

WIADOMOŚCI URZĘDOWE

ZWIĄZKU HARCERSTWA POLSKIEGO

ROK II NR 1(7)

STYCZEŃ – KWIECIEŃ 1958

CENA ZŁ 3,50

TRESC

	Str.
Rozkaz Głównej Kwatery Harcerstwa L. 22/57 z dnia 1.XII.1957 r.	2
Rozkaz Głównej Kwatery Harcerstwa L. 1/58 z dnia 1.I.1958 r.	6
K7-I/58 — Instrukcja o organizacji i zadaniach kręgów pracy dużynowych zuchów (Załącznik do rozkazu GKH L.1/58 r.)	8
K8-I/58 — Statut „Gwiazdowego Kręgu Przyjaźni Instruktorów Zuchowych” (Załącznik do rozkazu GKH L-1/58)	10
G5-I/58 — Regulamin Zespołu Instruktorów Gospodarczych GKH (Załącznik do rozkazu GKH L-1/58)	10
Rozkaz L-2/58 z dnia 1 lutego 1958	12
Próby Sprawności Zuchowych — część III (Załącznik do pkt.1.1. rozkazu GKH L. 2/58 z dn. 1.II.58)	16
09-II/58 — „Zasady Harcerskiej Pracy Specjalnościowej” (Załącznik do rozkazu GKH L. 2/58)	21
010-II/58 — Tymczasowa Instrukcja o organizacji harcerskich drużyn wodnych (Załącznik do rozkazu GKH L. 2/58)	23
Załącznik Nr 5-01-I/58 do „Instrukcji o organizacji drużyny harcerskiej dotyczący drużyn w szkołach z niepolskim językiem nauczania”. (Załącznik do rozkazu GKH L. 2/58)	25
K9-II/58 — Instrukcja o przygotowaniach do I Ogólnopolskiego Zlotu Kręgów Pracy w sierpniu 1958 r. (Załącznik do pkt. 32 rozkazu GKH L. 2/58)	26
Rozkaz Głównej Kwatery Harcerstwa L. 3/58 z dnia 1.III.1958 r.	27
K2-III/58 — Regulamin Książeczek Służbowych Instruktorskich (Załącznik do rozkazu GKH L. 3/58)	31
Wykaz ewidencyjnych kart instruktora ZHP z wnioskiem o wydanie książeczek służbowych instruktorskich (wzór A2)	32
Rejestr wydanych książeczek służbowych instruktorskich (wzór A3)	33
G3-III/58 — Instrukcja w sprawie zwrotu kosztów podróży i przeniesień służbowych pracowników ZHP (Załącznik do rozkazu GKH L-3/58)	33
Instrukcja o organizacji obozów letnich w r. 1958 (Załącznik do rozkazu GKH L. 3/58)	35
Rozkaz nadzwyczajny GKH L. 4/58 z dn. 15.III.1958	41
Rozkaz Głównej Kwatery Harcerstwa L. 5/58 z dn. 1.IV.1958	42

ZWIĄZEK HARCERSTWA POLSKIEGO
GŁÓWNA KWATERA HARCERSTWA

Warszawa, dn. 1.XII.1957 r.

ROZKAZ L. 22/57

6. CHORĄGWIE

6.3. Inne mianowania w Komendach Chorągwi:

W Komendzie Chorągwi Białostockiej mianują:

Kierownik Wydziału Kształcenia Kadry — Bronisława Tkaczukowa

Z-ca Kier. Wydziału Kształcenia Kadry — Jadwiga Szczesna

Kierownik Wydziału Harcerskiego — Tadeusz Dziubiński

Z-ca Kier. Wydziału Harcerskiego — Romuald Hajduk

Kierownik Wydziału Zuchowego — Jadwiga Jędrachowicz

Z-ca Kier. Wydziału Zuchowego — Jan Szaciłło

Kierownik Wydziału Organizacyjnego — Ryszard Weber

Z-ca Kier. Wydziału Organizacyjnego — Janina Rybicka

Kierownik Referatu HSI — Marian Jakubowski

Kierownik Sam. Referatu Obozów i Imprez — Stanisław Moniuszko

Z-ca Kier. Sam. Referatu Obozów i Imprez — Kazimierz Mocarski

Kierownik Referatu Osobowego — Janina Jaszczuk

Kierownik Wydziału Fin. Gosp. — Eugeniusz Pietraszkiewicz

Sekretarz Komendy — Walentyna Omeliańczuk

W Komendzie Chorągwi Bydgoskiej mianują:

Sekretarz Komendy — Stefan Zieliński

W Komendzie Chorągwi Koszalińskiej mianują:

Kierownik Wydziału Kształcenia Kadry — Stanisław Filipkowski

Kierownik Wydziału Organizacyjnego — Sylwester Rzemieniecki

Z-ca Kier. Wydz. Organizacyjnego — Edwin Ostrowski

Sekretarz Komendy — Halina Zienkiewicz

W Komendzie Chorągwi Poznańskiej mianują:

Kierownik Wydziału Harcerskiego — Antoni Balcerk

Z-ca Kier. Wydziału Harcerskiego — Danuta Szulczewska

Kierownik Referatu Osobowego — Edward Witczak

W Komendzie Chorągwi Rzeszowskiej mianują:

Kierownik Wydziału Organizacyjnego — Mieczysław Dec

Kierownik Referatu Osobowego — Jan Kwasnowski

Z-ca Kier. Wydziału Kształcenia Kadry — Bronisław Noga

Z-ca Kier. Wydziału Harcerskiego — Ryszard Borcz

Z-ca Kier. Wydziału Zuchowego — Stanisław Sikora

Z-ca Kier. Sam. Referatu Obozów i Imprez — Tadeusz Nitka

W Komendzie Chorągwi Mazowieckiej mianują:

Sekretarz Komendy — Alina Karwańska

W Komendzie Chorągwi Zielonogórskiej mianują:

Kierownik Wydziału Organizacyjnego — Eligiusz Borda

Kierownik Wydziału Fin. Gosp. — Władysław Żołątkowski

6.6. Inne zwolnienia w Komendach Chorągwi:

W Komendzie Chorągwi Koszalińskiej zwalniam z funkcji:

Kierownik Wydziału Kształcenia Kadry — Halina Burakowska

Kierownik Wydziału Organizacyjnego — Edwin Ostrowski

Kierownik Sam. Referatu Obozów i Imprez — Sylwester Rzemieniecki

Kierownik Referatu Osobowego — Czesław Solecki

W Komendzie Chorągwi Poznańskiej zwalniam z funkcji:

Kierownik Wydziału Harcerskiego — Danuta Szulczewska

Z-ca Kier. Wydziału Harcerskiego — Antoni Balcerk

Kierownik Referatu Osobowego — Wiesław Bogusławski

W Komendzie Chorągwi Rzeszowskiej zwalniam z funkcji:

Kierownik Wydziału Organizacyjnego — Maria Wojciechowska

Kierownik Referatu Osobowego — Józefa Kluzowa

W Komendzie Chorągwi Warszawskiej zwalniam z funkcji:

Kierownik Sam. Referatu Obozów i Imprez — Edmund Pokrzywa

Kierownik Wydziału Fin. Gosp. — Marian Jezierski

W Komendzie Chorągwi Mazowieckiej zwalniam z funkcji:

Sekretarz Komendy — Regina Sierakowska

W Komendzie Chorągwi Zielonogórskiej zwalniam z funkcji:

Kierownik Wydziału Fin. Gosp. — Eligiusz Borda

6.8. Komisje Weryfikacyjne

Na podstawie wniosku Komendy, po przeprowadzeniu weryfikacji przez Centralną Komisję Weryfikacyjną, mianuję Komisję Weryfikacyjną przy Komendzie Chorągwi Bydgoskiej w składzie:

Kazimierz Kruszewski — przewodniczący
Zbigniew Lewandowski
Józef Szalla

Pozostałych członków Komisji w myśl wniosku Komendy Chorągwi, mianuję po zweryfikowaniu ich przez Centralną Komisję Weryfikacyjną.

7. GŁÓWNA KWATERA**7.2. Mianowania w Głównej Kwaterze.****Zatwierdzam w Dziale Kształcenia Kadry:**

Kierownik Wydziału Centralnych Kursów Instruktorów — Zdzisław Woroniecki

Kierownik Wydziału Kształcenia Instruktorów w Chorągwiach — Włodzimierz Kosmala

Kierownik Wydziału Kształcenia Instruktorów w Hufcach — Stanisław Bohdanowicz

Instruktor Wydziału — Teodozja Psoda-Godek
Sekretarz Działu — Halina Górka

Zatwierdzam w Dziale Organizacyjnym:

Kierownik Wydziału Pracy Chorągwi — Mariusz Gulczyński

Instruktorzy Wydziału:

- Mieczysław Krajewski
- Feliks Leszczyński
- Aleksander Musiał
- Władysław Pancerz

Kierownik Wydziału Ogólnego — Danuta Dyla

Instruktor Wydziału — Henryka Płoszczyńska

p.o. Kierownik Wydziału Osobowego — Zofia Bińkowska

Kierownik Referatu Służby Zdrowia — Marianna Głowińska

Kierownik Referatu Krajozn. i Turystyki — Helena Danielewicz

Kierownik Referatu Kult.-Artystycznego — Teodora Dąbrowska

Sekretarz Działu — Irena Repetowicz

Zatwierdzam w Dziale Zuchów:

Kierownik Wydziału Organizacyjnego — Jerzy Szewczyk

Szef Wizytacji — Krystyna Dąbrowska

Instruktorzy Wydziału:

- Wiesława Bolimowska
- Wanda Kutys

Kierownik Wydziału Programowego — Stefan Słysz

Instruktorzy Wydziału:

- Stanisława Laski
- Marian Pionk
- Andrzej Świątek
- Janina Wunderlich

Kierownik Wydziału Materiałów i Publikacji — Mieczysław Siemieński

Instruktor Wydziału — Mieczysław Dołęgowski

Kierownik Wydziału Kształcenia — Janina Cieliszak

Z-ca Kier. Wydziału Kształcenia — Zdzisław Sikora

Instruktorzy Wydziału:

- Kazimierz Czajkowski
- Wiktoryn Grabczewski
- Witold Kozłowski

Sekretarz Działu — Bohdan Pikiel

Kolegium Redakcyjne Biuletynu Działu „Zuchowe Wieści“

Władysław Czarnecki

Jolanta Chelstowska (sekretarz redakcji)

Wanda Kobyłecka

Stanisława Laski

Krystyna Lenyk (redaktor naczelny)

Jerzy Majka

Mieczysław Siemieński

Centralna Szkoła Instruktorów Zuchowych

Instruktorzy:

Kazimiera Antoszczuk

Józef Herduś

Leon Matusiewicz

Danuta Nowak

Bolesław Perl

Sławomir Przybyłowski

Maria Skiba

Przyjmuję do wiadomości istnienie przy Głównej Kwaterze Harcerstwa zespołu instruktorskiego pod nazwą „Wigry“, którego zasadniczym zadaniem jest działalność programowa w różnorodnych dziedzinach pracy harcerskiej.

8. MIANOWANIA INSTRUKTORÓW**8.1. Lista zarejestrowanych instruktorów (zweryfikowanych)****Naczelna Rada Harcerska**

Eugeniusz Gryczuk, instruktor bez stopnia

Jadwiga Possart, harcmistrzyni

Józef Rajski, podharcmistrz

Kazimiera Świętochowska, harcmistrzyni

Główna Kwatera Harcerstwa i redakcje pism harcerskich

Robert Augustyniak, podharcmistrz

Maria Borkiewicz-Sittauerowa, harcmistrzyni

Anna Krzemińska, instruktor bez stopnia

Barbara Malawska, podharcmistrzyni

Chorągiew Gdańska

Jerzy Irzykowski, podharcmistrz

Jadwiga Luśniak, harcmistrzyni

Jan Winklewski, podharcmistrz

Chorągiew Kielecka

Eugeniusz Czarnołęski, harcmistrz

Chorągiew Krakowska

Leon Dmytrowski, harc mistrz
Jerzy Parzyński, przewodnik
Bogusław Rybski, podharc mistrz

Chorągiew Lubelska

Edward Janiuk, podharc mistrz
Alicja Morawiecka, podharc mistrzyni

Chorągiew Opolska

Jan Kozłowski, harc mistrz
Tamara Labochowa, harc mistrzyni

Chorągiew Poznańska (Wielkopolska)

Józef Dąbrowski, przewodnik

Chorągiew Szczecińska

Eugeniusz Grabara, podharc mistrz

Chorągiew Mazowiecka

Ryszard Koronowski, podharc mistrz
Gustaw Studziński, harc mistrz

Chorągiew Zielonogórska

Jerzy Wybieralski, przewodnik

8.2. Przyznanie stopnia harc mistrza

Na wniosek Chorągwianej Komisji Weryfikacyjnej przyznaje stopień harc mistrza druhowi Janowi Schaitterowi z Chorągwi Warszawskiej.

8.3. Przyznanie stopnia podharc mistrza(yni)

Na wniosek Komisji Próby przyznaje stopień podharc mistrza(yni) następującym druhom i druhom:

Główna Kwatera Harcerstwa

Mieczysław Krajewski
Feliks Leszczyński

Chorągiew Białostocka

Wiesław Cwikowski
Aleksander Fiedorowicz
Zbigniew Stachowicz
Ludwik Żelechowski

Chorągiew Gdańska

Halina de Cordé
Jadwiga Fortuńska-Dias
Lech Krzyżanowski
Tadeusz Czesław Polak
Henryk Prac
Bogdan Rusinek
Witold Lech Rusiniak
Stanisław Seweryn

Chorągiew Krakowska

Maria Bocheńska
Andrzej Bukowski
Krystyna Gorgoń
Stanisław Miroszewski
Roman Ney
Zdzisław Trylski

Chorągiew Opolska

Zdzisław Skóra

Chorągiew Poznańska (Wielkopolska)

Tadeusz Magacz

Chorągiew Rzeszowska

Jan Gierczak
Bolesław Wojtas

Chorągiew Szczecińska

Antoni Zając

Chorągiew Mazowiecka

Halina Chromińska
Dorota Karłow
Jerzy Miłunski
Tadeusz Trzeciak

Chorągiew Zielonogórska

Czesław Olechnowicz

Na wniosek Chorągwianej Komisji Weryfikacyjnych przyznaje stopień podharc mistrza następującym druhom:

Chorągiew Gdańska

Jerzy Świątkowski

Chorągiew Poznańska (Wielkopolska)

Henryk Więcek

Na wniosek Komisji Próby przyznaje stopień podharc mistrza(yni) ze specjalnością zachowawczą następującym druhom i druhom:

Główna Kwatera Harcerstwa

Józef Herduś (CS.IZ.)

Chorągiew Białostocka

Janina Rużewska
Elżbieta Stachelska
Jan Szaciłło

Chorągiew Gdańska

Jerzy Ambroziński
Henryk Daun
Helena Filipiuk
Kazimierz Nowicki

Chorągiew Krakowska

Janusz Kamocki
Danuta Koszacka
Bolesława Lewandowska
Janina Wojtaszek

Chorągiew Lubelska

Jan Mazurkiewicz
Maria Ozonek
Danuta Rynkowska
Tadeusz Sadowski
Jerzy Świst

Chorągiew Łódzka

Zofia Tokarczyk

Chorągiew Mazowiecka

Alicja Wielgoławska

Chorągiew Wrocławska (Dolnośląska)

Jerzy Greiss
Krzysztof Forys
Ewelina Płocharz

Chorągiew Zielonogórska

Franciszek Bobiński
Waldemar Dojlido

Chorągiew Ziemi Łódzkiej

Jerzy Gwiazdowski
Marian Muszyński
Wiktor Wyrzykowski

8.4. Przyznanie stopnia przewodnika(czki)

Przyznaję stopień przewodnika(czki) następującym
druhom i druhom:

Główna Kwatera Harcerstwa

Mieczysław Dołęgowski
Maria Andrulewicz
Nelly Krysztopik

**8.5. Dopuszczenie do próby na stopień harc-
mistrza(yni)**

Dopuszczam do próby na stopień harcmistrza(yni)
następujących druhow(yn):

Główna Kwatera Harcerstwa

Robert Augustyniak
Danuta Dyja
Jerzy Klim
Witold Kozłowski
Adam Kiewicz
Jacek Kubski
Krystyna Łenyk
Piotr Rządca
Stefan Słysz
Mieczysław Siemieński
Zdzisław Sikora
Zdzisław Woroniecki

Chorągiew Koszalińska

Stanisław Filipkowski
Jerzy Miller
Sylwester Rzemieniecki

Chorągiew Lubelska

Stanisław Dacko
Władysław Froch
Jerzy Gronowski
Czesław Kapica
Albin Majewski
Włodzimierz Saran

Chorągiew Ziemi Łódzkiej

Eugeniusz Kraj
Stanisław Paletko

Chorągiew Opolska

Jerzy Bilik
Stefan Sromek

Chorągiew Rzeszowska

Marian Szramowiat

Chorągiew Mazowiecka

Franciszek Bajer
Jerzy Kowalczyk
Halina Pepke
Kazimierz Sułowski

Chorągiew Warszawska

Maria Kupczyńska
Sław Milewski
Krystyna Michalska-Wójcik
Danuta Pawłowska
Zofia Radwańska
Jadwiga Remiszewska
Zbigniew Ciesielski

**8.6. Dopuszczenie do próby na stopień podharc-
mistrza(yni)**

Dopuszczam do próby na stopień podharcmistrza
(yni) następujących druhow(yn):

Główna Kwatera Harcerstwa

Maria Andrulewicz
Kazimiera Antoszczuk
Mieczysław Dołęgowski
Nelly Krysztopik
Wanda Kutys

**9. URLOPY, REZERWA, ZMIANY PRZYDZIAŁÓW,
COFNIECIE STOPNI, KARY ORGANIZACYJNE,
ZWOLNIENIA INSTRUKTORÓW****9.1. Urlopy instruktorskie.**

1. Udzielam urlopu instruktorskiego dh. Józefie
Kluzowej z Chorągwi Rzeszowskiej na okres do 1.VI.
1958 r.

2. Udzielam urlopu instruktorskiego dh. Kazimierzo-
wi Czajkowskiemu z Działu Zuchów GKH na okres
od 1.XII.57 r. do 31.III.1958 r.

9.7. Kary organizacyjne.

1. Podaję do wiadomości decyzję Centralnej Komisji
Dyscyplinarnej z dn. 28.X.57 r. o udzieleniu nagany
dh. Zdzisławowi Fangratowi z Chorągwi Ziemi Łódz-
kiej za niewychowawczy stosunek do młodzieży na
obozie w Cieplicach.

2. Podaję do wiadomości decyzję Centralnej Ko-
misji Dyscyplinarnej z dn. 28.X.57 r. o udzieleniu
upomnienia dh. Andrzejowi Ferstenowi — za naru-
szanie zasady świeckości na prowadzonym przez sie-
bie podoboże.

Czuwaj!

Naczelnik Harcerstwa
(—) Zofia Zakrzewska, hm

ZWIĄZEK HARCERSTWA POLSKIEGO
GŁÓWNA KWATERA HARCERSTWA

Warszawa, dn. 1 stycznia 1958 r.

ROZKAZ L. 1/58

DRUHNY I DRUHOWIE!

Z okazji Nowego Roku życzę wszystkim instruktorom i instruktorom, harcerkom, harcerzom i uczniom

chom wiele osobistego szczęścia, oraz pomyślnych wyników w pracy harcerskiej dla dobra Polski Ludowej.

1. ZARZĄDZENIA STAŁE OBOWIĄZUJĄCE

1.1. Zatwierdzenie instrukcji i regulaminów.

a) Zatwierdzam K7 — I/58 „Instrukcję o organizacji i zadaniach kręgów pracy drużynowych zuchów”, która stanowi załącznik do niniejszego rozkazu.

b) Zatwierdzam K8 — I/58 „Statut Gwiazdzonego Kręgu Przyjaźni Instruktorów Zuchowych”, który stanowi załącznik do niniejszego rozkazu.

c) Zezwalam na noszenie na prawej kieszeni munduru oznaki kręgu — szarej pięcioramiennej gwiazdki nabitej na srebrnej lilijce.

d) Zatwierdzam G5 — I/58 „Regulamin zespołu instruktorów gospodarczych GKH”, który stanowi załącznik do niniejszego rozkazu.

3. ZARZĄDZENIA BIEŻĄCE

2.1. Podaję do wiadomości, że Uchwałą Prezydium NRH z dnia 14.XII.1957 r. okres weryfikacji został przedłużony do dnia 31.III.1958 r.

2.2. Podaję do wiadomości, że nie złożyły dotychczas ogólnego sprawozdania z przebiegu akcji letniej, zestawień finansowych i metryk obozowych Chorągwie: Opolska, Szczecińska i Zielonogórska.

Polecam wymienionym Chorągwiom natychmiastowe nadesłanie brakujących sprawozdań.

6. CHORĄGWIE

6.1. Przyjęcie do wiadomości wyników wyborów.

Chorągiew Katowicka

Przyjmuję do wiadomości rezygnację z członka Komendy Chorągwi hm. Józefa Kwietniewskiego i hm. Wojciecha Niderlińskiego.

Chorągiew Lubelska

Przyjmuję do wiadomości rezygnację z członka Komendy Chorągwi phm. Wiktoryna Grąbczewskiego.

6.2. Mianowania Komendantów Chorągwi.

Mianuję Komendantem Chorągwi Kieleckiej hm. Tadeusza Króla.

6.3. Inne mianowania w Komendach Chorągwi.

W Komendzie Chorągwi Katowickiej mianuję:

Z-ca Kierownika Wydziału Harcerskiego — hm. Lucja Zawada

Z-ca Kierownika Wydziału Zuchowego — hm. Wiktoria Kujawska

W Komendzie Chorągwi Kieleckiej mianuję:

I Z-ca Komendanta Chorągwi — phm. Marian Raczynski

Kierownik Wydziału Organizacyjnego — przew. Marian Stachurski

Kierownik Wydziału Fin.-Gosp. — Stanisław Panek
Z-ca Kierownika Wydziału Kształcenia Kadry — phm. Bogdan Pasternak.

6.5. Zwolnienia Komendantów Chorągwi.

Zwalniam z funkcji Komendanta Chorągwi Kieleckiej phm. Stanisława Semprucha.

6.6. Inne zwolnienia w Komendach Chorągwi.

W Komendzie Chorągwi Kieleckiej zwalniam z funkcji:

I Z-ca Komendanta Chorągwi — hm. Tadeusz Król
Kierownik Wydziału Organizacyjnego — hm. Julian Hendler.

7. GŁÓWNA KWATERA

7.2. Mianowania w Głównej Kwaterze.

Mianuję II Z-cą Kierownika Działu Zuchów phm. Janinę Cieliszk.

Mianuję przewodniczącym zespołu instruktorów gospodarczych GKH hm. Wiktora Śnieguckiego.

Podaję do wiadomości skład zespołu:

hm. Maria Bonkiewicz-Sittauerowa — przewodnicząca Komisji Gospodarczej harcerskich jednostek organizacyjnych.

hm. Fabian Bura

hm. Wiktor Danielewicz

hm. Zygmunt Dąbrowski

Henryk Hoch

Irena Koczyk

hm. Leokadia Kosecka — sekretarz zespołu

Krystyna Lichaczewska

phm. Feliks Migala

phm. Zbigniew Mierzwiński
 Zygmunt Mirski
 Edward Pękalski — przewodniczący Komisji administracyjno-gospodarczej.

phm. Józef Rajski
 phm. Czesław Robaczewski
 hm. Ludwik Rymarz
 hm. Wiktor Śniegucki — przewodniczący Komisji programowej
 Józef Szygendowski
 Tadeusz Wierzbicki
 phm. Stanisław Witman
 hm. Jerzy Zolnierkiewicz

Przyjmuję do wiadomości powstanie ogólnopolskiego zrzeszenia działających czynnie w ZHP instruktorów zuchowych pod nazwą „Gwiazdzisty Krąg Przyjaźni Instruktorów Zuchowych”, którego cele określa statut kręgu.

7.3. Zwolnienia w Głównej Kwaterze.

Zwalniam z funkcji instruktora Centralnej Szkoły Instruktorów Zuchowych phm. Leona Matusewicza.

8. MIANOWANIA INSTRUKTORÓW

8.2. Przyznanie stopnia harcistrza.

Na wniosek Komisji Weryfikacyjnej przyznaję stopień harcistrza następującym druhom:

Chorągiew Łódzka

phm. Roman Fiszer

Chorągiew Rzeszowska

phm. Tadeusz Dobrowolski
 phm. Adam Tabor

Chorągiew Mazowiecka

phm. Edward Maliszewski

Chorągiew Warszawska

phm. Leszek Froelich

8.3. Przyznanie stopnia podharcistrza(yni)

Na wniosek Komisji Próby przyznaję stopień podharcistrza(yni) następującym druhnom i druhom:

Chorągiew Gdańska

Ryszard Bilski
 Andrzej Cegielski
 Tadeusz Wójcik

Chorągiew Kielecka

Tadeusz Miarka
 Krystyna Nowak
 Leon Sobieraj
 Marian Stawiarz

Chorągiew Koszalińska

Edwin Ostrowski

Chorągiew Łódzka

Genowefa Adamczewska
 Danuta Berner
 Bożena Burawska
 Regina Kolasa
 Jadwiga Kucharska
 Barbara Mańkowska
 Zbigniew Matuszewski
 Jadwiga Rolińska

Chorągiew Ziemi Łódzkiej

Bolesław Jończyk
 Jerzy Nowicki
 Zygmunt Stawicki

Chorągiew Szczecińska

Mieczysław Sadowski

Chorągiew Warszawska

Tadeusz Bogucki
 Henryka Jakubowska
 Jerzy Ligaszewski
 Krystyna Piątkowska

Chorągiew Mazowiecka

Janusz Rafał
 Zbigniew Szrott

Na wniosek Komisji Weryfikacyjnych przyznaję stopień podharcistrza następującym druhom:

Chorągiew Koszalińska

Kazimierz Ślusarek

Chorągiew Łódzka

Bogdan Janowski
 Karol Włodarczyk
 Tadeusz Wzdych

Chorągiew Rzeszowska

Jan Grabski
 Zbigniew Jasnosz
 Zbigniew Muszyński
 Marian Narowski
 Stanisław Orczykowski
 Marian Sarnowski

Na wniosek Komisji Próby przyznaję stopień podharcistrza(yni) ze specjalnością zuchową następującym druhnom i druhom:

Chorągiew Gdańska

Konrad Marks
 Zenon Soboczyński
 Mieczysław Wierzbicki

Chorągiew Katowicka

Jadwiga Apollo
 Helena Błaszczuk
 Michał Cubert
 Alfred Getler
 Halina Kuczyńska
 Bronisława Pawłowska
 Sylwester Słota

Chorągiew Lubelska

Zofia Czuba
Krystyna Klingiert

Chorągiew Olsztyńska (Warmińsko-Mazurska)

Jadwiga Dominikowska
Anna Muszyńska

Chorągiew Rzeszowska

Krystyna Chudzik
Felicja Krzan
Stanisław Sikora
Jan Wyszatycki

Chorągiew Poznańska (Wielkopolska)

Marian Mucha
Henryka Piotrowska
Stefan Wojtkiewicz

Chorągiew Warszawska

Kazimierz Ciesielski
Ryszard Herbiński
Agnieszka Kobylińska
Janusz Sieklucki
Amelia Tulin
Janusz Tyszkiewicz

Chorągiew Mazowiecka

Helena Bujalska

8.5. Dopuszczenie do próby na stopień harcmistrza(yni)

Dopuszczam do próby na stopień harcmistrza(yni) następujących druhow(ny):

Główna Kwatera Harcerstwa

phm. Krystyna Augustyniak (z ważnością od 1.XII. 1957 r.)
phm. Adam Mazurek (z ważnością od 1.XII.57 r.)

Chorągiew Gdańska

phm. Weronika Barszczyńska
phm. Anna Jaśkiewicz
phm. Jan Machutta
phm. Maria Skrzyszowska

Chorągiew Mazowiecka

phm. Eugenia Chelmicka

Chorągiew Poznańska (Wielkopolska)

phm. Józef Bogajny
phm. Zygmunt Cieśliński
phm. Maria Czerniejewska
phm. Marian Karbowski
phm. Marcin Kierzyński
phm. Andrzej Kucza
phm. Teodor Łagada
phm. Helena Michalak
phm. Helena Michalska
phm. Janina Majzner
phm. Kazimierz Mielczarek
phm. Wilhelm Rup
phm. Ludwik Sayna

Chorągiew Wrocławska (Dolnośląska)

phm. Tadeusz Dendor
phm. Stanisław Jaworski
phm. Longin Kusiak
phm. Mieczysław Pisarski
phm. Zbigniew Skała
phm. Tadeusz Staniecki
phm. Ewa Zając

9. URLOPY, REZERWA, ZMIANY PRZYDZIAŁÓW, COFNIĘCIE STOPNI, KARY ORGANIZACYJNE, ZWOLNIENIA INSTRUKTORÓW**9.1. Urlopy instruktorskie.**

Udzielam urlopu instruktorskiego phm. Leonowi Matusewiczowi do chwili otrzymania nowego przydziału służbowego.

11. SPROSTOWANIA

1) W rozkazie L. 17/57 z dn. 19.VII.57 r. w punkcie 8.1. podano, że dh. Adam Mazurek zweryfikowany został jako instruktor bez stopnia, a powinno być w stopni podharcmistrza.

Czuwaj!

Naczelnik Harcerstwa

(—) Zofia Zakrzewska, hm

(Załącznik do rozkazu GKH L. 1/58)

**K7-1/58 — INSTRUKCJA
O ORGANIZACJI I ZADANIACH KRĘGÓW PRACY
DRUŻYNOWYCH ZUCHÓW**

Krąg Pracy jest drużyną drużynowych zuchów, a równocześnie zespołem doradczym namiestnika w kierowaniu ruchem zuchowym w hufcu. Krąg Pracy zaspokaja potrzeby kulturalne, towarzyskie, wynikające z zainteresowań, stwarza warunki doskonalenia

się instruktorskiego w specjalności zuchowej, posługuje się w pracy metodami harcerskimi. Krąg Pracy nie jest jednostką organizacyjną hufca (stąd nie ma prawa do posiadania np. sztandaru, pieczęci, powinien jednak posiadać swoje obrzędy, nie prowadzi admi-

nistracji jak drużyna harcerska — prowadzi jednak kronikę oraz książkę pracy z opisem zbiorów Kręgu).
Krąg Pracy jest drużyną drużynowych zuchów.

1. ZADANIA KRĘGÓW:

2.1. Zadaniem Kręgu Pracy jest:

- Poglębianie i rozszerzanie wiedzy i umiejętności instruktorskich; stwarzanie warunków do wymiany doświadczeń i nowych pomysłów; opracowywanie nowych gier, ćwiczeń i zabaw, nowych sprawności zuchowych, ulepszanie już istniejących;
- Prowadzenie z drużynowymi i przybocznymi pracy harcerskiej, podnoszącej ogólny poziom instruktorski (przygotowywanie młodszych drużynowych do zdobywania młodzieżowych stopni i sprawności);
- Przygotowywanie drużynowych w zakresie wymagań stopni instruktorskich. Podstawą programu dla zespołu przygotowującego się do zdobycia określonego stopnia instruktorskiego są wymagania regulaminu na ten stopień.
- Zastępy, które ten etap szkolenia mają poza sobą winny doskonalić się w kierunku wybranych specjalności instruktorskich.
- Organizowanie dla członków Kręgu życia kulturalnego, zajęć sportowych itp. mających na celu wewnętrzne cementowanie zespołu;
- organizowanie udziału drużynowych zuchów w życiu społecznym; przedmiotem szczególnej troski zespołu winna być sytuacja dziecka w środowisku;
- pomoc namiestnikowi: wspólne rozwiązywanie trudności, współodpowiedzialność za realizację поставionych wspólnie zadań;
- organizowanie pracy mającej na celu zdobycie funduszy na potrzeby Kręgu i drużyn zuchowych hufca.

1.2. Krąg Pracy współpracuje z drużyną drużynowych harcerskich (wspólnie organizowane ogniska, gry, kominki, niektóre zajęcia).

1.3. Krąg Pracy może mieć własną nazwę, obrzędy (obyczaje) znaki (totemy), kronikę itp.

2. CZŁONKOWIE I UCZESTNICY KRĘGU PRACY

2.1. Członkami Kręgu Pracy mogą być:

- czynnie pracujący instruktorzy zuchowi hufca;
- drużynowi drużyn zuchowych, którzy co najmniej 3 miesiące prowadzą drużynę, swoją pracą i postawą zasłużyli na to by być członkami Kręgu;
- przyboczni drużyn zuchowych pracujący w drużynie co najmniej 5 miesięcy (lub 3 miesiące jeżeli ukończyli kurs wstępny dla drużynowych zuchów).

2.2. Tryb przyjmowania i warunki przyjęcia kandydata na członka ustala Rada Kręgu w zależności od miejscowych tradycji i zwyczajów.

2.3. W pracy Kręgu mogą uczestniczyć również przyboczni i drużynowi z małym stażem pracy oraz opiekunowie drużyn zuchowych (uczestnicy).

2.4. W wypadkach uzasadnionych uczestnicy Kręgu Pracy, którzy nie są jego członkami (patrz p. 2.3.) mogą tworzyć oddzielne zastępy w ramach Kręgu.

2.5. Nie należy tworzyć oddzielnych Kręgów dla instruktorów i drużynowych o różnych kwalifikacjach. W skład jednego Kręgu Pracy wchodzi instruktorzy,

drużynowi i przyboczni pracujący na jednym terytorium.

2.6. W razie zmiany w podziale terytorium między hufce lub Kręgi członkowie Kręgu (o ile wyrażą tego rodzaju życzenie) mają prawo pozostać w Kręgu macierzystym.

3. ORGANIZACJA KRĘGU PRACY

3.1. Organizatorem Kręgu Pracy jest namiestnik hufca.

3.2. Krąg Pracy liczy od 15 do 40 członków i uczestników.

3.3. Krąg Pracy skupia instruktorów drużynowych i przybocznych zuchowych z całego hufca. W wypadku większej ilości członków niż 40 należy zorganizować 2 lub więcej Kręgów; podział przeprowadza się w zależności od miejsca zamieszkania, lub w inny dogodniejszy w danej sytuacji sposób.

3.4. W wypadku braku dostatecznej ilości drużynowych z odpowiednim stażem pracy (patrz 2.1.) nie tworzy się Kręgu lecz zastęp drużynowych, z którego z czasem powstanie Krąg.

3.5. Funkcję drużynowego Kręgu pełni w zasadzie namiestnik zuchów. Tylko w wyjątkowych wypadkach funkcję tę może pełnić inny instruktor mianowany przez Komendę Chorągwi na wniosek hufcowego.

3.6. Kręgi Pracy mogą dzielić się na zastępy. Podział na zastępy można przeprowadzić w zależności: od miejsca zamieszkania, posiadanych kwalifikacji i wieku (np. oddzielne zastępy nauczycieli, oddzielne harcerzy z IX i X klasy itp.); od rodzaju prowadzonych drużyn (oddzielnie dla dziewcząt prowadzących drużyny dziewczęce i oddzielnie dla dziewcząt i chłopców drużynowych drużyn chłopców); zainteresowań (krajoznawstwo, filatelistyka i inne).

3.7. Pracą zastępów kierują zastępowi wybrani spośród członków zastępów. Zastępowymi powinni być najlepiej przygotowani i cieszący się autorytetem instruktorzy lub drużynowi.

Zastępowych mianuje drużynowy Kręgu.

3.8. Drużynowi Kręgu wraz z zastępowymi tworzą Radę Kręgu. W wypadku kiedy namiestnik nie jest drużynowym, wchodzi również w skład Kręgu.

3.9. Rada Kręgu decyduje we wszystkich sprawach dotyczących pracy Kręgu: programowych, organizacyjnych, przyjmowania i zwalniania członków Kręgu jak też występuje do hufcowego w sprawach związanych z rozpoczęciem prób instruktorskich.

4. PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

4.1. W hufcach o małej ilości drużyn zuchowych (mniej niż 10), ewentualnie w hufcach, w których większość drużyn zuchowych jest jeszcze prowadzona przez drużynowych będących jednocześnie drużynowymi harcerskimi, dopuszcza się organizowanie Kręgów Pracy na prawach grup (podzespołów, zastępów) we wspólnych zespołach (drużynach) drużynowych.

4.2. W tej sytuacji zastępowy zastępu drużynowych zuchów (namiestnik) ściśle współpracuje z kierownikiem zespołu (drużyny) drużynowych harcerskich.

(Załącznik do rozkazu GKH L. 1/58)

**K8-I/58 — STATUT
„GWIAZDZISTEGO KRĘGU PRZYJAŹNI
INSTRUKTORÓW ZUCHOWYCH“**

Jesteśmy instruktorami Związku Harcerstwa Polskiego pracującymi w ruchu zuchowym. Nazywamy się Gwiazdzistym Kręgiem Przyjaźni. Nasza przyjaźń wyrasta z gorącego pragnienia jak najlepszego służenia polskim dzieciom.

Czujemy się współodpowiedzialni za ruch zuchowy i dajemy temu wyraz we wzmożonej pracy nad jego rozwojem.

I. NAZWA, CELE I ORGANIZACJA KRĘGU

1. Krąg przyjmuje nazwę „Gwiazdzistego Kręgu Przyjaźni Instruktorów Zuchowych“.

2. Gwiazdzistych łączy przyjaźń, wzajemna pomoc, wymiana doświadczeń i stała praca dla ruchu zuchowego.

3. Macierzystym ośrodkiem Kręgu jest Centralna Szkoła Instruktorów Zuchowych.

4. Krąg współpracuje z Centralną Szkołą Instruktorów Zuchowych, Działem Zuchów GKH i redakcją „Zuchowych Wieści“.

5. Oznaką kręgu jest pięcioramienna gwiazdka na lilijce harcerskiej.

6. Podstawową formą działalności Gwiazdzistego Kręgu Przyjaźni jest maksymalnie wydajna praca na fukcjach i stanowiskach powierzonych członkom Kręgu w ZHP. Formy organizacyjne samego Kręgu mają na celu ułatwienie wzajemnych kontaktów wymiany doświadczeń i udzielanie sobie wzajemnie pomocy.

7. Pracą Kręgu kieruje Rada wybierana na corocznych zjazdach w liczbie 7—9 członków.

8. Do obowiązków Rady Kręgu należy:

a) planowanie i organizowanie wspólnych poczyną całego Kręgu,

b) informowanie gwiazdzistych o bieżących poczynaniach Kręgu oraz pośredniczenie w nawiązywaniu kontaktów,

c) przyjmowanie nowych członków do Kręgu,

d) współpraca z Działem Zuchów GKH.

9. Krąg dzieli się na zespoły chorągwi, w skład których wchodzi wszyscy gwiazdziści z terenu danej Chorągwi. W wyjątkowych wypadkach za zgodą Kręgu zespoły mogą być organizowane na innych zasadach.

Zespół wybiera na okres jednego roku swego przewodniczącego.

10. Do obowiązków zespołu chorągwanego należy:

a) organizowanie wspólnych poczyną gwiazdzistych na terenie Chorągwi,

b) współpraca z Wydz. Zuchów Kom. Chorągwi,

c) kontrolowanie wpływów rocznej cegiełki do zuchowego skarbca oraz przekazywanie ich Radzie Kręgu (patrz rozdz. II, p. 16),

d) występowanie do Rady Kręgu z wnioskiem o przyjęcie nowych członków oraz skreślenie członków nie wypełniających nałożonych na nich obowiązków.

II. CZŁONKOWIE. PRAWA I OBOWIĄZKI

11. Członkiem Kręgu Gwiazdzistego może zostać każdy instruktor ZHP, który aktywnie pracuje w ruchu zuchowym, uznaje Statut Kręgu i wykonuje obowiązki członka.

(załącznik do rozkazu GKH L. 1/58)

**G5-I/58 — REGULAMIN
ZESPOŁU INSTRUKTORÓW GOSPODARCZYCH
GKH**

I. CELE I ZADANIA

Zespół ma na celu pomoc Głównej Kwaterze Harcerstwa w kształtowaniu gospodarskiej postawy harcererek i harcerzy oraz pomoc w organizacji działalności gospodarczej ZHP.

W tym zakresie do zadań zespołu należy:

1. Opracowanie programu i metod harcerskiego wychowania gospodarczego.

2. Opracowanie programów szkolenia gospodarczego instruktorów.

3. Opracowanie zasad gospodarki harcerskich jednostek organizacyjnych.

4. Współpraca z Główną Kwaterą Harcerstwa w wypracowaniu programu działalności gospodarczej ZHP oraz w realizacji bieżących zadań gospodarczych.

5. Opiniowanie harcerskich wydawnictw gospodarczych.

II. ZAŁOŻENIA ORGANIZACYJNE

1. Pracami zespołu kieruje przewodniczący, mianowany na to stanowisko rozkazem Naczelnika Harcerstwa.

2. Zespół pracuje przy Dziale Finansowo-Gospodarczym GKH, w powiązaniu z Działem Programowym i Działem Kształcenia GKH.

3. Kierownik Działu Finansowo-Gospodarczego GKH wchodzi w skład kierownictwa zespołu jako z-ca przewodniczącego.

4. Do kierownictwa zespołu należy również sekretarz, wybrany na plenarnym posiedzeniu zespołu.

5. W skład zespołu wchodzi instruktorzy harcerscy i sympatycy harcerstwa zatwierdzani lub odwoływani rozkazem Naczelnika Harcerstwa na wniosek Przewodniczącego zespołu w porozumieniu z Kierownikiem Wydziału Finansowo-Gospodarczego GKH.

12. Każdy członek Kręgu ma prawo i obowiązek uczestniczenia w poczynaniach Kręgu i decydowania o jego losach.

13. Tryb przyjmowania członków do Kręgu jest następujący:

a) Rada Kręgu przyjmuje jako kandydatów Kręgu absolwentów Centr. Szkoły Instr. Zuchowych pracujących w ruchu zuchowym, posiadających przynajmniej ukończoną kursową część próby na stopień przewodnika.

b) Przyjęcie na członków Kręgu następuje na wniosek zespołu na dorocznym zlocie Gwiazdzystych.

c) Zespoły mają prawo w uzasadnionych wypadkach przyjmować na kandydatów Kręgu instruktorów zuchowych ze swego terenu.

d) Na chorągwianych kursach drużynowych nie organizuje się przyjęć do Kręgu.

14. Gwiazdziści z tytułu przynależności do Kręgu nie korzystają w ZHP z żadnych przywilejów.

Przyjmujemy zasadę:

„Gwiazdziści mają większe obowiązki przy takich samych prawach jak inni instruktorzy“.

15. Każdy Gwiazdzista jeśli nawet pełni kierownicze funkcje w ruchu zuchowym, winien prowadzić drużynę zuchową. W wypadkach uzasadnionych Rada Kręgu może go zwolnić z tego obowiązku.

16. Każdy Gwiazdzista swą więź z Kręgiem dokumentuje roczną „cegiełką“ złożoną do skarbca metodyki zuchowej. „Cegiełką“ może być opracowanie nowego piosenki, gry i wszystko to co powiększa dorobek metodyki zuchowej.

17. Każdy Gwiazdzista uczestniczy w dorocznym Zlocie na którym zdejmuje sprawę ze swej działalności.

BROSZURY HSI POMAGAJĄ W PRACY ZASTĘPOWEMU, DRUŻYNOWEMU, INSTRUKTOROWI.

BROSZURY HSI W KAŻDEJ BIBLIOTECE HARCERSKIEJ.

ZAMÓWIENIA I INFORMACJE W REFERACIE WYDAWNICZYM HSI GŁÓWNEJ KWATERY HARCERSTWA WARSZAWA, UL. KONOPNICKIEJ 6.

6. Przewodniczącemu zespołu przysługuje prawo powoływania do prac zespołu konsultantów.

III. STRUKTURA I ZAKRES PRACY

1. Praca zespołu jest wykonywana za pomocą następujących komisji:

- Komisja programowa,
- Komisja gospodarki harcerskich jednostek organizacyjnych,
- Komisja administracyjno-gospodarcza GKH.

2. Przewodniczącym Komisji powołuje plenium zespołu instruktorów gospodarczych.

3. Zakres pracy poszczególnych Komisji jest następujący:

ad. a. — Komisja programowa: Pracami Komisji kieruje przewodniczący zespołu. W skład tej komisji wchodzi przedstawiciel działów Programowego i Kształcenia GKH. Do głównych zadań komisji programowej należą: opracowanie programów i metod harcerskiego wychowania gospodarczego. Opracowanie programów kształcenia gospodarczego instruktorów.

Opiniowanie harcerskich wydawnictw gospodarczych oraz reprezentowanie koncepcji harcerskiej

go wychowania gospodarczego wobec władz, organów i instytucji gospodarczych w państwie.

ad. b. — Komisja gospodarki harcerskich jednostek org. Opracowanie zasad gospodarowania w harcerskich jednostkach organizacyjnych oraz inicjowanie nowych kierunków w zakresie rozwoju bazy gospodarczej tych jednostek.

ad. c. — Komisja administracyjno-gospodarcza: współpraca z GKH w opracowaniu programu gospodarczego ZHP na odcinku przepisów i instrukcji, opieki nad majątkiem ZHP oraz inspirowanie nowych form rozwoju gospodarczego ZHP.

4. Wszystkie komisje stosują metodę konfrontacji ich pracy i założeń programowych z życiem gospodarczym harcerskich jednostek organizacyjnych poprzez wizytacje problemowe i kontrole gospodarcze w/w jednostek.

5. Zebrania Komisji są wyznaczane przez przewodniczącą Komisji w/g potrzeb wynikających z jej planu pracy.

6. Zebrania plenarne zespołu zwołuje przewodniczący zespołu nie rzadziej jednak, jak 1 raz w miesiącu.

ZWIĄZEK HARCERSTWA POLSKIEGO
GŁÓWNA KWATERA HARCERSTWA

Warszawa, dn. 1 lutego 1958 r.

ROZKAZ L. 2/58

Wszystkim druhom i druhom, którzy nadesłali życzenia noworoczne składam w imieniu własnym

i Głównej Kwatery Harcerstwa serdeczne podziękowanie.

1. ZARZĄDZENIA STAŁE OBOWIĄZUJĄCE

1.1. Zatwierdzenie instrukcji i regulaminów.

a) Zatwierdzam S4-II/58 „Znak Harcerskich Służb i sprawności młodzieży starszej“, opublikowane w broszurze wydanej przez HSI.

Broszura nosi tytuł „Znaki Harcerskich Służb i sprawności dla młodzieży starszej“. Tekst ten obowiązuje w roku 1958.

b) Zatwierdzam „Próby sprawności zuchowych“ — część III oraz zmiany i uzupełnienia do „Prób sprawności zuchowych“ — część I. (część I patrz rozkaz GKH L. 3/57 z dn. 4.II.1957 r.), które stanowią załącznik do niniejszego rozkazu.

Zmiana i uzupełnienie do „Prób sprawności zuchowych“ — cz. I dotyczy sprawności „Pana Twardowskiego“.

c) Zatwierdzam 09—II/58 „Zasady harcerskiej pracy specjalnościowej“, które stanowią załącznik do niniejszego rozkazu.

d) Zatwierdzam 010—II/58 „Tymczasową instrukcję o organizacji harcerskich drużyn wodnych“, która stanowi załącznik do niniejszego rozkazu.

e) Zatwierdzam załącznik Nr 5 do „01-I/57 — instrukcji o organizacji drużyny harcerskiej“ dotyczący drużyn w szkołach z niepolskim językiem nauczania (załącznik nie dotyczy szkół z niemieckim językiem nauczania).

Tekst załącza się do niniejszego rozkazu.

2. ZARZĄDZENIA BIEŻĄCE

2.1. Podaję do wiadomości, że GKH zawarła umowę ze Związkiem Zwiadowców Jugosławii w sprawie:

- wymiany młodzieży harcerskiej
- oraz urzędzenia wspólnych obozów instruktor-skich w Polsce i Jugosławii w okresie lata 1958 r. W związku z powyższym polecam Wydziałowi Zagranicznemu GKH przeprowadzenie doboru uczestników na obozy młodzieżowe.

Zlecam Redakcji „Drużyny“ przeprowadzenie rekrutacji uczestników na obozy instruktorskie w formie konkursu pt. „30-tu do Jugosławii“.

Warunki konkursu zamieszczone są w Nr 2/58 „Drużyny“ z dnia 31.I.58 r.

Jednocześnie zatwierdzam skład Sądu Konkursowego.

hm. Włodzimierz Grzelak — przewodniczący
phm. Piotr Rządca — sekretarz
hm. Janina Cieliszak — członek

hm. Włodzimierz Kosmała — członek
hm. Mieczysław Kłos — członek
2.2. Zatwierdzam „Instrukcję o przygotowaniach do I Ogólnopolskiego Zlotu Kregów Pracy Drużynowych Zuchów“, która stanowi załącznik do niniejszego rozkazu.

3.3. a) Zatwierdzam „Eksperyment KIMB-u“ mający na celu wypracowanie metody pracy młodzieży starszej. Przeprowadzony z upoważnienia GKH przez Koło Instruktorów im. Mieczysława Bema (KIMB). Kurs Instruktorów Młodzieży Starszej w Warszawie uznaje jako początek akcji eksperymentalnej.

Uczestnicy tego kursu mają prawo w podległych im drużynach organizować pracę metodami eksperymentalnymi. Wzywam Komendy Chorągwi i Hufców oraz ogół instruktorów do współpracy w zakresie „eksperymentu“ i okazywania pomocy, w szczególności przez stwarzanie warunków dla przeprowadzenia zamierzonych prac oraz służenia radą i doświadczeniem.

Zezwalam na rozszerzanie „eksperymentu“ przez dodatkowe przyłączanie się drużyn.

O gotowości przyłączenia należy zawiadomić Komendę Hufca i Chorągwi oraz zespół kierujący „eksperymentem“ (adres: W-wa, ul. Jarosława Dąbrowskiego 77 m. 10 — Zarząd KIMB-u Dh. K. Augustyniak).

b) Zatwierdzam „eksperyment“ Chorągwi Warszawskiej dotyczący opracowania metod pracy drużyn starszych i zezwalam również na rozszerzenie go.

Wszelkie stopnie, odznaki i tytuły uzyskane w toku realizacji „eksperymentów“ będą honorowane na stałe, niezależnie od tego jakie formy pracy zostaną ustalone dla całego Związku.

3. WYDAWNICTWA

3.1. Wydawnictwa oficjalne i polecane.

Podaję do wiadomości, że Referat Wydawniczy HSI wydał w ostatnim okresie następujące pozycje:

Biblioteczka Instrukcji i Regulaminów

- 1) „Organizacja drużyny harcerskiej“
- 2) „Stopnie i sprawności harcerskie“
- 3) „Książka pracy zastępu“
- 4) „Książka pracy drużyny“.

Biblioteczka Drużynowych

- 1) F. Mleczo i J. Ślusznik — „Ze wsi do miast“

Biblioteczka Zastępowych

- 1) J. Kasprzak i Z. Pawłowski — „Wieczory w izbie harcerskiej“

Dyskusyjna Biblioteczka Instruktorów ZHP

- 1) Cz. Dejnawowicz — „Uwagi o służbie harcerskiej“
- 2) Z. Wilska — „Turystyka — ale jaka?“

Czasopisma

- 1) Wiadomości Urzędowe
- 2) Wieści Zuchowe

Referat Wydawniczy HSI do połowy lutego br. rozesłać w/w książki pod adresem hufców za zaliczeniem pocztowym.

Komendy Hufców rozprowadzają książki wśród instruktorów, drużynowych, zastępowych oraz do drużyn, pobierając za egzemplarz ceny oznaczone na okładce książek.

Ogólna suma należna za przesłane broszury winna niezwłocznie z powrotem wpłynąć do kasy hufca.

Broszur nie wolno rozprowadzać na kredyt.

6. CHORĄGWIE**5.1. Przyjęcie do wiadomości wyników wyborów.****Chorągiew Bydgoska**

Przyjmuję do wiadomości rezygnację z funkcji członka Komendy hm. Józefa Szall.

Chorągiew Lubelska

Przyjmuję do wiadomości rezygnację z funkcji członka Komendy hm. Jerzego Sobczaka.

Zwalniam z funkcji członka Komendy dh. Leszka Pikulę.

Przyjmuję do wiadomości kooptację w skład Komendy Chorągwi pwd. Józefa Lawendy.

Chorągiew Mazowiecka

Zwalniam z funkcji członka Komendy dh. Stefana Miąska.

Chorągiew Rzeszowska

Przyjmuję do wiadomości rezygnację z funkcji członka Komendy phm. Marii Wojciechowskiej.

6.2. Mianowanie Komendantów Chorągwi.

Mianuję Komendantem Chorągwi Szczecińskiej phm. Stanisława Gabrysiaka.

6.3. Inne mianowania w Komendach Chorągwi.

W Komendzie Chorągwi Białostockiej mianuję:

Z-ca Kier. Sam. Referatu Obozów i Imprez — pwd. Konstanty Multan

W Komendzie Chorągwi Lubelskiej mianuję:

Kierownik Wydziału Organizacyjnego — phm. Jerzy Gronowski

Z-ca Kier. Wydziału Organizacyjnego — phm. Stanisław Daćko

Kierownik Wydziału Harcerskiego — hm. Alicja Morawiecka

Kierownik Wydziału Kształcenia Kadry — phm. Tadeusz Sadowski

Kierownik Referatu Osobowego — hm. Tadeusz Lewacki

Z-ca Kier. Referatu Osobowego — pwd. Czesława Mazur

6.5. Zwolnienia Komendantów Chorągwi.

Zwalniam z funkcji Komendanta Chorągwi Szczecińskiej phm. Stefana Niewiadę.

6.6. Inne zwolnienia w Komendach Chorągwi.

W Komendzie Chorągwi Białostockiej zwalniam z funkcji:

Z-ca Kier. Sam. Referatu Obozów i Imprez — pwd. Kazimierz Mocarski

W Komendzie Chorągwi Lubelskiej zwalniam z funkcji:

Kierownik Wydziału Organizacyjnego — hm. Adam Szember

Kierownik Wydziału Harcerskiego — phm. Jerzy Kwieciński

Z-ca Kier. Wydziału Harcerskiego — hm. Jerzy Sobczak

Kierownik Wydziału Kształcenia Kadry — phm. Jerzy Gronowski

Z-ca Kier. Wydziału Kształcenia Kadry — hm. Alicja Morawiecka

Kierownik Referatu Osobowego — hm. Edward Janiuk

Z-ca Kier. Referatu Osobowego — Stanisław Bielak

Z-ca Kier. Sam. Referatu Obozów i Imprez — pwd. Henryk Haraszkiewicz

6.8. Komisje Weryfikacyjne.**Chorągiew Szczecińska**

Na wniosek Komendy Chorągwi zwalniam z funkcji członka Komisji Weryfikacyjnej dh. dh.

phm. Stefan Niewiada

phm. Władysław Bacia

Mianuję członkami Komisji Weryfikacyjnej dh. dh.

phm. Marian Biczak

phm. Jerzy Ebert.

Chorągiew Wrocławska

Na wniosek Komendy Chorągwi zwalniam z funkcji członka Komisji Weryfikacyjnej:

hm. Zygryda Musidlowskiego

Mianuję członkiem (Przewodniczącym Komisji Weryfikacyjnej)

hm. Stanisława Sokołowskiego.

7. GŁÓWNA KWATERA**7.2. Mianowania w Głównej Kwaterze.**

Mianuję instruktorem Wydziału Kształcenia Działu Zuchów phm. Eugeniusza Rafalskiego (z ważnością od 1.1.58 r.).

Zatwierdzam Koło Instruktorów Harcerskich im. Mieczysława Bema (KIMB), które powstało przy Głównej Kwaterze Harcerstwa.

8. MIANOWANIA INSTRUKTORÓW

8.1. Lista zarejestrowanych instruktorów (zweryfikowanych).

Podaję do wiadomości listę instruktorów zweryfikowanych przez Centralną Komisję Weryfikacyjną:

Naczelna Rada Harcerska

Józef Sosnowski — harcmistrz

Główna Kwatera Harcerstwa

Teodora Dąbrowska — podharcmistrzyni

Włodzimierz Grzelak — podharcmistrz (hm. roz.

L. 19/57)

Andrzej Pilch — podharcmistrz

Tadeusz Wiśniewski — harcmistrz

Wanda Wojeńska-Wieczorek — podharcmistrzyni.

Chorągiew Bydgoska

Paweł Kocikowski — podharcmistrz

Chorągiew Gdańska

Mieczysław Preis — podharcmistrz

Stanisław Szymborski — instruktor bez stopnia

Chorągiew Katowicka

Łucja Zawada — harcmistrzyni

Chorągiew Łódzka

Tadeusz Poklewski — przewodnik (phm. rozk.

L. 2/58)

Karol Włodarczyk — przewodnik (phm. rozk. L. 1/58)

Chorągiew Rzeszowska

Mieczysław Dec — podharcmistrz

Chorągiew Szczecińska

Przemysław Cieplak — podharcmistrz

Edmund Seredyński — podharcmistrz

Chorągiew Mazowiecka

Mieczysław Cichecki — harcmistrz

Tadeusz Bolesław Dąbrowski — podharcmistrz (hm.

rozk. L. 19/57)

Barbara Karolina Prandacka — harcmistrzyni

Stanisława Wej — harcmistrzyni

Chorągiew Wrocławska

Roman Korek — harcmistrz

Jerzy Menich — przewodnik (z wnioskiem do GKH

o przyznanie stopnia podharcmistrza)

Stanisław Sokołowski — harcmistrz

Ludwik Szopa — harcmistrz

8.2. Przyznanie stopnia harcmistrza

Na wniosek Komisji Próby przyznaje stopień harcmistrza(yni) następującym druhom i druhom:

Główna Kwatera Harcerstwa

phm. Krystyna Augustyniak

phm. Robert Augustyniak

phm. Janina Cieliszak (z ważnością od 1.I.58 r.)

phm. Franciszek Mleczko

Chorągiew Gdańska

phm. Weronika Barszczyńska

phm. Anna Jaśkiewicz

phm. Maria Skrzyszowska

Chorągiew Opolska

phm. Stefan Sromek

Chorągiew Poznańska (Wielkopolska)

phm. Józef Bugajny

phm. Zenon Gośliński (z ważnością od 1.I.58 r.)

phm. Henryk Ławniczak

phm. Marian Karbowski

phm. Helena Michalak

Chorągiew Mazowiecka

phm. Kazimierz Sułowski

Chorągiew Warszawska

phm. Maria Kupczyńska (z ważnością od 1.I.58 r.)

phm. Sław Milewski (z ważnością od 1.I.58 r.)

phm. Zofia Radwańska (z ważnością od 1.I.58 r.)

phm. Jadwiga Remiszewska (z ważnością od 1.I.58 r.)

8.3. Przyznanie stopnia podharcmistrza(yni)

Na wniosek Komisji Próby przyznaje stopień podharcmistrza (yni) następującym druhom i druhom:

Chorągiew Białostocka

Janina Działkowska

Aleksander Fiedorczuk

Zdzisław Głuszek

Ryszard Goździewski

Maria Krystyna Kapuścińska

Kazimierz Konopka

Eugeniusz Kujawski

Tadeusz Masiewicz

Krystyna Zaborowska

Chorągiew Kielecka

Marian Bednarski

Jadwiga Swat

Stanisław Wójcik

Chorągiew Poznańska (Wielkopolska)

Jerzy Chrzanowski

Jerzy Kokociński

Chorągiew Rzeszowska

Zofia Nowakowska

Chorągiew Szczecińska (Zachodnio-Pomorska)

Marian Biczak

Chorągiew Mazowiecka

Stefan Filipek

Leokadia Granatowa

Zygmunt Jaszczur

Czesław Mikulski

Bolesław Sianecki

Janusz Wiszniewski

Chorągiew Warszawska

Romuald Bauer

Jerzy Bielejec

Stanisław Bojarski

Zygmunt Ciemior

Andrzej Ciapa

Jerzy Filiński

Szefan Głowicki

Henryk Górski

Stanisław Korwin-Szymanowski

Michał Najgrakowski

Stefan Romanowski
Stanisław Szadkowski
Julia Tazbir
Danuta Tyszyńska

Chorągiew Zielonogórska

Zygmunt Przybyłek
Na wniosek Komisji Weryfikacyjnej przyznaje stopień podharcmistra(yni) następującym druhom i druhom:

Chorągiew Warszawska

Jan Drągowski
Na wniosek Komisji Próby przyznaje stopień podharcmistra(yni) ze specjalnością zuchową następującym druhom i druhom:

Chorągiew Lubelska

Stanisława Hoczyk
Genowefa Obszyńska
Helena Paluch
Zenon Wajler
Bogumiła Wesołowska

Chorągiew Łódzka

Tadeusz Poklewski

Chorągiew Ziemi Łódzkiej

Zofia Kruszelnicka
Janusz Pilarczyk

(Chorągiew Poznańska (Wielkopolska))

Edmund Antczak
Eugenia Roszyk

Chorągiew Wrocławska (Dolnośląska)

Olga Bieńko
Roman Drelichowski
Maria Filowa
Jerzy Jurkowski
Irena Jurneczko
Teresa Kamińska
Jadwiga Leszczyńska
Ryszard Klecki
Maria Popkow
Nazim Rudkowski
Teodozja Sikora

8.4. Przyznanie stopnia przewodniczki(czki)

Przyznaje stopień przewodniczki ze specjalnością zuchową dh. Lidii Michalczyk-Siemieńskiej.

8.5. Otwarcie próby na stopień harcmistra(yni)

Otwieram próbę na stopień harcmistra(yni) następującym druhom(nom):

Główna Kwatera Harcerstwa

phm. Teodora Dąbrowska
phm. Marian Pionk
phm. Eugeniusz Rafalski
phm. Andrzej Świątek

Chorągiew Katowicka

phm. Czesław Bałuk
phm. Apolonia Furgalska
phm. Zbigniew Gregorowicz
phm. Franciszek Kachel
phm. Maria Kądziałowa
phm. Maria Kostrzewska
phm. Jadwiga Kubkova
phm. Stanisław Mrowiec
phm. Marian Ożarowski

Chorągiew Lubelska

phm. Stefan Ćwik
phm. Tadeusz Iwanowski
phm. Anastazja Olejnik
phm. Jerzy Kwieciński
phm. Ryszard Towalski
phm. Franciszek Ujma
phm. Alina Wdowiak

Chorągiew Ziemi Łódzkiej

phm. Konstanty Koziół

Chorągiew Opolska

phm. Andrzej Rudolf

Chorągiew Mazowiecka

phm. Anna Zdancewicz

Chorągiew Zielonogórska

phm. Tadeusz Bedus
phm. Eligiusz Borda
phm. Zbigniew Czarnuch
phm. Krysian Kidawa
phm. Piotr Kotapski
phm. Anna Masłowiec
phm. Benedykt Piekarski
phm. Zbigniew Siwek

8.6. Otwarcie próby na stopień podharcmistra(yni).
Otwieram próbę na stopień podharcmistra dh. Janinie Słusznik.

9. URLOPY, REZERWA, ZMIANY PRZYDZIAŁÓW, COFNIĘCIE STOPNI, KARY ORGANIZACYJNE, ZWOLNIENIA INSTRUKTORÓW.

9.1. Urlopy instruktorskie.

a) Udzielam urlopu instruktorskiego phm. Tadeuszowi Pudełko z Działu Zuchów GKH do dnia 30.VI.58 r.

b) Udzielam urlopu instruktorskiego phm. Stefanowi Niewiadzie z Chorągwi Szczecińskiej do dnia 30.IV.58 r.

c) Udzielam urlopu instruktorskiego hm. Bolesławowi Szatyńskiemu z Chorągwi Warszawskiej do dnia 30.V.58 r.

Czuwaj!

Naczelnik Harcerstwa
(—) Zofia Zakrzewska, hm

(Załącznik do pkt 1.1 Rozkazu GKH L. 2/58
z dnia 1.II.58 r.)

PRÓBY SPRAWNOŚCI ZUCHOWYCH — CZĘŚĆ III

W grupie pierwszej:

„Ciekawi ludzie — ciekawe instytucje“.

Doktor Ojboli

1. Jest zawsze gotów(a) przyjść z pomocą cierpiącym ludziom i zwierzętom. Dzielnie znosi ból.
2. Dbą o higienę i zdrowie osobiste. Myje się codziennie rano i wieczorem. Codziennie czyści zęby.
3. Był(a) w aptece, w stacji Pogotowia Ratunkowego lub w Ośrodku Zdrowia. Posiada przez siebie skompletowaną małą apteczkę i udziela pomocy w drobnych przypadkach.
4. Bawił(a) się w Pogotowie Ratunkowe lub Ośrodek Zdrowia. Wie jak postąpić w wypadku zaproszenia oka, ukąszenia komara, odcisnięcia nogi, uderzenia. Obmyje ranę, opatrzy drobne skaleczenia, wyjmie drzazgę płytko utkwioną, zatamuje krew z nosa. Zmierzy gorączkę. Zna kilka ziół leczniczych.
5. Opowie o przygodach „Doktora Ojboli“ i innych lekarzy.
6. Zaśpiewa piosenkę „Doktora Ojboli“.
7. Zrobił(a) sobie słuchawkę lekarską, torbę na apteczkę, szpatułki do nakładania maści, przepaskę na oko lub tp.

U W A G I :

Sprawność dla starszych dziewcząt i chłopców (w II i III roku zuchowania).

Może być zdobywana w formie cyklu.

Można ją zdobywać w każdej porze roku.

Drukarz

1. Jest dokładny(a) i staranny(a) jak drukarz. Nie „gubi“ liter, pamięta o kropkach i przecinkach.
2. Był(a) na wycieczce w drukarni. Przyjrzał(a) się jaką drogę odbywa w drukarni gazeta lub afisz od chwili rozpoczęcia „składania“ do zakończenia druku. Oglądał(a) maszyny drukarskie (linotypy, maszynę drukarską płaską, rotacyjną itp.). Wie kto to jest i co robi w drukarni zecer i metrapaź.
3. Złożył(a) z czcionek jakiś napis, afisz lub ulotkę i wykonał(a) kilka odbitek.
4. Wie, kto i kiedy wynalazł druk. Opowie, w jaki sposób sporządzano książki przed wynalezieniem druku.
5. Śpiewa piosenkę drukarza; tańczy pias drukarzy.
6. Zrobił(a) czcionki z ziemniaków, kasztanów lub gumy. Przyrządził(a) farbę drukarską. Brał(a) udział w „budowie“ najprostszej „maszyny“ drukarskiej.

U W A G I :

Sprawność dla starszych chłopców i dziewcząt (II i III rok zuchowania).

Może być zdobywana w formie cyklu zabawowego. Sprawność realizować można w dowolnej porze roku.

Flisak

1. Tak jak flisacy pamięta zawsze o swoich najbliższych; ze spławu przywiózł im upominek.
2. W wodzie czuje się jak ryba, posiada jedną ze sprawności pływackich, był na przystani rzecznej lub tartaku. Wraz z drużyną bawił się we flisaków.
3. Brał udział w budowie tratwy i szalasu. Palił ognisko na tratwie. „Spławił drewno rzeką“.
4. Potrafi opowiedzieć o pracy flisaków — oryli. Słyszał o walkach włóczków krakowskich i wie, na jakich rzekach w Polsce odbywa się spław drewna.
5. Zna piosenki i piasy flisackie.

U W A G I :

Sprawność dla starszych chłopców (II i III rok zuchowania).

Może być zdobywana w formie cyklu zabawowego.

Sprawność zdobywa się w zasadzie tylko w lecie. Najdogodniejsze warunki stwarza kolonia letnia.

Górnik

1. Jak górnik nie boi się pracy i gardzi leniuchami, przestrzega zasady: jeden za wszystkich — wszyscy za jednego, lubi porządek i wykonuje polecenia swego „sztygara“ — drużynowego.
2. Jechał prawdziwą windą. Zna stopnie górnicze, potrafi nadawać i odbierać kopalniane sygnały alarmowe, posługuje się słownikiem górniczym.
3. Wie jak powstał węgiel, jakimi sposobami urabia się go w kopalni przy pomocy wody i dynamitu; zna sposoby wykrywania gazu w kopalni. Wie, co można otrzymać z węgla. Oszczędza go paląc w piecu w swoim domu.
4. Opowie o życiu górników i przygodach w kopalni; zna legendy o Skarbniku.
5. Śpiewa dwie piosenki górnicze, tańczy tańce śląskie.
6. Wykonał kilof, lampę i czapkę górniczą dla siebie.

U W A G I :

Sprawność dla starszych chłopców (II i III rok zuchowania).

Zdobywana jest w formie cyklu zabawowego w dowolnej porze roku.

Kierowca

1. Ma bystre oczy i czujne uszy. Jest zawsze opanowany(a), nigdy się nie denerwuje.
2. Ma znajomego kierowcę, przejechał(a) samochodem kilka kilometrów. Zna marki polskich i zagranicznych samochodów.

3. Wie „jak to samochód nauczył się chodzić“, dzięki czemu się porusza, odróżnia podwozie od nadwozia, wie do czego służy sprzęgło, skrzynka biegów, kierownica, hamulec, „gaz“, jak uruchamia się i zatrzymuje samochód.
4. Umie poruszać się po ulicach i szosach przestrzegając przepisów ruchu pieszego. Zna przynajmniej dwadzieścia znaków drogowych.
5. Śpiewa piosenkę kierowcy.
6. Wykonał(a) model samochodu, znaku drogowego, okulary kierowcy lub t.p.

U W A G I :

Sprawność dla starszych chłopców i dziewcząt (II i III rok zuchowania).

Zdobywana jest w formie cyklu zabawowego.

Najdogodniejsza pora: wiosna, lato i jesień, nie mniej można ją zdobywać przez cały rok.

Marynarz

1. Jest zahartowany(a). Nie boi się zimnej wody. Myje się co dzień do pasa.
2. Zna bandery polskiej marynarki wojkowej i handlowej. Wie, jak należy zachować się przy podnoszeniu bandery na maszt. Potrafi nazwać części statku i najważniejsze jego urządzenia. Rozróżnia stopnie marynarskie.
3. Potrafi wskazać cztery strony świata przy pomocy kompasu. Wspina się po „maszcie“, linie, drabinkach. Brał(a) udział w budowie portu z piasku i kamieni. Budował(a) baseny, falochrony, mola, latarnie. Opowie o przygodach marynarzy.
4. Utrzymuje czystość „na pokładzie“ (np. izba, w której odbywają się zbiórki), dobrze szoruje „pokład“.
5. Posiada sprawność „żabki“ lub „szczupaka“.
6. Śpiewa piosenki marynarskie i o morzu, tańczy pias zuchów — marynarzy.
7. Wykonał(a) strój marynarski, statek z kory lub drewna, pływającą łódkę z żaglem (z drewna lub kory) model tratwy, chorągiewki sygnalizacyjne lub inne przedmioty przydatne w zabawie.

U W A G I :

Sprawność zarówno dla młodszych jak i dla starszych dziewcząt i chłopców. Zdobywając sprawność „marynarza“ z młodszymi należy jednak trochę obniżyć wymagania regulaminu.

Zdobywana jest w formie cyklu zabawowego.

Najdogodniejsza pora roku: późna wiosna, lato i wczesna jesień. Szczególnie korzystne warunki do zdobywania sprawności stwarza kolonia letnia.

Milicjant — Milicjantka

1. Jest karny(a), odważny(a) i uprzejmy(a) jak wzorowy milicjant. Chętnie służy pomocą i radą.
2. „Jest doświadczonym(a) milicjantem(ткой)“. Przestrzega przepisów ruchu drogowego. Potrafi należycie zachować się w miejscach publicznych. „Pełnił służbę milicjanta(тки) i dobrze wykonywał(a) swoje zadania“ (np. służba porządkowa w czasie uroczystości szkolnych).
3. Zna dokładnie swoją wieś, miasteczko lub dzielni-

cę i czuje się ich gospodarzem. Wskaże drogę do posterunku MO i innych ważnych instytucji. Przekaze telefonicznie jakąś wiadomość.

4. Opowie ciekawą historię o pracy milicjantów.
5. Śpiewa piosenkę o milicjantach.
6. Wykona przedmioty potrzebne do „pełnienia służby“: czapkę, tarczę z numerem, mankiety i pateczkę sygnalizacyjną, pistolet lub inne.

U W A G I :

Sprawność przeznaczona tak dla młodszych jak i dla starszych chłopców i dziewcząt. Zdobywając ją z młodszymi należy zrezygnować z niektórych wymagań (np. pełnienie służby porządkowej w czasie uroczystości szkolnych).

Zdobywana jest w formie cyklu zabawowego w dowolnej porze roku. Można zdobywać ją także równolegle z innymi sprawnościami.

Rolnik

1. Kocha swoją wieś. Chciałby(łaby), aby była ona coraz piękniejsza.
2. Był(a) na wycieczce w ośrodku maszynowym, instytucie rolniczym, spółdzielni produkcyjnej. Oglądał(a) maszyny rolnicze, rozmawiał(a) z ludźmi, którzy na nich pracują. Rozpoznaje 5 spośród oglądanych maszyn, wie do czego one służą.
3. Zna najpospolitsze zboża i warzywa, rozpoznaje je w różnych fazach rośnięcia. Niektóre poznaje węchem, dotykiem, smakiem. Był(a) w młynie, podpatrywał(a) tajemnice młynarskiego fachu.
4. Poznał gatunki drzew owocowych po kwiatach, liściach i korze, umie zabezpieczyć je przed szkodnikami. Zapakuje owoce do wysyłki w daleką drogę.
5. Hoduje jakieś zwierzęta w gospodarstwie swoich rodziców (króliki, gołębie, drób). Jest przyjacielem i stałym opiekunem podwórzowego psa.
6. Śpiewa piosenki, tańczy tańce swego regionu. Zna kilka zwyczajów ludowych, uczestniczył(a) przynajmniej w jednym zwyczajowym obrzędzie. Wraz z drużyną brał(a) udział w zakładaniu ogródków kwiatowych przed domami.
7. Wykonał(a) coś pożytecznego w gospodarstwie swoich rodziców: naprawił(a) płot, zrobił(a) skrzynkę na gwoździe, zreperował(a) łożo koszyk lub t.p.

U W A G I :

Sprawność dla najstarszych zuchów (trzeci rok zuchowania).

Może być zdobywana w formie cyklu zabawowego a także równolegle z innymi sprawnościami.

Czas realizacji: wiosna, lato, jesień.

Telegrafista — Telegrafistka

1. Wszystko co robi, robi dokładnie.
2. Przekazywał(a) sygnały przy pomocy gwizdka, bębna, tarcz sygnalizacyjnych lub innego przyrządu używanego w drużynie.
3. Był(a) na poczcie, widział(a) pracę telegrafistki na dalekopisach lub pracę żołnierza — radiotelegrafisty na radiostacji. Odczyta przy pomocy klucza depeszę napisaną alfabetem Morse'a. Nastawi od-

biornik radiowy na stację „WARSZAWA“, swoją rozgłośnię regionalną i radiostację „SP-5-ZHP“.

4. Opowie kilka ciekawych historii o telegrafii i telegrafistach.
5. Śpiewa piosenkę o telegrafii lub radiu, płasza tanciec zuchów — telegrafistów.
6. Wykonał(a) przyrząd do przekazywania sygnałów.

UWAGI:

Sprawność przeznaczona dla najstarszych chłopców i dziewcząt (trzeci rok zuchowania).

Może być zdobywana w formie cyklu zabawowego. Najodpowiedniejsza pora roku: lato i wczesna jesień. Szczególnie dobre warunki do realizacji sprawności stwarza kolonia letnia.

Traktorzysta

1. Chętnie wykonuje swoje obowiązki. Nie boi się „brudnej“ roboty.
2. Bawił się w traktorzystę. Jechał traktorem, zna

W grupie drugiej:

„W lesie, nad wodą, w polu, na łące“

Zielarz

1. Lubi las, łąkę, pole; interesuje się spotkanymi roślinami.
2. Zna przynajmniej pięć gatunków najczęściej spotykanych ziół leczniczych, potrafi je rozpoznać i nazwać, wie kiedy się je stosuje. Brał(a) udział w zbieraniu i suszeniu ziół leczniczych (rumianek, mięta, szalwia itp.).
3. Hoduje w domu roślinę doniczkową.
4. Zna i otacza opieką rośliny chronione swego regionu.

W grupie trzeciej:

Zawsze i wszędzie sobie radzi“

Dobra siostrzyczka

1. Jest zawsze wesoła i uśmiechnięta. Lubi dzieci i chętnie bawi się z nimi.
2. Opiekuje się swoim młodszym rodzeństwem, dzieckiem sąsiadów lub koleżanką z niższej klasy.
3. Potrafi ubrać, umyć i uczesać dziecko. Doprowadzi do porządku jego ubranie.
4. Potrafi przegotować mleko, ugotować kaszkę i jajko, nakarmi dziecko, zmyje naczynia których używała.
5. Opowie lub przeczyta młodszym dzieciom wierszyk, zabawną historyjkę, ciekawą bajkę. Zna 5 piosenek i piosół, kilka gier i zabaw — potrafi je przeprowadzić z maluchami.
6. Wykonała kilka zabawek dla młodszych dzieci w tym jedną trwałą.

UWAGI:

Sprawność dla najstarszych dziewczynek, zdobywających „gwiazdkę zucha — gospodarza“.

traktorzystę ze swojej lub sąsiedniej miejscowości. Obserwował pracę traktora w polu lub w transporcie.

3. Rozróżnia kilka typów traktorów i zna ich przeznaczenie. Wie jak się uruchamia i zatrzymuje traktor, jak obsługuje się doczepny pług wieloskibowy. Rozpoznaje kilka znaków drogowych.
4. Był w warsztatach naprawczych. Zna główne części traktora i potrafi je nazwać.
5. Śpiewa piosenki o traktorzystach.
6. Wykonał model traktora i przyczepy (pługa, brony, siewnika, żniwiarki, koparki itp.), „okulary ochronne“ lub inne przedmioty przydatne w zabawie.

UWAGI:

Sprawność dla starszych chłopców, szczególnie z drużyn wiejskich.

Może być zdobywana w formie cyklu zabawowego.

Czas realizacji: wiosna, lato i jesień.

5. Śpiewa piosenkę o „zielarzu“.

6. Sporządził(a) „zielnik“. Suszył(a) i przechowywał(a) zioła. Sprzedał(a) razem z drużyną zebrane zioła.

UWAGI:

Sprawność dla starszych chłopców i dziewcząt (drugi i trzeci rok zuchowania).

Zdobywana jest równolegle z innymi sprawnościami.

Najodpowiedniejsza pora realizacji: od maja do października.

Zdobywana jest równolegle z innymi sprawnościami w dowolnej porze roku.

Zbieracz

1. Każdą pracę doprowadza do końca.
2. Posiada kolekcję znaczków, pudełek do zapalek lub papierosów, pocztówek, opakowań po żyłkach, cukierkach, etykiet, monet, oznak pamiątkowych, kamieni, muszli, zasuszonych ziół, owadów lub t.p.
3. Uporządkuje starannie swój zbiorek według jakiegoś planu i zaopatrzy go objaśnieniami.
4. Potrafi opowiedzieć o kraju, którego okazy ma w swoich zbiorach.
5. Prowadzi systematyczną wymianę z innymi zbieraczami.
6. Sporządził(a) klaser na znaczki, album na pocztówki lub skrzyneczkę z przegródkami na swoje zbiory.

UWAGI:

Sprawność zarówno dla młodszych jak i dla starszych, przede wszystkim dla pasjonujących się kolekcjonerką chłopców.

Zdobywa się ją równolegle z innymi sprawnościami w dowolnej porze roku.

Zabka

(sprawność pływacka I stopnia)

1. Nie boi się wody.
2. Był(a) ze swoją drużyną przynajmniej pięć razy na basenie, nad jeziorem lub strumykiem i kąpał(a) się w nim.
3. Potrafi przepłynąć 15 metrów dowolnym stylem. Wytrzymuje 3 sekundy trzymając głowę pod powierzchnią wody.
4. Przechowuje w należyтым porządku swój strój kąpielowy.
5. Sporządził(a) sobie „pas ratunkowy“ z korka, pęcherzy lub innych materiałów.

UWAGI:

Sprawność dla młodszych dziewcząt i chłopców (pierwszy rok zuchowania).

Zdobywana jest równolegle z innymi sprawnościami.

Najodpowiedniejsza pora realizacji: lato. Szczególnie korzystne warunki dla zdobywania tej sprawności stwarza kolonia letnia.

Zdobywanie sprawności pływackiej wolno organizować tylko tym drużynowym, którzy sami umieją dobrze pływać. Oprócz drużynowego na zbiórce winno być co najmniej dwóch pomocników dobrze pływających, znających zasady ratownictwa w wodzie. Ką-

pielisko winno być dobrane wg ogólnie obowiązujących zasad z zaznaczonymi granicami poruszania się w wodzie.

Szczupak

(sprawność pływacka II stopnia)

1. W wodzie czuje się jak ryba. Posiada sprawność „żabki“.
2. Był(a) ze swoją drużyną 5 razy na basenie, nad jeziorem lub strumykiem, kąpał(a) się w nim i pływał(a).
3. Przepłyń dowolnym stylem 25 m. Nurkuje i skacze do wody sięgającej po szyję.
4. Podnieś kamień z dna 1,5 m głębokiego zbiornika wodnego. Potrafi bawić się w pięć gier i zabaw w wodzie. Wytrzymuje pięć sekund pod powierzchnią wody.
5. W należyтым porządku przechowuje swój strój kąpielowy.
6. Brał(a) udział w budowie pomostu kąpielowego lub innego urządzenia „zuchowej pływalni“.

UWAGI:

Sprawność dla starszych chłopców i dziewcząt (drugi i trzeci rok zuchowania).

Zdobywana jest równolegle z innymi sprawnościami.

Najodpowiedniejsza pora roku: lato. Najkorzystniejsze warunki do zdobywania sprawności stwarza kolonia letnia.

W trakcie zdobywania sprawności „szczupaka“ należy jeszcze ściślej przestrzegać zasad bezpieczeństwa jak przy zdobywaniu „żabki“ szczególnie ostrożnie należy przeprowadzać ćwiczenia skoków i nurkowania.

W grupie czwartej:**„Wielkie przygody — szeroki świat“****Leśny ludek**

1. Żyje w przyjaźni z lasem i jego mieszkańcami. Pomaga opiekować się lasem.
2. Ma swój domek w lesie, zna otoczenie domku w promieniu 200 kroków i wskaże, co zauważył(a) tam ciekawego.
3. Zna kilku mieszkańców „swego“ lasu, naśladuje ich głosy. Zna rośliny jadalne rosnące w lesie, wie gdzie ich szukać.
4. Zna tajemnicę najkrótszej nocy w roku. Opowie i zamśnienizuje baśń z życia lasu.
5. Śpiewa piosenki o lesie, tańczy pąsy leśnych ludków.
6. Wykonał(a) dla siebie strój leśnego ludka, brał(a) udział w budowie i ozdabianiu leśnego domku.

UWAGI:

Sprawność dla młodszych dziewcząt i chłopców (pierwszy rok zuchowania).

Zdobywana jest w formie cyklu zabawowego.

Najodpowiedniejsza pora realizacji sprawności: późna wiosna, lato i wczesna jesień. Szczególnie dogodne warunki realizacji tej sprawności stwarza kolonia letnia.

Robinson

1. Jak Robinson poradzi sobie nawet na bezludnej wyspie.
2. „Wraz z drużyną zamieszkał(a) na dzikim bezludnym ustroniu, pokonał(a) wiele trudności, przeżył(a) różne przygody“. Wybrał(a) najodpowiedniejsze miejsce na „chatę“ Robinsona, urządził(a) ją. Czuje się gospodarzem okolicy swego „domu“.
3. Zna dokładnie ciekawsze miejsca w najbliższym otoczeniu. Wie jakie rosną tam drzewa, jakie mieszkają zwierzęta i ptaki. Naśladuje głosy niektórych ptaków lub zwierząt.
4. Rozpoznaje strony świata z kompasem oraz bez użycia kompasu. Zrobi najprymitywniejszy szkic — rysunek niewielkiego wycinka terenu bez zachowania skali i używania obowiązujących znaków topograficznych, odczytuje ślady pobytu ludzi i zwierząt.
5. Umie podawać sygnały i porozumiewać się bez słów.
6. Wykona przydatne Robinsonowi przedmioty: narzędzia, broń, gwizdek, zegar słoneczny, kalendarz Robinsona, naczynie z gliny lub kory, koszyk z wikliny. Sporządzi sobie leśny strój i parasol. Zbu-

duże najprostszą kuchnię. Potrafi utrzymać w niej ogień. Ugotuje jedną potrawę.

7. Zna piosenkę i piaszuchów — robinsonów.

UWAGI:

Sprawność dla starszych chłopców i dziewcząt (drugi i trzeci rok zuchowania).

Zdobywana jest w formie cyklu zabawowego.

Najdogodniejsza pora zdobywania: lato. Szczególnie korzystne warunki stwarza kolonia zuchowa.

Skrzat

1. Jest zawsze wesół(a) i rad(a). Podobnie jak skrzat płała w domu i w szkole różne pożyteczne figle.
2. Sprawnie wykonuje najprostsze czynności domowe. Utrzymuje porządek w swoim kąciaku z zabawkami. Zreperuje zepsutą zabawkę lub wykona nową. Zabawi małe dzieci i chętnie z nimi przestaje. Jest czysty(a) i schludnie ubrany(a), umie poruszać się cicho i zwinnie. Potrafi zachować tajemnicę.
3. Zna historię jednego z przedmiotów domowych.
4. Opiekuje się zwierzęciem domowym lub rośliną doniczkową.
5. Śpiewa i tańczy skrzaci piaszuch. Zainscenizuje obrazek z życia domu.
6. Posiada wykonany przez siebie strój skrzata.

UWAGI:

Sprawność dla najmłodszych dziewcząt i chłopców (pierwszy rok zuchowania).

Może być zdobywana w formie cyklu zabawowego a także jako sprawność indywidualna, równocześnie z innymi sprawnościami.

Zdobywa się w dowolnej porze roku.

Stas i Nel

1. Nie obawia się trudności i dalekich wypraw. Jest dzielny(a), zaradny(a), pomysłowy(a), bystry(a) i uczynny(a).

2. Zna historię Stasia i Nel, przeczytał(a) „W pustyni i w puszczy“ H. Sienkiewicza. Wie dlaczego Kali i Mea byli braćmi Stasia i Nel. Opowie o przygodach różnych podróżników.

3. Podróżował(a) „przez pustynie i puszcze“, przeżył(a) przygody Stasia i Nel. Zna mowę murzyńskich tam — tamów.

4. Wie, co to jest pustynia, puszcza, dżungla itp., poznał(a) kilka roślin i zwierząt egzotycznych.

5. Wraz z drużyną znalazł kryjówkę „Kraków“, urządził ją i przyozdobił. Potrafi ukryć się przed nieprzyjacielem w każdym terenie.

6. Piasz taniec podróżników lub Murzynów i śpiewa piosenki o podróżach lub dalekich krajach.

7. Wysłał(a) wiadomość za pośrednictwem samodzielnie wykonanego latawca. Wykonał(a) przedmioty przydatne w zabawie: karabin; łuk, dzidę, kask tropikalny, strój czarownika Kamby lub tp. Przebrał(a) się za Araba lub Murzyna. Wraz ze swoją szóstką „ucharakteryzował“ wielbłąda, słonia, lwa lub psa Sabę.

UWAGI:

Sprawność dla najstarszych dziewcząt i chłopców (trzeci rok zuchowania).

Zdobywana jest w formie cyklu zabawowego.

Najdogodniejsza pora realizacji: lato. Doskonałe warunki do zdobywania tej sprawności stwarza kolonia letnia.

Uwagi i zmiany do „Prób sprawności zuchowych“ — część I

Dla sprawności „Pan Twardowski“ w drużynach dziewczęcych wprowadza się nazwę „Czarodziejka“.

W regulaminie tej sprawności w wariantach dla dziewcząt wprowadza się następującą zmianę pkt. 2.:

„Zna różne czarnoksiężskie historie, niektóre baśnie z tysiąca i jednej nocy, legendę o Panu Twardowskim itp.“.

Oznaka pozostaje bez zmian.

R A D I O S T A C J A
ZWIĄZKU HARCERSTWA POLSKIEGO
nadaje audycje na fali krótkiej 44 metry
codziennie od 14.00 do 19.00 co godzinę.

Audycje powtarzane są o godz. 7.00 rano dnia następnego.

(Załącznik do rozkazu GKH L. 2/58)

**09-II/58 — „ZASADY HARCERSKIEJ PRACY
SPECJALNOŚCIOWEJ“****Wstęp**

W miarę rozwoju psychicznego młodzież przechodzi w wieku 12—15 lat od zainteresowań wielostronnych do wyboru jednej dziedziny, która często staje się w przyszłości kierunkiem zawodowym, lub osobistym zamiłowaniem. Wprowadzenie do programu pracy drużyn i zastępów zajęć z różnych dziedzin (specjalności) wzbogaca tematykę ich pracy, oraz ułatwia młodzieży zainteresowanie się jakąś dziedziną, a następnie umożliwia zaspokojenie tych zainteresowań przez specjalizowanie się. Zajęcia te powinny być tłem normalnej harcerskiej pracy wychowawczej — a nie powinny być traktowane jako odrębne „poza-harcerskie” zajęcia.

**1. CEL PRACY HARCERSKIEJ
W KAŻDEJ SPECJALNOŚCI**

1.1. Celem pracy harcerskiej w każdej specjalności, w drużynach i zastępach, jest:

- a) Wykorzystanie wartości i tradycji danej specjalności dla kształtowania charakterów oraz cech umysłowych i fizycznych.
- b) Rozbudzanie zainteresowań i pasji w danej specjalności.
- c) Zdobywanie przez młodzież metodami harcerskimi umiejętności i wyszkolenia z danej specjalności.
- d) Wychowanie przyszłych specjalistów w danej specjalności.
- e) Popularyzacja swej specjalności oraz prowadzenie szkolenia i zajęć z danej specjalności dla środowiska.

2. ZASADY OGÓLNE

2.1. Praca w różnych specjalnościach w ZHP:

- a) we wszystkich drużynach prowadzone są zajęcia popularyzujące poszczególne specjalności;
- b) każda drużyna, lub zastęp, może sobie wziąć za temat pracy, na okres krótszy lub dłuższy, zajęcia w dowolnej specjalności. Drużyna w której przez pewien czas są prowadzone zajęcia z jednej dziedziny — nie jest jeszcze drużyną danej specjalności;
- c) drużyny, które przez dłuższy okres czasu specjalizują się w jednej dziedzinie i spełniły wymagane warunki, mogą się ubiegać o przyznanie nazwy i uprawnień drużyny danej specjalności.

2.2. Drużyny harcerskie mogą zdobywać nazwy i uprawnienia drużyn specjalnościowych we wszystkich specjalnościach. Jednak przede wszystkim w specjalnościach wymagających wysoko kwalifikowanych instruktorów specjalnościowych, sprzętu, materiałów itp. (np. żeglarsstwo, lotnictwo, motoryzacja, łączność itp.). Dla tych też specjalności powołuje się referentów w GKH i Komendach Chorągwi oraz organizuje się szkolenie.

2.3. Zaleca się aby drużyny specjalnościowe były międzyszkolne i pozaszkolne. Jako szkolne — raczej w wypadku istnienia kilku drużyn w szkole, gdyż inaczej zaistnieje niebezpieczeństwo narzucania jednej specjalności wszystkim harcerzom danej szkoły. W przypadku jednej drużyny w szkole słuszniejsze jest by jedynie zastępy się specjalizowały.

2.4. Specjalizacją w jednej dziedzinie zajmują się przede wszystkim zastępy i drużyny harcerzy i harerek starszych (powyżej 14 lat). Zastępy harcerzy i harerek młodszych — zajęcia w poszczególnych specjalnościach prowadzą raczej tylko okresowo.

2.5. Hufców jednej specjalności (np. żeglarskich, lotniczych itp.) tworzyć nie należy ze względu na częste zaniedbywanie pracy wychowawczej i zatarcie charakteru harcerskiego.

**3. ORGANIZACJĄ REFERATÓW
POSZCZEGÓLNYCH SPECJALNOŚCI W GKH,
KOM. CHOR. I KOM. HUFCÓW**

3.1. Pracy w poszczególnych specjalnościach w ZHP nadają kierunek referaty poszczególnych specjalności w Główniej Kwaterze Harcerstwa.

W skład każdego Referatu wchodzi: kierownik i członkowie odpowiedzialni za poszczególne działy pracy.

Zadaniem referatu jest:

- a) praca programowa i wydawnicza (m. in. opracowywanie sprawności i wymagań na odznaki specjalnościowe),
 - b) organizowanie akcji popularyzujących daną specjalność na terenie całego ZHP,
 - c) pomoc w pracy i szkoleniu w danej specjalności w drużynach i zastępach (m.in. w uzyskiwaniu materiałów i sprzętu),
 - d) współpraca z Działem Kształcenia Kadr w kształceniu specjalnościowym dla instruktorów harcerskich.
- 3.2. W pracy harcerskiej w danej specjalności na terenie Chorągwi służy swą pomocą referat danej specjalności w Wydziale Harcerskim K.Ch. Nie należy tworzyć ref. Specjalności obejmujących wszystkie specjalności razem, lecz każda specjalność powinna mieć swego referenta, bezpośrednio podlegającego Kier. Wydz. Harcerskiego.

W skład referatu wchodzi zespół instruktorów. Zadaniem referatu jest:

- organizowanie akcji popularyzujących zajęcia harcerskie w danej specjalności na terenie Chorągwi,
- pomoc w pracy harcerskiej w zakresie danej specjalności oraz w szkoleniu specjalnościowym w drużynach i zastępach na terenie Chorągwi,
- współpraca z Wydziałem Kształcenia Kadr w kształceniu specjalnościowym dla instruktorów.

3.3. W przypadku rozbudowanej pracy w danej specjalności na terenie hufca — za zgodą referenta danej specjalności w K.Ch. może być powołany instruktor hufca dla danej specjalności.

4. REGULAMIN

ZDOBYWANIE PRZEZ DRUŻYNY NAZW
DRUŻYN POSZCZEGÓLNYCH SPECJALNOŚCI

4.1. Warunkiem ubiegania się zatwierdzonej drużyny harcerskiej o przyznanie nazwy drużyny jakiejś specjalności jest:

- a) dobra praca harcerska drużyny,
- b) zdobycie przynajmniej przez połowę członków drużyny przeszkolenia w danej specjalności (np. sprawności i odznaki ogólnopolskie),
- c) wykazanie się drużyny osiągnięciami w pracy w danej specjalności oraz wysokim poziomem specjalizacji,
- d) posiadanie przez drużynowego lub przyboczne-go odpowiednich kwalifikacji w danej specjalności, albo zapewnienie systematycznej pomocy fachowca.
- e) posiadanie potrzebnego lokalu i sprzętu, ewent. terenu pracy.

f) istnienie w drużynie przynajmniej dwóch zastępów składających się z młodzieży powyżej 14 lat.

4.2. Nazwę drużyny danej specjalności nadaje drużynie Komendant Chorągwi rozkazem, na wniosek referenta danej specjalności K.Ch. — po wykazaniu się drużyny przynajmniej roczną pracą w danej specjalności. W razie uzyskania przez drużynę słabych wyników — okres próby może być przedłużony. Prawo ubiegania się o przyznanie drużynie nazwy specjalnościowej przysługuje jedynie zatwierdzonym drużynom harcerskim. W wypadku nieprzebiegu przez drużynę pracy z danej specjalności — Komendant Chorągwi odbiera jej nazwę drużyny danej specjalności. Zastęp wyspecjalizowany w jakiejś dziedzinie może się również ubiegać w Kom. Chor. o przyznanie prawa noszenia emblematów danej specjalności.

4.3. Drużynie, która zdobyła nazwę drużyny danej specjalności przysługują prawa wymienione w punkcie 7... — niniejszych zasad oraz używania pieczętki ze zdobytą nazwą.

5. METODY PRACY

W KAŻDEJ SPECJALNOŚCI W ZHP

5.1. Pracę w każdej specjalności w ZHP prowadzi się metodami harcerskimi dostosowując je do danej specjalności.

Praca w jakiejś specjalności w drużynie jest dla drużyny jednym z tematów jej pracy harcerskiej. Na bazie przeprowadzanej pracy w danej specjalności należy prowadzić normalną harcerską pracę wychowawczą.

5.2. Tematem pracy z danej specjalności w drużynie może być:

- zdobywanie odznak specjalnościowych powszechnie obowiązujących (np. żeglarskich, lotniczych itp.) o ile takie w danej dziedzinie istnieją,
- zdobywanie tych sprawności, których treścią są akcje lub prace zespołowe, z danej specjalności,
- poznawanie jakiejś dziedziny metodą „wędrownictwa po zagadnieniu”,
- dowolnie wybrana przez drużynę konkretna praca z danej dziedziny.

Zdobywanie odznak powszechnie obowiązujących odbywa się w ZHP metodami harcerskimi — tzn. przez gry, ćwiczenia, zadania, wycieczki, gawędy, oraz samodzielne zdobywanie wiadomości — z wykorzystaniem walorów wychowawczych tych metod. Wykłady należy zastąpić metodą samokształcenia.

5.3. W indywidualnej specjalizacji harcerzy — czynnikiem pomocniczym są sprawności o charakterze samokształceniowym.

5.4. Wskazane jest aby zdobywanie odznak specjalnościowych (jako część składowa pracy harcerskiej) odbywało się równolegle lub na przemian ze zdobywaniem stopni harcerskich.

5.5. Miejscem pracy specjalnościowej drużyn i zastępów może być własna pracownia, lub pracownia przy hufcu, albo pracownia w Domu Harcerza, Ośrodku Harcerskim, DKD, MDK lub innych organizacji społecznych, albo zakładów pracy. Drużyny i zastępy w pracy specjalnościowej korzystają z urządzeń i sprzętu organizacji społecznych lub państwowych (żeglarskich, lotniczych, pożarniczych itp.). Współpraca z tymi organizacjami opiera się na zasadach ustalonych we wspólnych deklaracjach tych organizacji i ZHP.

6. KADRA SPECJALNOŚCIOWA

6.1. Zajęcia specjalnościowe w ZHP mogą prowadzić:

a) na poziomie wstępnym:

— sprawni lub funkcyjni obeznani z daną specjalnością;

b) na poziomie wymagającym fachowców:

— instruktorzy harcerscy — specjaliści,
— fachowcy nie harcerze (współpracownicy harcerstwa).

6.2. Sprawny — to organizator zajęć harcerskich popularyzujących daną specjalność, który zdobył kilka sprawności z danej specjalności i potrafi prowadzić zajęcia w ich zakresie metodami harcerskimi.

Wymagania stawiane sprawnym określają odrębne przepisy. Sprawnych zatwierdza K.H. na wniosek Komisji przy K.H., w skład której powinien wchodzić odpowiedni fachowiec.

6.3. Korzystanie z fachowców nie harcerzy jest słuszne. Jednakże konieczne jest by fachowiec współpracował z drużynowym w sprawach metodoczących, aby praca była prowadzona metodami harcerskimi oraz posiadała walory wychowawcze. Ogólne kierownictwo kursów, akcji i zajęć w każdej specjalności powinno spoczywać w rękach instruktorów harcerskich.

6.4. Celem rozwijania metodyki pracy w poszczególnych specjalnościach — należy przy K.Ch. tworzyć specjalnościowe zespoły lub zastępy instruktorskie — analogicznie do drużyn drużynowych przy K.H.

7. PRZEPISY MUNDUROWE

7.1. Drużyny, które przyjęły za temat swej pracy którąś ze specjalności, lecz nie zdobyły (zgodnie z

rozdziałem 4 niniejszych wytycznych) nazwy tej specjalności — nie mają prawa nosić emblematów wymienionych w punkcie 7.2.

7.2. Odznakami drużyn, które zdobyły nazwę specjalnościową są emblematy o średnicy 4 cm umieszczone na lewym rękawie nad herbem, 6 cm od góry rękawa.

kawa. Emblematy ustalają odrębne instrukcje. Dla drużyn niektórych specjalności (np. żeglarstwo, pożarnictwo) mogą istnieć specjalne przepisy mundurowe.

7.3. Specjalnościowe odznaki stopni — nosi się na lewej kieszeni (nie w klapie kieszeni).

(Załącznik do rozkazu GKH L. 2/58)

O10-II/58 TYMCZASOWA INSTRUKCJA O ORGANIZACJI HARCERSKICH DRUŻYN WODNYCH

Założenia ogólne

Celem harcerskich drużyn wodnych jest wychowanie typu harcerza — pioniera i inicjatora zagadnień morskich, nie obawiającego się śmiałych zamierzeń, kochającego rzetelną pracę, zahartowanego w walce z przeciwnościami i żywiołem wodnym.

Cel ten harcerskie drużyny wodne osiągają przez uprawianie harców wodnych tj. organizowanie ćwiczeń na wodzie, wycieczek wodnych, obozów stałych nad wodami, jeziorami lub morzem, spływów szlakami rzecznyymi i rejsów morskich, przez zapoznanie się z pracą ludzi morza i wód śródlądowych, przez zdobywanie obok stopni i sprawności harcerskich, również stopni i sprawności wodnych oraz przez samodzielne budowanie sprzętu wodnego.

Harcerskie drużyny wodne:

a) propagują wśród innych drużyn i młodzieży nieharcerskiej umiejętność pływania, sporty wodne i turystykę wodną i pomagają im w tym,

b) prowadzą propagandę morza w najbliższym otoczeniu harcerskim i nieharcerskim,

c) współdziałają z odpowiednimi władzami w zakresie ratownictwa wodnego, ochrony wałów przeciwpowodziowych i akcjach ratunkowych na wypadek powodzi.

1. KIEROWNICTWO HARCERSKICH DRUŻYN WODNYCH

1.1. Wychowaniem morskim w harcerstwie kieruje Wydział Główny Kwatery Harcerstwa pod nazwą „Kierownictwo Harcerskich Drużyn Wodnych“.

1.2. Na czele wydziału stoi kierownik mianowany przez Główną Kwaterę Harcerstwa spośród harcerskich instruktorów żeglarzy.

1.3. W szczególności do obowiązków K.H.D.W. należy:

a) opracowywanie planów perspektywicznych i rocznych wychowania morskiego i wodnego w harcerstwie i dopilnowanie ich wykonania,

b) opracowywanie instrukcji, regulaminów oraz wymagań na stopnie żeglarskie oraz sprawności wodne i żeglarskie,

c) organizowanie konferencji, odpraw i zjazdów instruktorów żeglarskich — harcerzy,

d) szkolenie instruktorów żeglarskich — harcerzy,

e) opracowywanie wytycznych pracy w harcerskich jednostkach wodnych,

f) organizowanie turystyki wodnej w harcerstwie,

g) organizowanie rejsów morskich,

h) pomoc w zaopatrzeniu drużyn żeglarskich w jednostki pływające i sprzęt,

i) działalność propagandowa i wydawnicza dotycząca zagadnień wychowania wodnego i morskiego w harcerstwie,

j) kierowanie Harc. Ośr. Morskimi w Gdyni i w Szczecinie.

1.4. Kierownictwo powołuje następujące zespoły robocze:

— obejmujący zagadnienia organizacyjne, pracy drużyn i kształcenia.

— morski,

— techniczno-zaopatrzeniowy,

— propagandowo-wydawniczy.

1.5. Przy KHDW pracuje Harcerski Krąg Morski.

2. PILOT CHORĄGWI

2.1. Sprawami wychowania morskiego i wodnego na terenie Chorągwi kieruje pilot chorągwi.

2.2. Pilot Chorągwi organizuje zespół współpracowników. Zespół pracuje na prawach Wydziału.

2.3. Do obowiązków pilota należy dbanie o właściwą organizację, bezpieczeństwo, poziom i rozwój harcerskich drużyn żeglarskich na terenie Chorągwi, propaganda zagadnień morskich i wodnych w harcerskich drużynach lądowych, pomoc w zaopatrzeniu w sprzęt wodny i żeglarski, pomoc w realizacji programów wyszkoleniowych zarówno żeglarskich jak i harcerskich.

3. RETMAN HUFCA — INSTRUKTOR WYCHOWANIA MORSKIEGO W HUFCU

3.1. Zagadnieniami wychowania morskiego w hufcu kieruje retman.

3.2. Retmana mianuje hufcowy w porozumieniu z pilotem Chorągwi.

3.3. Do zadań retmana należy:

a) szeroka propaganda zagadnień morskich i wodnych w drużynach harcerskich,

b) dopilnowanie, by w miarę możliwości cała młodzież harcerska umiała pływać i posługiwać się kajakiem lub łodzią,

c) propaganda wśród drużyn harcerskich zdobywania sprawności wodnych,

d) pomoc pilotowi Chorągwi w realizacji jego zadań.

4. JEDNOSTKI WODNE

4.1. Jednostkami wodnymi są: drużyna wodna (uprawiająca sport kajakarski, wioślarski, motorowodny lub żeglarski na wodach śródlądowych i morskich) i zastęp wodny przy drużynie harcerskiej.

4.2. Harcerskie jednostki wodne uprawiające żeglarstwo na wyższym poziomie mogą się ubiegać w Kier. Harc. Drużyn Wodnych o otrzymanie patentu flagowego. Jednostka wodna z patentem flagowym ma prawo używać przy swojej nazwie określenia „żeglarska” (na śródlądziu), „morska” (na morzu lub morskich wodach przybrzeżnych).

4.3. Drużyna wodna jest taką samą jednostką organizacyjną, jak każda inna drużyna harcerska i różni się od tych drużyn jedynie programem pracy.

Kandydat na drużynowego drużyny wodnej musi odpowiadać takim samym warunkom jak drużynowy drużyny harcerskiej. Wymaga się od niego ponadto odpowiedniego stopnia wodnego: dla drużyn wodnych — minimum stopień żeglarza, dla drużyn żeglarskich — sternika jachtowego, dla drużyn morskich — jachtowego sternika morskiego.

4.4. Warunkiem powstania jednostki wodnej jest posiadanie przez nią:

a) instruktora wodnego odpowiedniego stopnia harcerskiego i wodnego,

b) własnej (lub wypożyczonej) flotyli, która może pomieścić jednorazowo co najmniej 50% stanu liczebnego jednostki.

4.5. Harcerski Krąg Morski jest organizacją o charakterze klubowym zrzeszającą wszystkich harcerskich instruktorów — wodniaków z całej Polski, bez względu na to, czy pracują w drużynach harcerskich czy też wodnych. Zadaniem instruktorskich kregów wodnych jest szeroka propaganda zagadnień morskich i wodnych w społeczeństwie polskim, szczególnie wśród młodzieży, praca nad metodyką harców wodnych, wzajemne doskonalenie się w wiedzy żeglarskiej, pomoc w szkoleniu drużyn, pomoc pilotowi Chorągwi we wszystkich jego poczynaniach. Krąg dzieli się na ogniwa terenowe podległe harcerskim miejscowym władzom terenowym. Szczegóły odnośnie organizacji, zakresu obowiązków i kompetencji Harcerskiego Kręgu Morskiego określi odrębna instrukcja.

5. Specjalnymi jednostkami są Harcerskie Ośrodki Morskie lub Wodne (HOM lub HOW). HOM lub HOW jest ośrodkiem szkoleniowym centralnym lub terenowym zaopatrzoną w odpowiednią flotyllę, budynek, warsztaty itp. Na czele HOM-u (HOW-u) stoi komendant. HOM (HOW) podlega organizacyjnie i administracyjnie właściwemu komendantowi Chorągwi (w jego zastępstwie pilotowi Chorągwi). Regulamin HOM-ów (HOW-ów) będzie wydany oddzielnie. HOM-y w Gdyni i Szczecinie-Dąbiu podlegają organizacyjnie KHDW a administracyjnie i finansowo GKH. Ich komendanci są członkami KHDW.

6. STOPNIE WODNE

6.1. Ustala się następujące harcerskie stopnie wodne:

- a) wioślarz-kajakarz,
- b) żeglarz,
- c) sternik jachtowy,

d) jachtowy sternik morski,

e) kapitan jachtowy.

Stopnie wymienione w p. b), c), d), e) są stopniami PZZ.

6.2. Wymagania na powyższe stopnie określa regulamin.

7. UMUNDUROWANIE

Wprowadza się 3 rodzaje umundurowania dla drużyn wodnych:

a) Identyczny jak w drużynach lądowych z tym, że młodzież nosi błękitną lub granatową chustkę ze złotą kotwicą w rogu albo granatowy kołnierz marynarski z trzema białymi paskami, oraz czarny krawat. Głowę nakrywa się granatowym beretem ze srebrną lilią na kotwicy umocowaną z przodu.

Instruktorzy noszą na kołnierzu zielonego munduru instruktorskiego srebrną lilię na złotej kotwicy na granatowej aksamitnej pateczce. Na głowie beret jak młodzież.

b) Identyczny jak w drużynach harcerskich różniący się jedynie granatowym kolorem. Chusta lub kołnierz jak w p. 7 a).

Instruktorzy — granatowa marynarka dwurzędowa, długie spodnie, czapka okrągła z daszkiem z odznaką harcerzy wodnych otoczoną palmami. Na kołnierzu marynarki granatowe aksamitne patki z odznaką harcerzy wodnych.

c) Tradycyjny ubiór marynarski tj. granatowa bluza marynarska z kołnierzem i czarnym krawatem, długie spodnie granatowe (przesadnie szerokie u dołu niedopuszczalne) beret granatowy jak w p-ku 7a. Instruktorzy jak w punkcie poprzednim. Na bluzie w miejscu tzw. dołka strzeleckiego nosi się granatową patkę ze znakiem harc. druż. wodnych.

UWAGI:

W drużynach i zastępach wodnych umundurowanie musi być **jednolite**. Szczegółowa instrukcja mundurowa będzie wydana oddzielnie jako załącznik do niniejszej „Organizacji”.

7.4. Ubrania ćwiczebne.

Granatowe treningówki gimnastyczne oraz nieprzemakalny „skafander”, trampki lub tenisówki.

8. ODZNAKI

8.1. Odznaką wszystkich harcerzy wodnych jest srebrna lilia na złotej kotwicy.

8.2. Odznaki stopni wodnych

wioślarz-kajakarz: na lewym rękawie powyżej łokcia złote kółko o średnicy 5 cm (szerokości 5 mm) ze złotą kotwicą po środku;

żeglarz: jak wioślarz z tym, że nad kółkiem znajduje się złoty łuk;

sternik jachtowy: czarny jedwabny pasek szerokości 8 mm na mankiecie rękawa 8 cm od jego końca;

jachtowy sternik morski: 2 paski umieszczone jak wyżej;

kapitan jachtowy: 3 paski umieszczone jak wyżej, odległość pasków od siebie wynosi 4 mm.

8.3. Odznaki funkcji.

Odznaki funkcji będą ustalone odrębną instrukcją.

9. REGULAMIN FLAGOWY

9.1. Bandera harcerek drużyn wodnych jest flaga barwy czerwonej z białym ukośnym krzyżem i białym kołem w punkcie przecięcia, na którym widnieje czerwona lilia. Stosunek boków jak 5:8

9.2. Ustala się banderę wielką — 200 cm $\times$ 125 cm, zwykłą — 80 cm $\times$ 50 cm i małą — 20 $\times$ 12,5 cm.

9.3. Bandera harcerska przysługuje wyłącznie drużynom, które otrzymały z Głównej Kwatery Harcerstwa na wniosek KHDW patent flagowy.

9.4. O nadanie patentu flagowego może ubiegać się drużyna która wykazała się wysokim poziomem moralnym, wyrobieniem harcerskim, sumienną pracą, dobrym poziomem wyszkolenia wodnego, wywiązuje się wzorowo ze swoich obowiązków organizacyjnych oraz dysponuje odpowiednią flotyllą w tym co najmniej $\frac{1}{2}$ jednostek stanowi jej własność.

9.5. Proporzec harcerek drużyn wodnych jest flagą w kształcie trójkąta o stosunku boków: 3:5 bar-

wy czerwonej z białym kołem na przecięciu pasów, czerwona lilia w kole. Z koła do rogów wychodzą 3 białe pasy.

9.6. Proporzec mają prawo używać wszystkie harcerskie wodne jednostki organizacyjne zarejestrowane w Kier. Harc. Druż. Wodn. i uznane za wodne.

9.7. Banderę i proporzec nosi się zamiast sztandaru, podnosi się na masztach obozów wodnych na jachtach żeglownych oraz drążkach flagowych łodzi wiosłowych (na dziobie kajaka).

9.8. Za szczególny wyczyn żeglarski nadaje się drużynie, załodze lub harcerzowi „Błękitną wstęgę”, którą przypina się w górnym rogu bandery lub proporca. „Błękitną wstęgę” nadaje Główna Kwatera ZHP.

9.9. Ustala się proporzec honorowy. Jest to błękitny trójkąt o wymiarach 30 na 50 cm ze złotą lilijką po środku.

Proporzec honorowy wywiesza się na maszcie obozowym, statku na czas przebywania na nim szczególnie honorowego gościa.

(Załącznik do rozkazu GKH L. 2/58)

**ZAŁĄCZNIK NR 5 01-I/57 do „INSTRUKCJI O ORGANIZACJI DRUŻYNY HARCEKSKIEJ”
DOTYCZĄCY DRUŻYN W SZKOŁACH Z NIEPOLSKIM JĘZYKIEM NAUCZANIA**

Drużyny w szkołach z niepolskim językiem nauczania pracują w oparciu o ogólne zasady obowiązujące w ZHP.

Ze względu na specjalny charakter tych szkół, do ogólnych instrukcji należy wprowadzić następujące uzupełnienia:

1. Zajęcia w drużynach w szkołach z niepolskim językiem nauczania powinny być prowadzone w języku ojczystym harcerzy.

Teksty prób na stopnie, piosenek, tekst Prawa i Przysiężenia Harcerskiego powinien być wiernym tłumaczeniem tekstu polskiego. Przysiężenie harcerze mogą składać zarówno w języku ojczystym jak i w języku polskim.

Musztwę należy prowadzić w języku polskim (ze względu na to, że wychowanie fizyczne, sport i przysposobienie wojskowe w tych szkołach prowadzone jest w języku polskim).

Drużynowy drużyny w szkole z niepolskim językiem nauczania powinien znać język ojczysty harcerzy.

2. Program zajęć prowadzonych w drużynach powinien zbliżać i wiązać harcerzy z budownictwem socjalizmu w Polsce, a równocześnie powinien być uzupełniony elementami kultury narodowej harcerzy.

Obok polskich pieśni i tańców ludowych należy wprowadzać do drużyn pieśni i tańce narodowe harcerzy, wiadomości o folklorze, tradycjach postępowych, kulturze ludowej itd. Bohaterem drużyny po-

winien być wspólny bohater obu narodów, lub postępowy działacz narodu, do którego należą harcerze.

Wskazane jest, aby drużyny w zależności od tego jakiej narodowości są harcerze nawiązywały kontakty z odpowiednimi organizacjami pionierskimi i młodzieżowymi Białorusi, Czechosłowacji, Litwy i Ukrainy (można organizować wymianę korespondencji, spotkania itp.).

3. Mundur obowiązuje wszystkie drużyny wg instrukcji. Kolor lub motyw dekoracji chust lub krajkę może być zaczerpnięty z macierzystych wzorów ludowych.

4. W wypadku, gdy do jednej drużyny należy młodzież narodowości polskiej i niepolskiej można organizować oddzielne zastępy dla każdej narodowości.

5. Drużyny w szkołach z niepolskim językiem nauczania podlegają normalnym władzom hufca: na równi ze wszystkimi innymi drużynami korzystają z materiałów pomocniczych, instruktażu, pomocy finansowej, biorą udział w imprezach organizowanych przez hufiec itd.

U W A G I:

Wytyczne zawarte w załączniku dotyczą szkół z czeskim, słowackim, litewskim, białoruskim i ukraińskim językiem nauczania. Dla szkół z niemieckim językiem nauczania opracowane zostaną oddzielne wytyczne.

ZWIĄZEK HARCERSTWA POLSKIEGO
GŁÓWNA KWATERA

(Załącznik do pkt. 22 Rozkazu GKH L. 2/58
z dnia 1.II.58 r.)

**K9-II/58 — INSTRUKCJA O PRZYGOTOWANIACH
DO I OGÓLNOPOLSKIEGO ZLOTU KRĘGÓW
PRACY W SIERPNIU 1959 R.**

1. CEL ZLOTU

1.1. Złot będzie podsumowaniem działalności kręgów pracy drużynowych zuchów biorących udział w Dwuletnim Zuchowym Wyścigu Pracy tzn. podsumowaniem wyników dwuletniej działalności drużyn zuchowych.

1.2. Perspektywa zlotu winna być bodźcem do szybkiego startu i żywej działalności dla organizujących się obecnie w hufcach kręgów pracy drużynowych zuchów.

2. UDZIAŁ W ZLOCIE

2.1. Udział w zlocie weźmie najlepszy krąg pracy z każdej Chorągwi oraz najlepsze zastępy ze wszystkich pozostałych kręgów.

2.2. Najlepszy krąg pracy z każdej Chorągwi zostanie wytypowany na zbiórce chorągwanego kręgu rady instruktorów zuchowych po dokonaniu szczegółowej oceny wg kryteriów zawartych w Zasadach Dwuletniego Zuchowego Wyścigu Pracy. Ocena ta zostanie dokonana na trzy miesiące przed terminem rozpoczęcia zlotu tzn. do 10 maja 1959 r. (patrz: pkt. 4.4., 4.5., 4.7., 4.8.).

2.3. Najlepsze zastępy z pozostałych kręgów wytypowane zostaną na zbiórkach kręgu pracy zorganizowanych na dwa miesiące przed terminem rozpoczęcia zlotu tzn. do 10 czerwca 1959 r.

2.4. Hufce, w których nie istnieją jeszcze kręgi pracy bądź pracują jedynie zastępy drużynowych zuchów w ramach drużyn (zespołów) drużynowych harcerskich, mogą zgłosić udział w wyścigu do 1.XI.58 r. o ile powstałe do tego czasu kręgi będą odpowiadały kryteriom zawartym w zasadach Dwuletniego Zuchowego Wyścigu Pracy.

3. CZAS, MIEJSCE I ORGANIZACJA ZLOTU

3.1. Złot odbędzie się w sierpniu 1959 r.; będzie trwał 10 dni.

3.2. Miejsce zlotu zostanie ustalone w trybie konkursowym, na podstawie rozpatrzenia ofert komend Chorągwi, które chciałyby być gospodarzami zlotu.

3.3. Kręgi pracy przybędą na zlot z własnym sprzętem obozowym (małe namioty) i rozbiją własne podboje wchodzące w skład chorągwanego obozu zlotowego. Kręgi będą również musiały zapracować fundusze na pokrycie części kosztów udziału w zlocie.

3.4. Termin, miejsce i szczegółowy program zlotu zostaną ogłoszone przez Główną Kwaterę Harcerstwa najpóźniej 1 stycznia 1959 r.

**4. ZASADY DWULETNIEGO ZUCHOWEGO
WYŚCIGU PRACY**

4.1. W Dwuletnim Zuchowym Wyścigu Pracy mogą brać udział wszystkie kręgi pracy drużynowych zuchów.

4.2. W celu wzięcia udziału w wyścigu kręgi pracy winny najpóźniej do 1.XI.1958 r. zgłosić swój udział w wydziałach zuchowych komendy Chorągwi. Decyzja o przystąpieniu do wyścigu winna być podjęta na zbiorce całego kręgu po zapoznaniu drużynowych z zasadami wyścigu. Kręgi już obecnie pracujące nie powinny zwlekać ze zgłaszaniem udziału.

4.3. O miejscu zajętym w wyścigu decyduje ocena działalności kręgu pracy, namiestnika i poszczególnych drużynowych dokonana przez wydział zuchów komendy i chorągwaną krąg rady.

4.4. W ocenie będzie brane pod uwagę przede wszystkim spełnienie następujących minimów:

— Poziom pracy drużyn prowadzonych przez członków i uczestników kręgu jest co najmniej zadowalający.

— Likwidacja anomalii kadrowych w drużynach: drużynowy prowadzi tylko jedną drużynę, każdy drużynowy posiada jednego lub dwóch przybocznych, wszystkie drużyny mają opiekunów.

— Wszyscy drużynowi i przyboczni biorą systematycznie udział w pracy kręgu.

— Krąg pracy rozwija wszechstronną działalność: radzi nad najważniejszymi sprawami ruchu zuchowego w hufcu, omawia najważniejsze wychowawcze aspekty pracy zuchowej, doskonali praktyczne umiejętności drużynowych, organizuje harcerskie i towarzyskie życie zespołu drużynowych.

— Krąg pracy wzbogaca skarbiec zuchowy nowymi pomysłami gier, ćwiczeń, zabaw, piosenek, projektów do majsterki itp. Pomysły przesyłane są za pośrednictwem wydziałów zuchowych do redakcji „Zuchowych Wieści”.

— Krąg pracy przeprowadził jakieś społeczne akcje, którymi zdobył sobie uznanie w środowisku.

— Krąg pracy uczy drużynowych korzystania z podręczników zuchowych, „Zuchowych Wieści”, książek i czasopism.

— Krąg pracy zorganizował przynajmniej jeden obóz, zimowisko lub obóz wędrowny (minimum 10-dniowy).

— W hufcu prowadzone są kursy końcówkowe w celu przygotowywania nowych drużynowych i przybocznych.

— Namiestnik wraz z kręgiem pracy organizuje jedno doroczne święto zuchowe hufca.

— W wyniku tej działalności kręgu systematycznie podnosi się poziom zespołu drużynowych zuchów w hufcu: wzrasta ilość doświadczonych drużynowych (jeśli nie w stosunku do nowicjuszy, to przynajmniej

cyfra bezwzględna), wzrasta znaczenie zespołu zuchowego w pracy hufca.

Działalność kręgu znajduje wyraźne odbicie w podniesieniu poziomu pracy wychowawczej w drużynach.

4.5. Automatycznie natomiast wyklucza krąg spośród pretendujących do I miejsca w Chorągwi i wyjazdu całego zespołu na zlot:

— Zmniejszenie się stanu ilościowego drużyn zuchowych lub rozwiązywanie drużyn bez uzasadnionych przyczyn.

— Odpływ drużynowych przekraczający 40% stanu w stosunku rocznym.

— Obniżenie się poziomu pracy zuchowej z innych przyczyn.

4.6. Etapowe oceny udziału w wyścigu dokonane zostaną w czerwcu 1958 r. i w styczniu 1959 r. Kręgi pracy, które uzyskają w czasie tych ocen najlepsze miejsca zostaną wyróżnione nagrodami.

4.7. Ostateczna ocena dokonana w wyżej podanym terminie (patrz pkt. 2.2.) zadecyduje o udziale w zlocie.

4.8. Wydz. zuchów komendy i chorągwianny krąg rady dokonuje wspomnianych ocen po szczegółowym zwizytowaniu pracy zuchowej w pretendujących do I miejsca hufcach. Komenda Chorągwi może w oparciu o zasady Dwuletniego Wyścigu opracować punktację ułatwiającą dokonanie oceny. Punktacja podlega zatwierdzeniu przez GKH.

ZWIĄZEK HARCERSTWA POLSKIEGO
GŁÓWNA KWATERA HARCERSTWA

5. KRYTERIA TYPOWANIA

NAJLEPSZYCH ZASTĘPÓW NA ZLOT

5.1. Najlepsze zastępy z pozostałych kręgów pracy typowane będą na podstawie oceny dokonanej na zbiorce kręgu (liczebność zastępu 8—10 osób).

5.2. W ocenie należy brać pod uwagę szczególnie następujące aspekty pracy zastępu:

— stabilność zespołu zastępu i systematyczność pracy w okresie między zbórkami kręgu,

— poziom pracy drużyn zuchowych prowadzonych przez członków zastępu,

— aktywność i inwencja członków zastępu w ogólnej pracy kręgu.

5.3. Etapowe oceny pracy zastępów winny być dokonywane co kwartał oraz dodatkowo po każdym obozie kręgu. Najlepsze zastępy należy wyróżniać nagrodami honorowymi (np. przechodni totem).

5.4. Ocena końcowa zadecyduje o udziale w zlocie. Winna ona uwzględniać cały okres dwuletniego wyścigu.

6. UWAGI KOŃCOWE

6.1. Ogólnopolski Zlot Kręgów Pracy mogą poprzedzić Zloty Chorągwianny. Decyzję w tej sprawie podejmie GKH na podstawie wniosku komend Chorągwi.

6.2. Bieżące informacje i zalecenia dotyczące przygotowań do zlotu zamieszczane będą w „Informatorze Organizacyjnym Działu Zuchów GKH”.

Warszawa, dn. 1 marca 1958 r.

ROZKAZ L. 3/58

1. ZARZĄDZENIA STAŁE OBOWIĄZUJĄCE

1.1. Zatwierdzenie instrukcji i regulaminów.

a) Zatwierdzam „K2-III/58 Regulamin książeczek służbowych instruktorskich”, który stanowi załącznik do niniejszego rozkazu.

1.2. Zmiany w instrukcjach i regulaminach.

a) Wprowadzam zmianę w „K5-IV/57 Instrukcji w sprawie zdobywania stopni instruktorskich”, stanowiącej załącznik do Rozkazu GKH L. 7/57 pkt 1.1. b. z dnia 6 kwietnia 1957 r. Punkt 2.1. rozdziału II Postanowienia szczegółowe — otrzymuje brzmienie następujące:

2.1. Próbę przeprowadza:

— na stopień przewodnika — przewodniczki komisja prób instruktorskich przy Komendzie Chorągwi,
— na stopień podharcmistra — podharcmistrzyni komisja prób instruktorskich przy GKH lub przy Komendzie Chorągwi mianowana rozkazem GKH,
— na stopień harcmistra — harcmistrzyni komisja prób instruktorskich przy GKH.

b) Unieważniam punkty 2.2. i 2.3. A-IV/57 Instrukcji o „Księdze drużyny”, książce pracy drużynowego

zuchów i innych dokumentach obowiązujących w drużynie zuchów”, która stanowi załącznik do Rozkazu GKH L. 15/57 pkt. 1.1. d. z dnia 25 czerwca 1957 r. i zatwierdzam do użytku, „Książkę pracy drużynowego zuchów” wydaną przez CSH w br.

c) Unieważniam „G3-IV/57 Instrukcja w sprawie zwrotu kosztów podróży i przeniesień służbowych pracowników Związku Harcerstwa Polskiego”, która stanowi załącznik do Rozkazu GKH L. 11/57, pkt. 1.1. c. z dnia 26 kwietnia 1957 roku.

Równocześnie zatwierdzam „G3-III/58 Instrukcja w sprawie zwrotu kosztów podróży i przeniesień służbowych pracowników Związku Harcerstwa Polskiego”, która stanowi załącznik do niniejszego rozkazu.

2. ZARZĄDZENIA BIEŻĄCE

2.1. Zatwierdzam jako obowiązujące ogólne założenia programowo-organizacyjne pod nazwą „Harcerska Akcja Letnia 1958 r.”, podane do wiadomości i przyjęte na odprawie Komendantów Chorągwi w dniu 9.II.58 r. oraz ogłoszone w Nr 32 Biuletynu Informacyjnego GKH.

2.2. Zatwierdzam instrukcję o organizacji obozów letnich w roku 1958, która stanowi załącznik do niniejszego rozkazu.

2.3. Podaję do wiadomości, że Centralna Składnica Harcerska dla prawidłowego zaopatrzenia drużyn w artykuły sprzętu i umundurowania organizuje stoiska harcerskie w sieci sklepów PSS, MHD lub PZGS.

Stoiska organizowane będą we wszystkich miastach w których CSH lub Spółdzielnie Harcerskie nie posiadają własnych sklepów.

W związku z powyższym polecam Komendom Chorągwi i Hufców zająć się tą sprawą na swoim terenie. (Szczegółowo sprawy te określi oddzielne pismo GKH).

2.4. Przypominam, iż wszelkie radiostacje używane przez jednostki harcerskie muszą się stosować do przepisów obowiązujących w tym zakresie na terenie Państwa Polskiego.

W stosunku do popełniających wykroczenia stosowane będą surowe sankcje, aż do odebrania sprzętu i postawienia wniosku do odpowiednich władz o cofnięcie licencji.

Bezwzględnie zabronione jest użytkowanie radiostacji przez osoby nie posiadające licencji.

W razie wykrycia tego rodzaju przekroczenia do odpowiedzialności pociągnięty będzie również Komendant danego Hufca oraz Chorągwi.

Szczegółowe dane dotyczące trybu pracy wszelkich radiostacji używanych w ZHP zawarte są w Instrukcji wydanej w tej sprawie przez Główną Kwaterę Harcerstwa.

6. CHORĄGWIE

6.1. Przyjęcie do wiadomości wyników wyborów.

Chorągiew Łódzka

Zwalniam z funkcji członka Komendy phm. Tadeusza Bargiela.

Chorągiew Wrocławska (Dolnośląska)

Zwalniam z funkcji członka Komendy hm. Zygfrida Musidlowskiego.

6.3. Inne mianowania w Komendach Chorągwi.

W Komendzie Chorągwi Katowickiej mianuję:

Kierownika Wydziału Finansowo-Gospodarczego — Włodzimierza Markowskiego.

W Komendzie Chorągwi Warszawskiej mianuję:

Kierownik Wydziału Organizacyjnego — hm. Jan Rossman

Kierownik Wydziału Kształcenia Kadry — hm. Anna Zawadzka

Kierownik Wydziałów Obozów, Turystyki i Imprez Masowych — hm. Zygmunt Syrokowski

Z-ca Kier. Wydziału Obozów Turystyki i Imprez Masowych — phm. Henryka Jakubowska

Kierownik Wydziału Finansowo-Gospodarczego — hm. Stanisław Lange

6.4. Mianowania członków Komisji Prób.

Mianuję Komisję Prób Instruktorskich na Stopień Podharcistrza-Podharcistrzyni (specjalności har-

cerskiej) przy Komendzie Katowickiej Chorągwi Harcerstwa w następującym składzie:

hm. Józef Haensel — przewodniczący

hm. Piotr Frydel — z-ca przewodniczącego

hm. Zygmunt Korek — z-ca przewodniczącego

hm. Stanisław Chladek — członkowie

hm. Wanda Czekańska

phm. Zbigniew Gregorowicz

hm. Adela Korczyńska

hm. Kazimierz Smoła

phm. Bolestaw Suchodolski

hm. Antoni Włodek

hm. Lucja Zawada.

6.6. Inne zwolnienia w Komendach Chorągwi.

W Komendzie Chorągwi Warszawskiej zwalniam z funkcji:

Kierownik Wydziału Kształcenia Kadry — hm. Jan Rossman

Z-ca Kier. Wydziału Kształcenia Kadry — hm. Anna Zawadzka

Kierownik Wydziału Organizacyjnego — hm. Zygmunt Syrokowski

7. GŁÓWNA KWATERA

7.2. Mianowania w Główniej Kwaterze.

— Mianuję phm. Leszka Błaszczyka instruktorem do spraw terenowej prasy harcerskiej.

— Mianuję:

Zastępcą szefa GKH do spraw akcji letniej — hm. Mieczysława Kłosa

Szefem Sztabu „Wieś” — hm. Franciszka Mleczko

Szefem Sztabu harcerskiej akcji letniej młodzieży starszej „HALMS” — hm. Roberta Augustyniaka

Szefem Sztabu centralnej akcji szkoleniowej „CAS 58” — hm. Jacka Węgrzynowicza.

Komendantem centralnej ruchowej akcji szkoleniowej — hm. Marka Wardeckiego.

Kierownikiem międzynarodowej akcji letniej „MALTA” — hm. Janusza Przedborskiego.

Upoważniam Szefów Sztabów i komendantów akcji do wydawania dalszych szczegółowych wytycznych programowych i organizacyjnych dotyczących poszczególnych akcji.

8. MIANOWANIA INSTRUKTORÓW

8.3. Przyznanie stopnia podharcistrza(yni).

Na wniosek Komisji Próby przyznaję stopień podharcistrza(yni) następującym druhom i druhom:

Główna Kwatera Harcerstwa

Aleksander Musiał

Chorągiew Białostocka

Stanisław Bajko

Ignacy Butwiłowski

Zofia Cebeterewicz

Aleksander Lasek

Ryszard Siegieniewicz

Stanisław Zalewski

Chorągiew Bydgoska

Jan Głodek

Teodor Piotrowski

Cezary Wała
Antoni Żurawski

Chorągiew Katowicka

Augustyn Baszton
Ludwik Biernacki
Stefania Dąbrowska
Marian Gawroński
Konstanty Kierat
Franciszek Kisperski
Zdzisława Korzec
Stanisław Kusterski
Tadeusz Pielasz
Władysław Perkowski
Luiza Sierna
Jerzy Urlik
Jan Żeliński

Chorągiew Kielecka

Leszek Naskręt
Marian Stachurski
Zbigniew Stychno
Zdzisław Szczęśniak
Alfred Wiktorowski
Henryk Winiarski

Chorągiew Koszalińska

Kazimierz Głowacki
Zbigniew Michta
Witold Ostrowski
Zygmunt Żmuda

Chorągiew Krakowska

Maria Drelicharz
Eugeniusz Foryś
Józef Gnutek
Bogusław Molenda
Janina Morawska
Maria-Irena Pawłowska
Maria Piotrowicz
Adam Rozkrut
Anna Szeliga
Zbigniew Witosiński
Ryszard Wróblewski

Chorągiew Lubelska

Franciszek Baraniuk
Janina Biedocha
Zofia Cioczek
Henryk Czarnobil
Zbigniew Chmielewski
Stanisław Chodak
Jerzy Górnicki
Henryk Haraszkiewicz
Krystyna Kubicka
Józef Lawenda
Stanisława Piskorska
Stefan Smolarz
Teresa Starek
Andrzej Tomala

Chorągiew Ziemi Łódzkiej

Benedykt Badek
Witold Fryta
Zdzisław Grobelny
Genowefa Kowalczyk
Ryszard Król

Bronisław Kubiak
Zbigniew Tobjański
Tadeusz Witczak
Jan Zaspą

Chorągiew Olsztyńska (Warmińsko-Mazurska)

Jan Cichowicz
Józef Romanowski
Krystyna Toda

Chorągiew Opolska

Marta Leszczyńska

Chorągiew Rzeszowska

Jan Balawender
Józef Goleń

Chorągiew Warszawska

Zbigniew Badowski
Maria Błońska
Hanna Chrabelska
Barbara Dobrowolska
Leszek Gasztych
Tadeusz Grzyniewski
Zbigniew Justowski
Antoni Kawiński
Alina Lewińska
Irena Oborska
Cecylia Popiel-Berka
Ireneusz Aleksander Smół
Magdalena Stamatello
Wanda Tazbir
Tadeusz Żebrowski

Chorągiew Mazowiecka

Zbigniew Olędzki

Chorągiew Wrocławska (Dolnośląska)

Zofia Bacowska
Eugeniusz Dąbrowski
Marian Dziurka
Adolf Falkowski
Zbigniew Jahura
Czesław Kania
Jadwiga Kowalik
Ryszard Krassowski
Anna Łyszcz
Marian Pindel
Zbigniew Skotarczak
Lucjan Sosnowski
Stanisław Świczar
Danuta Zwolińska

Chorągiew Zielonogórska

Henryk Czerkawski
Marian Kałazny
Ryszard Kochanowski
Tadeusz Kowalski
Józef Królak
Edward Lewandowski
Eugeniusz Lichowski
Kazimierz Marczewski
Helena Missar
Zbyszko Pacholski

Henryk Paszkiewicz
Zygmunt Piechowiak
Czesław Pierzgański
Walenty Robowski
Henryk Stanisławski
Władysław Talaga
Karol Żurawowicz

Na wniosek Komisji Weryfikacyjnych przyznaje stopień podharcmistra(yni) następującym druhom i druhom:

Główna Kwatera Harcerstwa

Maria Dańkowska-Majkowska
Bolesław Krasuski

Chorągiew Koszalińska

Kazimierz Malisz

Chorągiew Krakowska

Józef Czyżowski
Tadeusz Taborek

Chorągiew Rzeszowska

Andrzej Riss
Ryszard Rygiel
Stanisław Vogel

Chorągiew Wrocławska (Dolnośląska)

Jerzy Menich

Chorągiew Zielonogórska

Jerzy Wybieralski

Na wniosek Komisji Próby przyznaje stopień podharcmistra(yni) ze specjalnością zuchową następującym druhom i druhom:

Chorągiew Białostocka

Zbigniew Kamionowski
Józef Krasuski
Edward Pieczyłowski
Amelia Snopkówna
Stanisław Wasilewski

Chorągiew Bydgoska

Zbigniew Lewandowski

Chorągiew Katowicka

Andrzej Malik

Chorągiew Krakowska

Krystyna Kizem
Barbara Stopa

Chorągiew Mazowiecka

Zofia Kaczorek

Chorągiew Zielonogórska

Jan Bielak
Pelagia Wajman

8.5. Otwarcie próby na stopień harcmistrza(yni).

Otwieram próbę na stopień harcmistrza(yni) następującym druhom i druhom:

Główna Kwatera Harcerstwa

phm. Maria Dańkowska-Majkowska
phm. Bolesław Krasuski

Chorągiew Białostocka

phm. Tadeusz Dziubiński
phm. Wacław Jakubowski
phm. Tadeusz Linda
phm. Janina Rybicka
phm. Regina Sargun
phm. Jadwiga Szczesna
phm. Ryszard Weber

Chorągiew Koszalińska

phm. Maria Mazur

Chorągiew Ziemi Łódzkiej

phm. Tadeusz Daszkiewicz
phm. Zofia Skowrońska
phm. Jerzy Skowroński

Chorągiew Olsztyńska (Warmińsko-Mazurska)

phm. Danuta Duda
phm. Bożena-Barbara Jankowska
phm. Mieczysław Krajewski
phm. Olgierd Lewicki

Chorągiew Rzeszowska

phm. Mieczysław Edward Dec
phm. Jan Kwasnowski

Chorągiew Szczecińska

phm. Jerzy Ebert
phm. Stanisław Gabrysiak
phm. Edmund Sereżyński

9. URLOPY, REZERWA, ZMIANY PRZYDZIAŁÓW, COFNIĘCIE STOPNI, KARY ORGANIZACYJNE, ZWOLNIENIA INSTRUKTORÓW

9.1. Urlopy instruktorskie.

a) Udzielam urlopu instruktorskiego hm. Janowi Schaitterowi z Chorągwi Warszawskiej do dnia 31 maja 1958 r.

b) Udzielam urlopu instruktorskiego dh. Irenie Wysockiej z Chorągwi Warszawskiej do dnia 30 czerwca 1958 r.

11. SPROSTOWANIA

1. W broszurze „Znaki Harcerskich Służb i sprawności dla młodzieży starszej” na str. 23 w 7 wierszu od góry wkradł się błąd. Po słowach „trzy sprawności” powinien być dwukropek. Tzn. powinno być: „Zdobyczący znak służby ochrony przyrody, winien uzyskać trzy sprawności: ochrony przyrody, oraz dwie z dziedziny krajoznawczo-przyrodniczej”.

Czuwaj!

Naczelnik Harcerstwa
(—) Zofia Zakrzewska, hm

(załącznik do rozkazu GKH L. 3/58)

**„K2-III/58 REGULAMIN
KSIĄŻECZEK SŁUŻBOWYCH INSTRUKTORSKICH**

1. ZAŁOŻENIA OGÓLNE

1.1. Książeczka służbowa instruktorska jest wewnątrzorganizacyjnym dokumentem osobistym instruktora ZHP, stwierdzającym jego przynależność do korpusu instruktorskiego Związku Harcerstwa Polskiego.

1.2. Książeczka służbowa instruktorska jako dokument wewnątrzorganizacyjny może być okazywana jedynie przedstawicielom władz harcerskich, nie może służyć natomiast do legitymowania się zamiast dowodu osobistego.

1.3. Książeczkę służbową instruktorską otrzymują tylko czynnie pracujący instruktorzy wybrani do władz harcerskich lub mianowani rozkazem na funkcje przez Główną Kwaterę Harcerstwa, Komendy Chorągwi, Komendy Hufców, zweryfikowani, lub ci którzy otrzymali stopień instruktorski po Zjeździe Łódzkim.

1.4. W razie zawieszenia instruktora w prawach instruktorskich przez instancję harcerską lub komisję dyscyplinarną, książeczka winna być odebrana przez instancję zawieszającą i przechowana do odwołania zawieszenia.

1.5. W razie usunięcia (zwolnienia) instruktora z ZHP, książeczka winna być odebrana i przesłana do Głównej Kwatery Harcerstwa, gdzie zostanie przechowana wraz z aktami danego instruktora.

1.6. W wypadku zagubienia lub skradzenia książeczki należy drogą służbową zgłosić w jak najkrótszym terminie do Głównej Kwatery Harcerstwa, podając serię i numer książeczki, okoliczności zagubienia (skradzenia) oraz ogłosić w prasie jej unieważnienie.

**2. TRYB WYDAWANIA KSIĄŻECZEK
SŁUŻBOWYCH INSTRUKTORSKICH**

2.1. Książeczki służbowe instruktorskie są wydawane:

przez Główną Kwaterę Harcerstwa instruktorom GKH, centralnych instytucji harcerskich oraz instruktorom Komend Chorągwi.

przez Komendy Chorągwi instruktorom komend hufców i drużynowym.

2.2. Książeczkę służbową instruktorską wystawia się instruktorom na podstawie następujących dokumentów:

1. Karty Ewidencyjnej Instruktora Związku Harcerstwa Polskiego wzór A1.

2. Zaświadczenia o weryfikacji lub zaświadczenia o mianowaniu na stopień.

3. Wniosku Komendanta Hufca — Chorągwi o wydanie książeczki służbowej instruktorskiej.

**3. SPOSÓB WYPEŁNIANIA
KSIĄŻECZKI SŁUŻBOWEJ INSTRUKTORSKIEJ**

3.1. Książeczka winna być wypełniona czytelnym pismem, tuszem lub atramentem.

3.2. Fotografie na książeczce należy opieczetować małą okrągłą pieczęcią instancji wydającej, w lewym dolnym rogu. Książeczka bez fotografii jest nieważna.

3.3. Książeczkę na stronie trzeciej ma prawo podpisywać Naczelnik Harcerstwa i Komendant Chorągwi, a w razie nieobecności upoważnieni zastępcy.

3.4. W rubryce: „Stopnie instruktorskie“ należy wpisać aktualnie posiadany przez instruktora stopień.

W wypadku, gdy instruktor był zweryfikowany, a następnie mianowany należy wydać mu książeczkę według ostatniego stopnia instruktorskiego. Instruktorom bez stopnia rubryki tej się nie wypełnia.

3.5. Ważność książeczki będzie przedłużana na okres jednego roku. Ważność książeczki może przedłużyć:

Główna Kwatera Harcerstwa dla instruktorów GKH, centralnych instytucji harcerskich i instruktorów Komend Chorągwi.

Komenda Chorągwi dla instruktorów komend hufców i drużynowych.

Przedłużenie ważności w książeczkach podpisuje Naczelnik Harcerstwa i jego zastępcy, lub Komendant Chorągwi i jego zastępcy.

3.6. W rubryce: „Pełnione funkcje“ podaje się funkcję aktualnie pełnioną, ogłoszoną rozkazem odnośnej instancji harcerskiej. W razie pełnienia kilku funkcji podaje się zasadniczą.

3.7. W rubryce: „Ukończone kursy i obozy dla instruktorów“, należy wpisywać kursy i obozy odbyte po Zjeździe Łódzkim. Adnotacje wpisuje tu komendant kursu (obozu) potwierdzając podpisem i pieczęcią kursu (obozu) lub w razie nieposiadania pieczęci kursu, pieczęcią instancji harcerskiej organizującej kurs (obóz). Adnotację o kursach i obozach ukończonych przed terminem wystawienia książeczki wpisuje na podstawie karty ewidencyjnej instancja wydająca książeczkę.

3.8. Kwartalne opłacanie składek członkowskich potwierdza:

Komenda Hufca — instruktorom Hufca i drużynowym,

Komenda Chorągwi — instruktorom Chorągwi.

GKH — instruktorom GKH i centralnych instytucji harcerskich.

3.9. W rubryce: „Różne“ wpisuje się pochwały i kary oraz inne uwagi. Prawo wypełniania tej rubryki ma:

Komenda Hufca drużynowym,

Komenda Chorągwi wszystkim instruktorom Chorągwi,

REJESTR WYDANYCH KSIĄŻECZEK SŁUŻBOWYCH INSTRUKTORSKICH

Lp.	Nazwisko i imię	Data ur.	Chorągiew	Hufiec	Seria i nr książeczki	Pokwitowanie odbioru

(Załącznik do Rozkazu GKH L. 3/58)

**G3-III/58 — INSTRUKCJA
W SPRAWIE ZWROTU KOSZTÓW PODROŻY
I PRZENIESIEN ŚLUŻBOWYCH PRACOWNIKÓW
ZWIAZKU HARCERSTWA POLSKIEGO**

I. ZAŁOŻENIA OGÓLNE

a) Ustalone niżej zasady wypłaty należności za wyjazdy służbowe dotyczą osób odbywających podróże na podstawie delegacji służbowej wydanej przez właściwą instancję ZHP na wezwanie wyższej instancji.

b) zasady wypłacania zwrotu kosztów podróży i diet uczestnikom kursów i narad.

c) Instrukcja ustala również zasady zwrotu kosztów przeniesienia. Dotyczą one pracowników etatowych ZHP w wypadkach przeniesienia do pracy w innej miejscowości na podstawie wniosku danej instancji i decyzji Kwatery Głównej ZHP.

II. ZASADY ROZLICZENIA WYJAZDÓW SŁUŻBOWYCH

a) **Należność za wyjazdy służbowe** obejmuje następujące rodzaje wydatków:

— diety — koszty podróży — inne przejazdy —
noclegi.

b) Wysokość diet: W obrębie powiatu

przysługuje dieta w wysokości zł 18.— za 1 dobę. Poza pębrębem powiatu przysługuje dieta w wysokości zł 21.— za 1 dobę. Delegowanym przez Chorągwie Warszawa m. i Łódź m. (miasta wydzielone) i przez hufce w miastach wydzielonych, do instancji podległych — diety nie przysługują. Podstawą do wyliczenia diet jest potwierdzenie obecności w terenie z dokładnym podaniem czasu przyjazdu i wyjazdu.

c) Ilość diet oblicza się wg czasu pobytu w terenie:

— do 8 godz. pobytu w terenie — dieta nie przysługuje.

— ponad 8 do 12 godz. pobytu w terenie — pół diety,

— ponad 12 do 24 godz. pobytu w terenie — cała dieta.

— ponad dobę do 8 następnych godz. — 1½ diety,

— trzecią, czwartą i następne doby wyliczać należy tak jak drugą dobę,

— ponad dobę i ponad następnych 8 godz. do 24 godz. — dwie diety.

Przykłady:

- pobyt w podróży w godz. od 9,00 — (8 godzin) dieta nie przysługuje,
- pobyt w podróży w godz. od 9,00 — 21,00 (12 godzin — pół diety),
- pobyt w podróży w godz. od 5,00 do 19,00 (14 godzin) — cała dieta,
- pobyt w podróży od 1/II. godz. 18,00 do 2/II. godz. 20,00 (doba i 2 godz.) półtorej diety,
- pobyt w podróży od 1/II. godz. 8,00 do 2/II. godz. 17,00 (doba i 9 godz.) dwie diety,
- pobyt w podróży od 3.I. godz. 23,00 do 10.I. godz. 6,00 (6 diet i 7 godz.) sześć i pół diety,
- pobyt w podróży od 3.I. godz. 23,00 do 10.I. godz. 8,00 (6 dob i 9 godz.) siedem diet.

Osobom delegowanym korzystającym z bezpłatnego wyżywienia diety nie przysługują, jeżeli czas trwania podróży jest niższy niż 8 godzin. Diety przysługują o ile podróż trwa dłużej niż 8 godzin, z tym jednak, że czasu trwania przejazdów w obie strony nie łączy się. Np. osoba udająca się do GKH na naradę wyjechała z Gdańska o godz. 22,00, przyjazd do Warszawy następnego dnia godz. 4,00. Czas trwania podróży w jedną stronę 6 godz., diety nie przysługują.

Uczestnik narady udający się ze Szczecina do Warszawy — czas trwania podróży 11 godzin w jedną stronę — przysługuje 2 razy po 1/2 diety.

d) Zwrot kosztów podróży oblicza się wg cen biletów kolejowych lub autobusowych, uwzględniając przy tym bilety okresowe i zniżki kolejowe.

— W podróżach służbowych do 100 km pracownikom etatowym na ryczałtach oraz instruktorom nietatowym przysługuje przejazd pociągiem osobowym lub pociągami w wagonie klasy II. Powyżej 100 km przysługuje przejazd w wagonie klasy I.

Podczas podróży w godzinach nocnych trwających dłużej niż 6 godz. przysługuje przejazd w wagonie sypialnym II klasy. Przy rozliczeniu kosztów podróży należy dołączyć bilet sypialny. Wpłaty za przejazdy autobusami należy realizować na podstawie załączonych biletów, zwracając przy tym uwagę na ich aktualność.

e) Inne przejazdy — dotyczą przejazdów miejskimi środkami lokomocji. W tych wypadkach przysługuje ryczałt w wysokości zł 1,50 za każdą miejscowość w której są miejskie środki lokomocji (tramwaje, autobusy, itp.).

Osoby delegowane posługujące się własnymi środkami lokomocji jak motocykle i rowery otrzymują zwrot kosztów podróży wg następujących stawek:

- a) motocykl — 0,50 zł za 1 km
- b) rower — 0,30 zł za 1 km

Ilość przejechanych kilometrów winna być potwierdzona przez odpowiednie władze — wojewódzkie, powiatowe.

f) Noclegi.

— Zwrot na koszty noclegu wypłaca się w wysokości wykazanej na rachunku, który należy załączyć do rozliczenia. Korzystać należy z najtańszych hoteli,

jeśli w danej instancji nie ma własnego pokoju gościnnego.

— Za noclegi nieudokumentowane rachunkiem firmowym (firmowym) wypłaca się ryczałt w wysokości 8 zł za każdy nocleg. W wypadku jeśli pobyt w tej samej miejscowości trwa bez przerwy dłużej niż 5 nocy wszystkie następne ryczałty wylicza się po 4 zł.

g) Uczestnikom kursów, obozów, zimowisk itp. przysługuje zwrot kosztów podróży z miejsca zamieszkania do obozów, kursu pociągami osobowymi lub pociągami II klasy. Przejazdy wagonami sypialnymi, samolotami nie przysługują. Diety za czas trwania podróży również nie przysługują. Kadry uczestniczącej w kursach, obozach itp. rozlicza się koszty podróży wg zasad obowiązujących w ZHP.

h) Osobom delegowanym na narady w GKH i w Chorągwiach oraz uczestnikom kursów, obozów itp. **nie wolno** wystawiać delegacji. Osoby te otrzymują skierowania, a zwrot kosztów podróży pobiorą na rachunkach kosztów podróży w GKH i w Chorągwiach. Ewentualne zaliczki na narady uczestnicy zwracają po powrocie w swoich instancjach.

i) Zaliczki na koszty podróży.

Zaliczki na koszty podróży mogą być wypłacane na podstawie zleceń wypłaty akceptowanych przez osoby delegujące w wysokości nie wyższej, niż 75% przewidywanych kosztów. Przy wypłacie zaliczek osobom nie pracującym etatowo należy na zleceniu wypłaty wypisać ich adres zamieszkania i miejsce pracy z dovodu osobistego.

Termin rozliczeń k.p. ustala się do 3 dni po zakończeniu podróży.

III. PRZENIESIENIA SŁUŻBOWE

a) Przeniesienie służbowe pracownika może nastąpić za zgodą Kwatery Głównej ZHP.

b) Przeniesionemu zwraca się koszty przewozu urządzenia domowego. Zwroty kosztów za przewóz przysługują w wysokości taryfy kolejowej.

c) Pracownik przeniesiony na teren innego województwa mający na swym wyłącznym utrzymaniu rodzinę otrzymuje ryczałt na pokrycie innych wydatków związanych z przeniesieniem w wysokości 100% jednomiesięcznego uposażenia zasadniczego bez opodatkowania.

d) Pracownik przeniesiony w terenie tego samego województwa posiadający na swym wyłącznym utrzymaniu rodzinę otrzymuje ryczałt 50% jednomiesięcznego uposażenia zasadniczego. Samotni ryczałtu nie otrzymują.

e) W razie przeniesienia pracownika na własną prośbę nie przysługują żadne należności. Mogą one jednak być przyznane w całości lub w części wg decyzji kierownictwa Kwatery Głównej ZHP.

f) Osoba zalecająca przeniesienie pracownika oraz akceptująca wypłatę należności bez zgody pracownika oraz akceptująca wypłatę należności bez zgody Kwatery Głównej ZHP będzie obciążona wypłatą sumą.

(Załącznik do Rozkazu GKH L. 3/58)

INSTRUKCJA O ORGANIZACJI OBOZÓW LETNICH W R. 1958

I. PLAN HARCERSKIEJ AKCJI LETNIEJ W ROKU 1958 OBEJMUJE:

B. AKCJA SZKOLENIOWA

A. AKCJA MŁODZIEŻOWA:

Ilość
uczest. terminyGłównie lipiec
ewent. sierpień

1. kierowana przez Komendy Chorągwi.
 - a) Obozy młodzieży harcerskiej — założenia programowe pod hasłem „Wyjdź w świat z obozu, zobacz, poznaj, pomóż”.
Jedna wspólna akcja dla wszystkich harcerzy „Dzień walki o chleb”.

j.w.

- b) Kolonie zuchowe według możliwości Komend Chorągwi oraz eksperymentalne kolonie zuchów wiejskich w mieście.

2. Kierowana przez Sztaby Centralne przy współudziale Komend Chorągwi.

koniec czerwca
i początek
września.

- a) Lato wiejskich drużyn „Wieś” — Akcja aktywizacji harcerstwa na wsi.

W zasadzie
lipiec.

- b) Harcerska akcja letnia młodzieży starszej „Halms” oparta o poważne zadania społeczne, skoncentrowana na następujących terenach:

1. Bieszczady — organizator — Chorągiew rzeszowska i krakowska
2. Mazury — organizator — Chorągiew warszawska
3. Rajd — organizator — Chorągiew gdańska.
4. Szlak Harcerskiej Służby — organizator KIMB.
3. Międzynarodowa Akcja Letnia „MALTA” kierowana przez GKH.

lipiec i sierpień

1. Międzynarodowy Obóz w Polsce.
2. Udział w międzynarodowych obozach pionierskich zagranicznych.
3. Wymiana z Jugosławią.
4. Wycieczki turystyczne do NRD i CSR.

1. C.A.S. — 58

Centralne Szkolenie Instruktorów szczebla hufca i kursy specjalne. Kieruje GKH przy współudziale Komend Chorągwi.

1.850 sierpień

2. Szkolenie instrukt. w terenie. Różne kursy instruktorskie zwłaszcza drużynowych w Chor. i Hufcach.

5.000 głównie
lipiec

3. C.Z.A.S.

Centralne Szkolenie Instruktorów Zuchowych z przykursowymi koloniami.

Prowadzi GKH przy współudziale Komend Chorągwi.

zuch. 540 lipiec
400

4. Szkolenie instruktorów zuchowych w terenie.

W zasadzie kursy drużynowych z koloniami przykursowymi oraz obozy wędrowne Kręgów Pracy.

5.600 sierpień
zuch. 1.80012.808 uczest.
2.340 zuchów

II. PRACE PRZYGOTOWAWCZE

Aby zapewnić powodzenie akcji letniej, należy wykonać następujące prace:

1. Sporządzić plan letniej akcji obozowej na wszystkich szczeblach organizacyjnych z podziałem na poszczególne kierunki.

2. Nawiązać bezpośrednie kontakty z miejscowymi wojewódzkimi, miejskimi lub gromadzkimi radami narodowymi oraz władzami szkolnymi, jednostkami wojskowymi i innymi instytucjami społecznymi oraz gospodarczymi, celem uzyskania pomocy materialnej na akcję obozową w postaci zapomóg pieniężnych, przydziału budynków na kolonie i przydziału sprzętu obozowego oraz uzupełnienie ekwipunku harcerskiego.

3. Wziąć udział w szkoleniu centralnym oraz zorganizować własne szkolenie kadry obozowej, a więc komendantów obozów i kierowników kolonii zuchowych, oboźnych i kwatermistrzów kolonii zuchowych.

wych, obozów stałych oraz obozów wędrownych. Szkolenie takie powinno być organizowane po zapoznaniu się z centralnym planem szkolenia, od maja do połowy czerwca.

4. Ustalić lokalizację zgrupowań obozowych, rejonu obozowania poszczególnych obozów oraz trasy obozów wędrownych.

Lokalizację obozów i trasy obozów wędrownych należy zgłosić bezpośrednio w terminie do dnia 31 marca 1958 r. do Komendy Chorągwi oraz obozy stałe do Powiatowej Stacji Sanitarnej-Epidem., obozy wędrowne do Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnej Epidemiologicznego na terenie których to powiatów, względnie województw obozy te będą prowadzone, celem uzyskania zezwolenia z punktu widzenia epidemiologicznego.

Wybór terenu obozowego powinien być dokonany przez organizatorów bezpośrednio drogą wywiadu kwatermistrzowskiego, uzgadniając na miejscu wszystkie sprawy związane z lokalizacją i zaopatrzeniem.

III. RODZAJE I CZAS TRWANIA OBOZÓW

Przewiduje się następującą organizację akcji letniej:

1. Zgrupowanie obozów stałych z drużyn w ramach zgrupowania hufca macierzystego, względnie środowiska. Zgrupowania tego rodzaju winny być organizowane na terenie jednego powiatu względnie rejonu obozowego według uznania Komendy Chorągwi, z tym, że poszczególne podobozy będą samodzielne i rozmieszczane w taki sposób, aby sobie wzajemnie nie przeszkadzały.

Zaleca się zgrupowania nie większe jak 3—4 obozy circa 150—180 uczestników łącznie w jednym rejonie obozowym.

Należy unikać jednak zbyt dużych zgrupowań (gigantów) na jednym terenie.

Dla zgrupowania obozów Komenda Chorągwi powinna mianować Komendę Zgrupowania, której organizację i zakres czynności ujmuje szczegółowa instrukcja w tej sprawie.

Zasadniczym jednak celem zgrupowania winno być poradnictwo i pomoc techniczna, wspólna akcja społeczna (wystąpienie zewnętrzne) organizacja zaopatrzenia, wykorzystania przydzielonego transportu mechanicznego, służba lekarska itp.

2. Obozy pojedyncze, stałe, jako obozy:

a) zlepkowe — złożone z uczestników z kilku drużyn danego Hufca lub funkcyjnych drużyn i Hufca.

Komendy Chorągwi mogą upoważniać Komendy Hufców do zorganizowania obozów zastępowych i specjalistycznych, jak:

motorowe,
żeglarskie,
służby sanitarnej,
łącznie itp.

Ilość uczestników na obozach tego typu 21—30.

Wiek od lat 14-tu. Czas trwania 14—28 dni.

Program tego rodzaju obozów-kursów ustalają Komendy Hufców a zatwierdzają Komendy Chorągwi.

b) drużyn, które samodzielnie mogą taki obóz zorganizować pod warunkiem, że posiadają dobrą obsadę instruktorską, sprzęt obozowy i środki materialne.

Drużyny takie na wniosek Hufca muszą otrzymać zezwolenie Komendy Chorągwi.

Ilość uczestników na obozie stałym maksimum 30—40 (łącznie z Komendą). Wiek uczestników od lat 11-tu. Czas trwania 14—28 dni.

Zaleca się jednak stosowanie obozów przynajmniej trzytygodniowych jako najbardziej uzasadnionych z punktu widzenia zdrowotnego (aklimatyzacja uczestników następuje dopiero w drugim, a efekty zdrowotne w trzecim tygodniu) oraz ekonomii wysiłku organizacyjnego.

3. Obozy wędrowne drużyn starszych chłopców lub dziewcząt piesze, rowerowe, wodne i inne.

Warunkiem takiego obozu winno być: odpowiednie kierownictwo, wyposażenie w konieczny dla danego typu obozu sprzęt jak np.: lekkie namioty, kociołki, ekwipunek osobisty uczestników np. rowery, kajaki itp.

Ilość uczestników od 6 do 18 osób. Wiek od lat 14-tu. Czas trwania od 6 do 14-tu dni.

Kandydaci na obóz wędrowny powinni mieć za sobą udział przynajmniej w jednym obozie stałym.

Zaleca się aby na obozie wędrownym $\frac{2}{3}$ czasu trwania praktycznie obozu było przeznaczone na wędrówki a $\frac{1}{3}$ na dłuższy biwak.

4. Kolonie zuchowe organizować mogą Komendy Hufców upoważnione przez Komendy Chorągwi w miesiącach letnich.

Wiek uczestników od lat 9.

Ilość uczestników z K-dą 30—40 osób.

Programy kolonii zatwierdzają Wydz. Zuch. Kom. Chor.

IV. ORGANIZATORZY OBOZÓW

Odpowiedzialna za całokształt akcji obozowej jest Komenda Chorągwi, która w pierwszym rzędzie decyduje, kto gdzie i w jakich warunkach organizuje obóz.

Zezwolenia na przeprowadzanie danego rodzaju obozów wydaje właściwa organizacyjnie Komenda Chorągwi na piśmie w terminie do dnia 15 czerwca biorąc za podstawę raport przedobozowy wraz z następującymi załącznikami:

a) zgoda właściciela terenu,

b) zgoda Kom. Chorągwi na terenie której organizuje się obóz z punktu widzenia kolejności zgłoszeń i właściwego zagęszczenia terenów obozowych,

c) zgoda Powiatowej, dla obozów stałych lub Wojewódzkiej placówki Sanit.-Epidem. dla obozów wędrownych, według właściwości terenowej gdzie te obozy będą prowadzone.

Zezwolenia będą wydawane:

1. Hufcom i środowiskom większym na zgrupowania obozów drużyn, obozy zlepkowe, stałe i wędrowne, na kolonie zuchowe oraz obozy-kursy — specjalistyczne.

2. Szczepom i drużynom na obozy własne, stałe i wędrowne.

V. KADRA

Komendy Chorągwi powinny zwrócić zasadniczą uwagę na bardzo staranny dobór instruktorów, komendantów obozów i kolonii oraz członków Komend.

Obok stażu instruktorskiego członkowie kadry muszą posiadać odpowiednie kwalifikacje instruktorskie a w szczególności właściwą postawę moralną, a dla kwatermistrza znajomość zagadnień gospodarczych i finansowych.

Należy unikać przypadkowych ludzi, którzy akcją letnią traktują dorywczo — jako dodatkowe źródło dochodu, a z wychowaniem harcerskim nie mają nic wspólnego przynosząc w następstwie tylko szkodę swoim działaniem co podważa później opinię harcerstwa.

Wszystkie osoby winny być zbadane przez lekarza i poddać się wymagającym szczepieniom ochronnym.

Komendantem obozu musi być w zasadzie instruktor harcerski a w każdym wypadku osoba pełnoletnia.

Z braku instruktora harcerskiego Komenda Chorągwi może udzielić zezwolenia na prowadzenie obozu innej osobie mającej jednak kwalifikacje do pracy z młodzieżą i wysuniętej przez Komendę Hufca, względnie Koło Przyjaciół Harcerstwa, ale pod warunkiem, że kandydat był już członkiem kadry na obozie harcerskim, lub kolonii i zna problematykę pracy harcerskiej.

W tym wypadku konieczny jest opiekun obozu wyznaczony przez K.P.H. lub szkołę, do której należy młodzież.

Komendanci obozów specjalistycznych, np. motorowych, wodnych, służby sanitarnej i innych, np. wędrownych powinni mieć odpowiednie w tym wypadku kwalifikacje specjalnościowe np. żeglarskie, lekarskie, służby łączności itp.

VI. UCZESTNICY OBOZÓW

Uczestnikami obozów i kolonii mogą być harcerze i zuchy biorący udział w pracy drużyny.

1. Na koloniach zuchowych w budynkach — zuchy od 9 lat.

2. Na obozach stałych pod namiotami — młodzież harcerska od 11 lat.

3. Na obozach stałych — specjalistycznych — młodzież harcerska od 14 lat.

4. Na obozach wędrownych — młodzież harcerska od 14 lat.

Każdy uczestnik przed wyjazdem na obóz powinien złożyć komendantowi obozu:

A) kartę zdrowia z dowodem badania lekarskiego wraz ze zgodą lekarza na pobyt w obozie harcerskim,

B) zaświadczenie z terenowej służby Sanitarnej-Epidem. (Powiatowa, Miejska, Dzielnicowa Stacja Sanit.-Epidem.) o tym, że w okresie ostatnich trzech tygodni przed rozpoczęciem obozu, nie stykał się względnie nie chorował na chorobę zakaźną. Zgłaszać się po zaświadczenie należy na kilka dni przed wyjazdem na obóz,

C) zezwolenie rodziców na udział w obozie,

D) zaświadczenie o szczepieniu ochronnym na dur brzuszny i na błonicę.

Należy wykluczyć z udziału w obozach rekonwalescentów po chorobach obłożnych (zakaźnych), po durze brzuszny i chorych na gościec, jak również zawsze ograniczyć napływ młodzieży słabej fizycznie (o zahamowanym rozwoju fizycznym.)

Komenda obozu na trzy dni przed wyjazdem dokona przeglądu dokumentacji zdrowotnej i higieny osobistej uczestników.

VII. KOEDUKACJA I SASIEDZTWO

Obozy stałe i wędrownie powinny być w zasadzie jednorodnjazowe tj. harcerzy i harcerzek.

To samo dotyczy komend tych obozów, z wyjątkiem komend zgrupowań i służby sanitarnej.

Jeżeli jednak drużyna w ciągu roku pracowała jako koedukacyjna, a kadra zabezpiecza wysoki poziom wychowawczy, Komenda Chorągwi może udzielić zezwolenia na obóz koedukacyjny, przy zachowaniu odpowiednich warunków, umożliwiających niekrępujące przebywanie uczestników na jednym obozowisku.

VIII. LOKALIZACJA

1. Warunki terenu obozowego.

W wyborze terenu i tras wędrownych należy brać pod uwagę:

a) warunki zdrowotne,

b) krajobraz,

c) właściwe siedlisko obozowe,

d) ewentualność zaplecza (w budynku),

e) bliskość wody do kąpieli i odpowiedniej wody do picia,

f) odpowiednie nasłonecznienie (zaleca się rozbijanie obozów z perspektywą południowo-zachodnią),

g) bliskość ośrodków zaopatrzeniowych (piekarnie, sklepy) oraz pogotowia ratunkowego i ośrodków zdrowia (ambulatorium, szpital),

h) bliskość dojazdu — szosa, kolej.

2. Organizatorzy obozu powinni uzyskać:

a) zgodę na piśmie gospodarza terenu (PGR, Rejon Lasów, Rada Gromadzka, właściciel indywidualny itp.),

b) zezwolenie Powiatowej Stacji San.-Epidem. na obóz stały, a Wojew. Inspektora Sanitarnego na obóz wędrowny na terenie których to powiatów, względnie województw będą obozy te prowadzone z wymienieniem miejscowości lub trasy obozu.

c) zgodę Komendy Chorągwi, na której terenie organizuje się obóz z punktu widzenia pierwszeństwa zgłoszeń i odpowiedniego zagęszczenia terenu,

d) zezwolenie macierzystej Komendy Chorągwi.

3. Należy wykorzystać posiadane w Komendach Chorągwi metryki terenów obozowych z roku ubiegłego.

4. Wszyscy organizatorzy obozów powinni przed wyjazdem na obóz zapoznać się z charakterystyką miejsc obozowych, historią okolicy, zabytkami itp.

5. Obozy wędrownie.

Trasy obozów wędrownych powinny również prowadzić w terenie ciekawym (poznawanie kraju, zabytków, osiągnięć budownictwa i przemysłu socjalistycznego, rezerwatów przyrodniczych itp.).

Trasy obozów wędrownych powinny być zgłoszone do Wojewódzkiego Inspekt. Sanitarnej-Epidemiologicznego celem udzielenia kwalifikacji, z uwagi na nosicielstwo chorób lub terenowe zarażenie infekcyjne.

Organizując obóz wędrowny, należy z góry ustalić miejscowości przeznaczone na postoje z biwakiem podając w raporcie przedobozowym daty i miejsca tych postojów.

6. Tereny zalecane.

Zaleca się ze względów finansowych organizowanie obozów stałych na terenie własnego powiatu lub województwa, obozów wędrownych poprzez teren sąsiednich powiatów i własne województwo.

Godnymi uwagi są niedostatecznie na razie wykorzystane tereny pow. Nowy Sącz, woj. olsztyńskiego i koszańskiego oraz rejon Puław, dolina rzeki Pilicy, Sandomierszczyzna i Kieleckie oraz Koszańskie.

Szczególnie pow. Nowy Sącz gotów jest ułatwić akcję letnią harcerstwu.

W tym wypadku należy nawiązać kontakt bezpośredni z zainteresowanymi Wydziałami Oświaty Powiatowych Rad Narodowych, które zadeklarowały swoją pomoc.

Chorągwie mające liczne i dogodne tereny obozowe, winny okazywać najdalej idącą pomoc, a nawet pierwszeństwo, z tytułu prawa gościnności w stosunku do projektowanych obozów na ich terenach przez Chorągwie stosunkowo ubogie w tereny obozowe własne.

Dotyczy to szczególnie Chorągwi Katowickiej, Łódzkiej, miasta, oraz warszawskiej i mazowieckiej.

7. Tereny zastrzeżone.

a) Lokalizacja obozów musi być prowadzona ostrożnie i z uwzględnieniem wytycznych Głównej Komisji Wczasów Rozdział V, pkt. 1—4.

Nie wolno organizować obozów stałych na terenie Tatrzańskiego Parku Narodowego, a ponadto należy bezwzględnie unikać lokalizacji obozów w uzdrowiskach i w miejscowościach specjalnie uczęszczanych np.: w Krynicy Morskiej, rejonie Trójmiasta, w Międzyzdrojach oraz na terenie miejscowości:

Busko-Zdrój	pow. Busko	woj. kieleckie
Bystra Śląska	„ Bielsko	„ katowickie
Bystra krakowska	„ Bielsko	„ katowickie
Ciechocinek	„ Nieszawa	„ bydgoskie
Głucholazy	„ Nysa	„ opolskie
Goczałkowice	„ Pszczyna	„ katowickie
Inowrocław-Zdrój	„ Inowrocław	„ bydgoskie
Jaworze Dolne	„ Bielsko	„ katowickie
Krynica-Zdrój	„ Nowy Sącz	„ krakowskie
Kudowa-Zdrój	„ Kłodzko	„ wrocławskie
Oborniki Śląskie	„ Trzebnica	„ wrocławskie
Otwock	„ Warszawa	„ warszawskie
Połczyn-Zdrój	„ Białogard	„ koszalińskie
Przerzeczn	„ Dzierżoniów	„ wrocławskie
Rabka	„ Nowy Targ	„ krakowskie
Iwonicz-Zdrój	„ Krosno	„ rzeszowskie

b) Zastrzega się również tereny Bieszczad, Żywiec, czyżny oraz Szwajcarii Kaszubskiej, gdzie przewiduje się zlokalizowanie akcji specjalnych.

Zezwolenia na obozowanie w tych rejonach wydają właściwe terenowo Chorągwie (rzeszowska, krakowska i gdańska) według szczegółowych wytycznych GK.

IX. WYPOSAŻENIE OBOZU I OPARCIE O BAZĘ STAŁĄ

Oprócz namiotów i sprzętu gospodarczego należy zaopatrzyć obozy w odpowiedni sprzęt pionierski tak, aby nie brakło saperek, łopat, siekier, pił długich i krótkich do cięcia żerdzi, a poza tym gwoździ, które należy zakupić wcześniej w odpowiedniej ilości.

Przed wyjazdem należy dokonać przeglądu sprzętu i jego inwentaryzacji.

Poza tym dążyć należy do uzyskania wyposażenia technicznego jak: łącznice i aparaty telefoniczne, kabel, pontony i łodzie-pychówki a dla obozów specjalistycznych sprzęt podstawowy do wyszkolenia np. żaglówki, łodzie wiosłowe i kajaki dla obozu żeglarskiego, motory i samochody dla obozu motorowego, sprzęt pożarniczy dla obozu pożarniczego itp.

Należy wcześniej zagwarantować na miejscu słomę do sienników, cegły do budowy kuchni itp.

Zaleca się oszczędzanie drewna a szczególnie wszelkiego rodzaju desek.

X. TRANSPORT

Należy zapewnić odpowiedni transport mechaniczny do przewozu ekwipunku i młodzieży na bliższe odległości od stacji kolejowej na miejsce obozu oraz do transportu żywności.

Zgrupowania powinny uzyskać (wypożyczyć) na okres obozowania stały środek transportowy.

Przewozy kolejowe należy zaplanować i zgłosić do właściwej Dyrekcji Okręgowej PKP bezpośrednio przez organizatorów w nieprzekraczalnym terminie do dnia 15 kwietnia, z tym, że plan przewozów przewiduje większe transporty harcerskie wagonami typu „TOWOS“ w terminach po załatwieniu przewozów kolonijnych a więc dla obozów lipcowych od 28 czerwca — powrót od 26 lipca, dla obozów sierpniowych od 26 lipca — powrót od 22 sierpnia.

Z uwagi na wagony typu „TOWOS“ należy przewidzieć odpowiedni nadzór w pojedynczych wagonach i zapewnić bezpieczeństwo przejazdu uczestników (zdyscyplinowanie) przestrzegać zakazu otwierania drzwi w biegu, wychylania się z okien itp.

Przewozy mniejszych grup będą odbywały się wagonami osobowymi.

Rezerwowanie przedziałów może następować tylko dla grup od 20 osób wzwyż.

UWAGI:

PKP zastrzega dochodzenie strat od organizatorów obozów za zgłoszone, a nie wykorzystane w ustalonym terminie przewozy kolejowe, jak również i to, że nie zgłoszone do dnia 15 kwietnia przewozy, nie będą ujęte w planie transportu kolejowego a tym samym nie zostaną zapewnione odpowiednie wagony.

XI. UBEZPIECZENIE

Wszyscy uczestnicy, jak i kadra, powinni być ubezpieczeni od wypadków w PZU — zgodnie z instrukcją GK w tym zakresie.

XII. FINANSE

Akcja Letnia drużyn i hufców będzie finansowana tylko w części z dotacji GK, która zostanie rozdzielona globalnie na poszczególne Chorągwie.

Na pozostałe fundusze winny się złożyć:

- a) odpłatność uczestników w odpowiednich ustalonych przez Komendy Chorągwi granicach,
- b) kwoty uzyskane z imprez własnych (zabawy, loterie itp.),
- c) kwoty zarobione (zbiórka butelek, szkła, maku-latury, zbiórka runa leśnego w porozumieniu ze „Społem“ i Centralą „Las“ — jagody, grzyby),
- d) kwoty uzyskane z dotacji zakładów pracy, spółdzielni, przedsiębiorstw oraz innych instytucji społecznych.

Zaleca się podjęcie inicjatywy docelowego oszczędzania na książeczkach PKO przez młodzież, z przeznaczeniem uzyskanych oszczędności na umundurowanie, wyposażenie i opłaty obozowe.

XIII. WIZYTACJE

1. Wszystkie obozy powinny być zwizytowane przez macierzyste Komendy Chorągwi i Hufców.

Komendy Chorągwi mają prawo wizytowania wszystkich obozów na terenie własnym.

Główna Kwatera przeprowadzać będzie tylko do-rywczco wizytacje na terenie całego kraju.

Szczegółowe prawa i obowiązki wizytatorów jak również normy kwalifikacyjne podaje instrukcja wizytacyjna GKH.

Plan wizytacji Chorągwaniej powinien być opraco-wany na podstawie raportów przedobozowych **do dnia 15 czerwca br.**

2. Pożądane jest aby instruktorzy przewidziani na wizytatorów wzięli udział w szkoleniu kadry obozo-wej.

Kontakt i wymiana poglądów Komend obozów z wizytatorami będzie miała duże znaczenie dla poziomu obozów i atmosfery w późniejszym stykaniu się wzajemnym w terenie.

XIV. GŁÓWNA KOMISJA WCZASÓW MŁODZIEŻOWYCH

Wszystkie Komendy Chorągwi otrzymały do wyko-rzystania wytyczne Głównej Komisji Wczasów Młodzieżowych w r. 1958.

W związku z tym należy natychmiast delegować przedstawiciela GKH (z ref. obozów) jako stałego członka Wojewódzkiej Komisji Wczasów dla Młodzieży, który powinien nawiązać ścisły kontakt z referatem Wczasów w Woj. Wydziale Oświaty współpracując bezpośrednio na odcinku wszystkich spraw związanych z organizacją wczasów letnich, a szczególnie obozów młodzieży wiejskiej w mieście, uzyskaniu pomocy materialnej obozom harcerskim itp.

Taki sam stały kontakt powinien być nawiązany z Okręgową Radą Związków Zawodowych, Wojewódzkim Komitetem Turystyki, PTTK, LPŻ itp. instytucjami mającymi w swojej działalności sprawy wczasów, turystyki, wychowania fizycznego, wodnego itp.

Należy również pobrać z Woj. Wydz. Oświaty na-tychmiast potrzebną ilość kart zdrowia, koniecznych do badań lekarskich przy kwalifikacji uczestników i rozesłać je do poszczególnych Hufców, celem przekazania ich organizatorom obozów dla poszczególnych uczestników.

XV. PRACA WAKACYJNA

Obok organizowania obozów należy również zwrócić uwagę na zorganizowanie pracy tej młodzieży, która nie weźmie udziału w obozie letnim.

W związku z tym zaleca się aby:

1. Hufce i drużyny organizujące obozy stałe oraz kursy zastępowych zapewniły udział w nich miejscowej harcerskiej młodzieży wiejskiej, to jest uczniów VI i VII klasy oraz tych którzy skończywszy szkołę, pozostają na wsi.

2. Zwrócić uwagę na formę 3-dniowych wycieczek harcerskiej młodzieży wiejskiej do miast w ramach tej akcji organizowanej przez Powiatowe Wydziały Oświaty tylko w miesiącu czerwcu i lipcu.

Należy spowodować aby hufce i drużyny zainteresowały się tą akcją podejmując nawet inicjatywę organizacyjną i wykonawczą w stosunku do Wydziału Oświaty.

3. Komenda Hufca powinna dać inicjatywę i dopilnować organizacji drużyn wakacyjnych oraz zatwierdzić na ten czas drużynowych, którzy przez okres wakacji — będą kierować pracą tych drużyn w środowiskach harcerskich.

Drużyny wakacyjne mogą być zlepkowe a celem ich między innymi powinno być pełnienie służby informacyjno-turystycznej w swoim środowisku dla wycieczek harcerskich z innych środowisk i ewentualnie turystów.

Oprócz tego harcerskie drużyny wakacyjne powinny zorganizować spotkania z drużynami wiejskimi w swoim sąsiedztwie, wspólne wycieczki niedzielne, biwaki i ogniska.

Drużyny wakacyjne powinny być wyposażone w minimalny sprzęt obozowy.

XVI. KOLEJNOŚĆ I KALENDARZ PRAC

1. Drużyny.

Wszystkie jednostki organizujące kursy szkolenio-we, obozy stałe i wędrownie, specjalistyczne i inne w czasie od lutego do 15 czerwca przygotowują wszystkie sprawy związane z lokalizacją lub trasą obozu wędrownego uzyskując odpowiednie zezwolenia, składając wg właściwości w terminie ustalonym odpowiednio meldunki i raporty, a więc:

1. lokalizację obozów do Komend Chorągwi i do Powiatowej Stacji Sanit.-Epidemiologicznej dla obozów stałych lub Woj. Inspektora San. Epidem. dla obozów wędrownych według właściwości terenów, na których te obozy będą zlokalizowane — w terminie do dnia 31 marca br.

2. Do Dyrekcji PKP skąd nastąpi wyjazd na obóz zgłoszenie w terminie do dnia 15.IV.

3. Do Komendy Hufca — raport przedobozowy w terminie do dnia 5.V.

Inne ustalenia i terminy, wynikające z porządku i sposobu załatwiania spraw poszczególnych — podadzą w zależności od potrzeb, właściwe Komendy Chorągwi i Hufców bezpośrednio w swoich zarządzeniach.

Dotyczy to szkolenia kadry kierowniczej na obozach, odbioru kart zdrowia, gotowości przedobozowej i innych.

Poza tym w czasie tym należy opracować wszystkie sprawy gospodarcze i finansowe, przeprowadzić nabór kandydatów, z uwzględnieniem warunków zdrowotnych, opracować szczegółowy program obozu, ustalić cel i założenia społeczne itp. Wyjazd kwatermistrzów powinien nastąpić w takim czasie aby można było załatwić w czasie przewidzianym wszystkie sprawy i dotrzymać ustalonych terminów.

2. Komendy Hufców.

1. Zgłoszą w ciągu lutego (najpóźniej do 15 marca) **do Komendy Chorągwi** orientacyjny plan akcji letniej.

2. Zabezpieczą odpowiedni sprzęt obozowy i środki finansowe na akcję własną i pomoc dla drużyn organizujących obozy samodzielne.

3. Wytypują i zgłoszą Komendom Chorągwi na przeszkolenie kadry obozowej odpowiednich kandydatów, przewidywanych do Komend Obozów.

4. Przeprowadzą odprawy na szczeblu drużynowych oraz projektowanych Komend łącznie z wizytatorami obozów z ramienia hufców z przedstawicielami KPH, szkół itp. w następującym porządku:

a) odprawę wstępną (luty — początek marca), mającą na celu zorientowanie o zamierzeniach Związku Harcerstwa Polskiego na szczeblu GK i K. Chor. i własnych Hufca oraz zebranie projektów poszczególnych drużyn odnośnie akcji letniej.

b) odprawę kontrolną (maj — czerwiec) dla sprawdzenia i skorygowania projektów oraz przyjęcia całego planu akcji letniej.

Na tej odprawie powinny być omówione sprawy drużyn wakacyjnych oraz pracy drużyn wiejskich w lecie, wyznaczając drużynowych tych drużyn i omawiając program ich pracy.

5. Poświadczą książki kasowe, kwitariusze i książki materiałowe obozów drużyn i uzyskają z Komendy Chorągwi takie poświadczenie dla książeczek obozów własnych.

6. Dopilnują terminowego założenia przez organizatorów obozów drużyn raportów przedobozowych, zapiniują je i prześlą w terminie do dnia 15.V. do Kom. Chorągwi. Raporty przedobozowe drużyn, bez opinii Hufca oraz odpowiednich zezwoleń, co do miejsca obozu, nie mogą być podstawą do wydania zezwolenia na organizowanie obozu i zatwierdzenia jego komendy przez Komendę Chorągwi.

7. Zwrócą specjalną uwagę na właściwy dobór kwatermistrzów i intendentów oraz innych osób odpowiedzialnych za gospodarkę i rozliczenie.

8. Ustalą kto będzie z ramienia Hufca wizytował obozy drużyn, podając do wiadomości Komendy Chorągwi w terminie do dnia 15 czerwca nazwisko i adres wizytatora z planem wizytacji (jaką obóz, gdzie i kiedy).

9. Zbiorą w terminie do dnia 15 września raporty poobozowe oraz książki administracyjne i rozliczenia finansowe z obozów organizowanych przez jednostki podległe Hufcowi i prześlą te raporty łącznie z ogólnym sprawozdaniem opisowym i statystycznym do Komendy Chorągwi w terminie do dnia **25 września**.

3. Komendy Chorągwi.

1. Do dnia 15.III. br. ustalą generalnie ogólny plan oraz wytyczne akcji letniej z podziałem na poszczególne piony a do dnia 30 kwietnia br. ostateczny plan akcji. Pomocą do wykonania tego zadania będą odprawy poszczególnych pionów akcji letniej, organizowanej przez GKH.

2. Ustalą terminy i miejsce kursu lub kurso-konferencji przedobozowej dla komendantów, oboźnych i kwatermistrzów, którzy prowadzić będą akcję letnią.

Projektowane terminy: kwiecień — okres ferii świątecznych lub maj.

Ustalenia te należy podać do wiadomości GK Samod. Wydział Obozów.

Szkolenie powinno być zorganizowane przy dużej ilości uczestników, grupowe wg podziału na obozy stałe i wędrowne oraz na komendantów, oboźnych i kwatermistrzów.

3. Zatwierdzą ostateczną lokalizację obozów i wydadzą zezwolenia oraz zatwierdzą kadrę obozową dla obozów organizowanych przez Hufce i drużyny, jak również wydadzą zezwolenie organizatorom obozów z innych Chorągwi na lokalizację tych obozów na terenie Chorągwi.

4. Ustalą listę wizytatorów z ramienia Chorągwi, przydzielając im obozy i rejony wizytacyjne.

Wykaz wizytatorów z planem wizytacji należy przesłać do GKH Samod. Wydział Obozów w terminie do dnia 15 czerwca.

5. Opracują i podadzą w ustalonych terminach plan akcji letniej drużyn wiejskich i wakacyjnych.

6. Dopilnują terminów i sprawozdań obowiązujących na szczeblu Hufców do Chorągwi i do GK, a więc:

a) wstępny meldunek orientacyjny dla GKH co do zamierzeń letniej akcji obozowej — natychmiast — względnie najpóźniej do 31.III.,

b) zestawienie zbiorcze akcji letniej, opracowane na podstawie raportów przedobozowych dla GKH w terminie do dnia 25.V.,

c) sprawozdanie i zestawienie zbiorcze z przeprowadzonej akcji letniej, na podstawie raportów poobozowych i zestawień finansowych dla GKH w terminie do dnia 15.X. br.

XVII. DRUKI, KSIĄŻKI ADMINISTRACYJNE, REGULAMINY I INSTRUKCJE

1. Druki

1. Wywiad kwatermistrzowski

— sporządza każdy organizator obozu.

2. Wzory zezwoleń, potwierdzenia zgłoszeń terenowych oraz informacje o umowach kwatermistrzowskich

— uzyskuje organ. obozu.

3. Raport przedobozowy
a) dane organizacyjne,
b) budżet,
c) program,
d) zobowiązanie komendanta i kwatermistrza do odpowiedzialności za terminowe wywiązanie się z obowiązków.

— składa Kom. Chor. do 15.V. każdy organizator obozu.

4. Zestawienie zbiorcze projektowanej akcji letniej

— sporządza dla GK na podstawie raportów przedobozowych K.Ch.

5. Meldunek przybycia na obóz

— wysyła w 4 egzemplarzach każdy obóz natychmiast po przybyciu na miejsce.

6. Raport poobozowy, zestawienie finansowe i metryka terenu obozowego

— sporządza w ciągu 2 tygodni po obozie każdy organizator obozu.

7. Zestawienie z akcji letniej

- a) sprawozdawcze,
- b) opisowe.

— sporządza i przesyła K.Ch. w terminie do 15.X. do GK.

2. Książki administracyjne.

- 1. Obozowa książka pracy
- 2. Książka kasowa wraz z kwitariuszem
- 3. Książka gospodarcza
- 4. Książka inwentarzowa

— obowiązuje wszystkie obozy.

3. Regulaminy i instrukcje.

- 1. Regulamin obozowy.
- 2. Instrukcje o ubezpieczeniach uczestników.
- 3. Instrukcja sanitarna i karta zdrowia.
- 4. Instrukcja o użyciu broni i amunicji sportowej na obozie.
- 5. Instrukcja o zakresie działania i obowiązkach Komendy Grupy Obozów Harcerskich.
- 6. Instrukcja dla obozów i biwaków w lasach.
- 7. Instrukcja bezpieczeństwa w górach i terenach podgórskich.
- 8. Instrukcja dla wizytatorów obozów i kolonii ZHP.
- 9. Raport z wizytacji obozu.
- 10. Normy żywieniowe.
- 11. Instrukcja o wychowaniu fizycznym na obozie.
- 12. Instrukcja o kąpielach oraz korzystaniu ze sprzętu wodnego.

ZWIĄZEK HARCERSTWA POLSKIEGO
GŁÓWNA KWATERA HARCERSTWA

Warszawa, dn. 15.III.1958 r.

ROZKAZ NADZWYCZAJNY L. 4/58

HARCERKI I HARCERZE!

Ptacom i zwierzętom grozi niebezpieczeństwo. Gruba pokrywa śniegu unemożliwia im zdobywanie pożywienia.

Wzywam wszystkie drużyny do natychmiastowego przystąpienia do codziennej opieki nad ptakami i zwierzętami.

Niech drużyny miejskie zadbać o pokarm w kar-

mnikach wysypując pożywienie na oczyszczane ze śniegu miejsca w ogródkach i podwórkach

Drużyny wiejskie oprócz opieki nad ptakami powinny dotrzeć do paśników leśnych i dostarczyć paszę dla zwierząt.

Naczelnik Harcerstwa

(—) Zofia Zakrzewska, hm

ZWIĄZEK HARCERSTWA POLSKIEGO
GŁÓWNA KWATERA HARCERSTWA

Warszawa, dn. 1.IV.1958 r.

ROZKAZ L. 5/58

2. ZARZĄDZENIA BIEŻĄCE

2.1. II Spis Harcerski.

Zarządzam przeprowadzenie w okresie do 10 maja 1958 r. II Spisu Harcerskiego.

Celem spisu jest uzyskanie **dokładnych** danych statystycznych potrzebnych do planowania rozwoju Związku, szkolenia kadry itd.

Wypełnione arkusze powinny podawać stan drużyn i instruktorów na dzień 31 marca 1958 r.

* * *

II Spis Harcerski powinien być przeprowadzony bardzo dokładnie, nie można pominąć żadnej drużyny, ani żadnego instruktora — chodzi o zebranie danych, które wiernie przedstawiają stan ilościowy Związku Harcerstwa Polskiego.

2.2. Udział harcerzy w obchodach XV rocznicy powstania Ludowego Wojska Polskiego.

W związku z apelem Głównej Kwatery Harcerstwa dotyczącym udziału harcerstwa w obchodach XV rocznicy powstania Ludowego Wojska Polskiego polecam Komendom Chorągwi i Hufcom:

— nawiązać kontakt ze stacjonującymi na ich terenie jednostkami wojskowymi,

— opracować programy udziału harcerstwa w obchodach XV rocznicy powstania Ludowego Wojska Polskiego.

6. CHORĄGWIE

6.1. Przyjęcie do wiadomości wyników wyborów.

Chorągiew Bydgoska

Zwalniam z funkcji członka Komendy dh. Marię Buczkowską.

Przyjmuję do wiadomości kooptację w skład Komendy:

hm. Franciszka Dąbrowskiego
pwd. Irenę Horbulewicz
pwd. Jerzego Marciniaka
hm. Marcina Strachanowskiego
phm. Jerzego Topolińskiego
phm. Stefana Zielińskiego

Chorągiew Koszalińska

Zwalniam z funkcji członków Komendy phm. Halinę Ruszczyńską i phm. Czesława Soleckiego.

Chorągiew Olsztyńska (Warmińsko-Mazurska)

Przyjmuję do wiadomości kooptację w skład Komendy phm. Mieczysława Krajewskiego.

Chorągiew Wrocławska (Dolnośląska)

Zwalniam z funkcji członka Komendy phm. Bronisława Sobolaka.

Przyjmuję do wiadomości kooptację w skład Komendy Chorągwi phm. Mieczysława Pisarskiego i pwd. Teresy Uzarskiej.

6.2. Mianowania Komendantów Chorągwi.

Mianuję Komendantem Chorągwi Olsztyńskiej (Warmińsko-Mazurskiej) phm. Mieczysława Krajewskiego.

6.3. Inne mianowania w Komendach Chorągwi.

Mianuję Pilotami Chorągwi (Kierownikami Wydziałów Wychowania Wodnego):

Chorągiew Bydgoska

hm. Janina Bartkiewicz

Chorągiew Gdańska

hm. Witold Kaczmarek

Chorągiew Katowicka

phm. Paweł Krawczyk

Chorągiew Kielecka

phm. Zbigniew Stychno

Chorągiew Koszalińska

Bronisław Szmidt

Chorągiew Krakowska

phm. Władysław Sitarz

Chorągiew Lubelska

phm. Zbigniew Chmielewski

Chorągiew Łódzka

phm. Lech Polakowski

Chorągiew Ziemi Łódzkiej

pwd. Tadeusz Derejski

Chorągiew Mazowiecka

pwd. Marek Michalski

Chorągiew Olsztyńska (Warmińsko-Mazurska)

phm. Olgierd Lewicki

Chorągiew Opolska

pwd. Jan Antoniak

Chorągiew Poznańska (Wielkopolska)

hm. Edward Witczak

Chorągiew Rzeszowska

pwd. Zbigniew Majewski

Chorągiew Szczecińska

hm. Rudolf Rollinger

Chorągiew Warszawska

hm. Marian Dziliński

Chorągiew Wrocławska (Dolnośląska)

hm. Antoni Gregorkiewicz

W Komendzie Chorągwi Bydgoskiej mianuje:

Z-ca Komendanta Chorągwi — hm. Franciszek Dąbrowski.

W Komendzie Chorągwi Olsztyńskiej (Warmińsko-Mazurskiej) mianuje:

Z-ca Komendanta Chorągwi — phm. Danuta Duda

Z-ca Komendanta Chorągwi — hm. Bogusław Lemke.

6.4. Mianowania członków Komisji Prób.

Mianuję Komisję Prób Instruktorskich na Stopień Podharcemistrza-Podharcemistrzyni (specjalności harcerskiej) przy Komendzie Opolskiej Chorągwi Harcerstwa w następującym składzie:

Przewodniczący — hm. Stefan Grobelny

Sekretarz — hm. Zdzisław Czeszejko

Członkowie — phm. Jerzy Bilik

hm. Natalia Jasińska

phm. Władysław Krężelewski

hm. Tamara Labochowa

phm. Andrzej Rudolf

hm. Stefan Sromek

phm. Emil Włodarczyk.

6.5. Zwolnienia Komendantów Chorągwi.

Zwalniam z funkcji Komendanta Chorągwi Olsztyńskiej (Warmińsko-Mazurskiej) hm. Henryka Wawrzyńska.

6.6. Inne zwolnienia w Komendach Chorągwi.

W Komendzie Chorągwi Koszalińskiej zwalniam z funkcji:

Kierownik Wydziału Harcerskiego — phm. Halina Ruszczyńska.

W Komendzie Chorągwi Krakowskiej zwalniam z funkcji:

Z-ca Komendanta Chorągwi — hm. Tadeusz Rokossowski

Kierownik Wydziału Kształcenia Kadry — hm. Tadeusz Rokossowski

7. GŁÓWNA KWATERA**7.2. Mianowania w Głównej Kwaterze.**

Mianuję w Samodzielnym Wydziale Obozów i Imprez Masowych:

Kierownik Wydziału — hm. Jan Sadowski

Z-ca Kierownika Wydziału — hm. Zygmunt Kosiński

Instruktorzy Wydziału — Józef Rykowski

phm. Jerzy Rykowski

phm. Jerzy Kosiński

Stanisław Krzyżanowski

W Sztapie Harcerskiej Akcji Letniej Młodzieży Starszej (HALMS) mianuje:

Komendant Rajdu na Pojezierzu Warmińsko-Pomorskim — hm. Ferdynand Trapp

Komendant Zgrupowania „Mazury” — hm. Zygmunt Kaczyński.

8. MIANOWANIA INSTRUKTORÓW**8.2. Przyznanie stopnia harcistrza(yni)**

Na wniosek Komisji Weryfikacyjnych przyznaje stopień harcistrza(yni) następującym druhom i druhom:

Chorągiew Kielecka

dz. Kamila Borowska

phm. Elżbieta Gargul

dz. Jadwiga Piwnicka

Chorągiew Krakowska

phm. Tadeusz Jan Barczyk

8.3. Przyznanie stopnia podharcistrza(yni).

Na wniosek Komisji Próby przyznaje stopień podharcistrza(yni) następującym druhom i druhom:

Chorągiew Gdańska

Olgierd Stanisław Skibski

Zofia Żbikowska

Chorągiew Olsztyńska (Warmińsko-Mazurska)

Gustaw Brojek

Ryszard Kiełbowicz

Chorągiew Opolska

Władysław Bartko

Jan Czepiera

Maria Chruszcz

Zbigniew Domański

Ryszard Dyjakon

Maria Hetnałowa

Janina Jankowska

Waldemar Jończy

Augustyn Juraszczyk

Jerzy Krok

Iwona Krokowa

Kazimierz Krych

Julian Nowak

Kazimiera Parkitna

Marian Pluciński

Zdzisław Pławszewski

Tadeusz Przybyłowicz

Zdzisław Szawłowski

Maria Szczurek

Adolf Świdrak

Adolf Warzok

Jerzy Wołoszczuk

Jan Zadurówicz

Chorągiew Poznańska (Wielkopolska)

Leon Andrys

Jan Władysław Bonikowski

Jan Chojnacki

Jakub Józef Dąbrowski

Jerzy Gajdzik

Marian Klimaszewski

Kazimierz Koczorowski

Kazimierz Kwiatek

Teresa Kwiatkiewicz
Edward Mielczarek
Wanda Muszyńska
Hieronim Osiański
Juliusz Jerzy Preisler
Henryk Aleksy Sitarek
Aleksandra Stachowiak

Chorągiew Rzeszowska

Barbara Bogdańska
Czesław Borczyk
Zdzisław Daraż
Stanisław Koczur
Franciszek Szypuła

Chorągiew Mazowiecka

Irena Chmielewska
Kazimierz Gozdalski
Marian Górecki
Eugeniusz Grycuk
Stanisław Guszowski
Zofia Józiakówna
Jadwiga Kaczyńska
Leon Kłobukowski
Mieczysław Konopka
Jan Kucharski
Zofia Makuchowa
Irena Perko
Andrzej Siwiec
Teresa Wilska
Jan Woźniak
Tadeusz Wróblewski

Chorągiew Wrocławska (Dolnośląska)

Eugenia Sidorska

Na wniosek Komisji Weryfikacyjnych przyznaje stopień podharcmistra(yni) następującym druhom i druhom:

Chorągiew Gdańska

Marian Pietruszewski

Chorągiew Kielecka

Bolesław Góralski
Maria Wolszakiewicz

Chorągiew Łódzka

Kazimierz Mamelka

Chorągiew Poznańska (Wielkopolska)

Zbigniew Grabowski
Witold Schwarc

Na wniosek Komisji Próby przyznaje stopień podharcmistra(yni) ze specjalnością zuchową następującym druhom i druhom:

Chorągiew Gdańska

Aleksandra Galińska
Kazimierz Tylicki

Chorągiew Kielecka

Irena Pasternak

Chorągiew Koszalińska

Wanda Miller

Chorągiew Lubelska

Maria Dobrowolska
Zbigniew Siedlaczek

Chorągiew Olsztyńska (Warmińsko-Mazurska)

Bogusław Knotz
Barbara Krężelska
Witold Pawlukowicz

Chorągiew Poznańska (Wielkopolska)

Władysław Ogródowski
Edward Ruks

Chorągiew Rzeszowska

Witold Jamborowicz
Maria Matuszek
Marian Mazur
Jadwiga Miszczyj
Ludwina Piekarczyk
Józef Skowronek

Chorągiew Szczecińska

Weronika Borówko
Maria Michalska
Marian Przybylski
Sydonia Wysocka

Chorągiew Mazowiecka

Edmund Ucieklak

Chorągiew Wrocławska (Dolnośląska)

Ryszard Kołodziejki

Chorągiew Zielonogórska

Maria Malińska
Maria Podraza

Na wniosek Komisji Weryfikacyjnej przyznaje stopień podharcmistra(yni) ze specjalnością zuchową następującym druhom:

Chorągiew Lubelska

Bogdan Banaszkiewicz

3.4. Przyznanie stopnia przewodnika(czki).

Przyznaje stopień przewodniczki dh. Teodozji Psoda-Godek z Główniej Kwatery Harcerstwa.

3.5. Otwarcie próby na stopień harcmistra(yni).

Otwieram próbę na stopień harcmistra(yni) następującym druhom i druhom:

Główna Kwatera Harcerstwa

phm. Józef Rajska

Chorągiew Koszalińska

phm. Zygmunt Hinc
phm. Stanisław Kiejdo
phm. Marian Matuszkiewicz
phm. Mieczysław Nowacki

Chorągiew Lubelska

phm. Wanda Klamut
phm. Tadeusz Sadowski
phm. Janina Siek
phm. Marian Szymański
phm. Antoni Walentyn

Chorągiew Olsztyńska (Warmińsko-Mazurska)

phm. Bogdan Cibor

Chorągiew Poznańska (Wielkopolska)

phm. Edmund Brenajs
phm. Henryk Chojnacki
phm. Jerzy Gaj
phm. Eleonora Metelska
phm. Mieczysław Nowak
phm. Danuta Olkiewicz
phm. Walenty Paszkowski
phm. Jan Szajek
phm. Czesław Spychalski
phm. Antoni Studziński
phm. Jan Wojtaszek

Chorągiew Szczecińska

phm. Eugeniusz Grabara
phm. Leszek Ledworowski

phm. Marian Sławiński
phm. Edward Wituszewski

Chorągiew Mazowiecka

phm. Stefan Kulicki

8.6. Otwarcie próby na stopień podharcmistrza(yni).

Otwieram próbę na stopień podharcmistrza(yni)
dh. Teodozji Psoda-Godek z Głównej Kwatery Har-
cerstwa.

**9. URLOPY, REZERWA, ZMIANY PRZYDZIAŁÓW,
COFNIĘCIE STOPNI, KARY ORGANIZACYJNE,
ZWOLNIENIA INSTRUKTORÓW.****9.1. Urlopy instruktorskie.**

a) Udzielam urlopu instruktorskiego dh. Adamowi
Bartoszewskiemu z Chorągwi Gdańskiej do dnia 31
grudnia 1958 r.

b) Udzielam urlopu instruktorskiego hm. Tadeuszo-
wi Rokossowskiemu z Chorągwi Krakowskiej do dnia
30 czerwca 1958 r.

Czuwaj!

Naczelnik Harcerstwa
(—) Zofia Zakrzewska, hm

UWAGA!**UWAGA!****KAŻDY DRUŻYNOWY****CZYTA „ZUCHOWE WIEŚCI”**

Prenumerata kwartalna — 10 zł. Pieniądże należy wpłacać przekazem PKO na konto PKO III O/M Warszawa 95-9-220058 ZHP Harcerski Fundusz Gospodarczy, zaznaczając na przekazie, „Zuchowe Wieści”. Dowód wpłaty wraz z dokładnym adresem należy przesłać na adres:

Główna Kwatera Harcerstwa Referat Wydawniczy HSI Warszawa, ul. Konopnickiej 6
zaznaczając na kopercie: prenumerata „Zuchowych Wieści” Pod tym samym adresem można zamawiać zaległe numery z b.r., które będą przesłane za zaliczeniem pocztowym.

Cena jednego egzemplarza — 3,50 zł.

CZYTAJCIE PRASĘ HARCERSKĄ!**» D R U Ż Y N A «**

Dwutygodnik dla instruktorów harcerskich

» N A P R Z E Ł A J «

Harcerski tygodnik ilustrowany

» Ś W I A T M Ł O D Y C H «

Gazeta dla czytelników do lat 15

wychodzi dwa razy w tygodniu

Hufce i chorągwie mogą organizować kolportaż pism harcerskich, dokonując przedpłaty do 10-go każdego miesiąca w placówkach PPK „Ruch”. Każda placówka pocztowa i listonosze więcej przyjmują także przedpłatę na prenumeratę.

Cena pojedynczego numeru wynosi:

„Drużyny”	. . .	2,00 zł
„Na Przełaj”	. . .	1,50 zł
„Świata Młodych”	. . .	0,30 zł

**W SKLEPACH
CENTRALNEJ SKŁADNICY HARCERSKIEJ
KUPISZ
W DUŻYM WYBORZE I DOBRYM GATUNKU**

**sprzęt obozowy, sportowy i turystyczny
pełne umundurowanie harcerskie
odznaki organizacyjne
odzież sportową
wydawnictwa harcerskie
literaturę dziecięcą i młodzieżową**

**Składnice harcerskie prowadzą działalność handlową
we wszystkich miastach wojewódzkich
i większych ośrodkach.**

I. Podhurtownie

1. Warszawa	— ul. Mokotowska 3	4. Poznań	— ul. Kościuszki 80a
2. Opole	— ul. Drzymały 1	5. Wrocław	— ul. św. Antoniego 19/21
3. Lublin	— ul. Kowalska 14	6. Kraków	— ul. Karmelicka 31

II. Składnice C.S.H.

1. Warszawa	— ul. Marszałkowska 84	13. Zielona Góra	— ul. Żeromskiego 15
2. Lublin	— ul. Kowalska 14	14. Płock	— ul. Grodzka 6
3. Białystok	— ul. Lipowa 10	15. Kraków	— ul. Karmelicka 31
4. Gdańsk	— ul. Grunwaldzka 42	16. Cieplice	— ul. Pl. Piastowski
5. Gorzów Wlkp.	— ul. Dworcowa 3	17. Poznań	— ul. Czerwonej Armii 74
6. Kielce	— ul. Staszica 1	18. Zakopane	— ul. Tetmajera 1
7. Kalisz	— ul. Franciszkańska 1	19. Nowa Huta	— ul. Ratuszowa 3
8. Rzeszów	— ul. Jagiellońska 12	20. Legnica	— ul. Sądowa 2
9. Opole	— ul. Sebastiana 7	21. Bytom	— ul. Kościuszki 5
10. Olsztyn	— ul. Grunwaldzka 2	22. Żary	— ul. Marchlewskiego 31
11. Wrocław	— ul. Świdnicka 15	23. Nowa Sól	— ul. Moniuszki 9
12. Słupsk	— ul. Grodzka 19	24. Sosnowiec	— ul. Zwycięstwa 4

CENTRALNA SKŁADNICA HARCERSKA

**prowadzi sklep wzorcowy w Warszawie, ul. Marszałkowska 82
który na żądanie wysyła wszystkie artykuły
za zaliczeniem pocztowym.**